

Mãnh Nam Kiên Định

Contents

Mãnh Nam Kiên Định	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	10
3. Chương 3	18
4. Chương 4	28
5. Chương 5	35
6. Chương 6	43
7. Chương 7	51
8. Chương 8	58
9. Chương 9	66
10. Chương 10	72

Mãnh Nam Kiên Định

Giới thiệu

Tô — Chưa bao giờ Nguyễn Quỳnh An nghĩ tới, sẽ gặp lại kẻ xấu xa Đồ Hạo Trình, phản ứng đầu tiên

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/manh-nam-kien-dinh>

1. Chương 1

“76, 77, 78, 79, 80”

Sáng sớm, ánh mặt trời bình minh chiếu trên bắp thịt căng cứng, mồ hôi trộn lẫn với nước, từng giọt chuyển động trên bắp thịt rắn chắc cường tráng, làm xong động tác chống đẩy thứ tám mươi, tiếng còi vừa thổi, nhóm tuyển thủ mặc quần bơi bó sát người tự đứng lên trên mặt đất, tiếp đó đứng trên ván nhảy, hơi khom người, bắp thịt cơ đùi vì kéo căng mà trở nên thẳng băng.

Tiếng còi vừa vang lên, mọi người nhanh chóng lặn xuống như cá heo, lừ loát nhảy vào trong bể bơi.

“Năm vòng nữa.” Người đàn ông phát ra hiệu lệnh ở phía trước hô to.

Bên ngoài, mắt Đồ Hạo Trình nhìn chăm chăm đồng hồ ở trong tay và bên trong bể bơi thể thao, không hề chỉnh sửa tư thế và động tác của bọn họ, khoe mắt liếc qua bên cạnh thấy hai học sinh nữ đang ngưỡng ngừng.

“Ồ” Trong đó có một người tết tóc đuôi ngựa ngẩng đầu liếc anh một cái, bốn mắt vô ý nhìn nhau, lại vội vàng cúi đầu, nhìn chăm chăm cái chân trắng nõn của mình.

“Có chuyện gì không?” Đồ Hạo Trình vốn không để ý lắm, nhưng bộ dáng lén lút của các cô gái này thật sự làm cho người ta không khỏi nhìn lâu mấy lần, hơn nữa cũng đều đứng cạnh anh rồi, thể hiện rõ có chuyện cần tìm anh.

“Cái đó” Bị người bạn đẩy, cô gái cột tóc đuôi ngựa không thể làm gì khác hơn là tiến lên một bước, then thùng đưa lên một túi giấy dễ thương. “Thầy, cái này Cho thầy!”

Đồ Hạo Trình ngẩn ra, “Đây là cái gì?”

“Là bữa ăn sáng!” Thấy bạn tốt xấu hổ nói không ra lời, cô gái cột tóc ngắn giúp bạn mình trả lời: “Ai ôi, thầy, sớm như vậy đã theo đội luyện tập buổi sáng, nhất định là còn chưa ăn điểm tâm! Bên trong là gà xông khói, sandwich thầy thích, còn có nước rau quả mới, đây là Hiểu Thần chúng ta sáng sớm thức dậy chuẩn bị!”

“Oa, thầy, tốt tốt đó!”

“Thầy, em cũng muốn.”

Vốn là sáu học sinh đang nỗ lực bơi hai trăm mét tự do, không biết từ lúc nào toàn bộ vây ở bên bể bơi xem náo nhiệt.

Đồ Hạo Trình cười khỏ, tránh để học sinh nữ lúng túng, anh vội vàng mở miệng chỉ lên đám học sinh nam đang gây ồn ào. “Còn bốn vòng, bơi hết chưa? Người cuối cùng đứng lại bơi tới tám vòng cho tôi! Nhanh lên một chút.” Lập tức, một đám học trò giống như chim thú mà tản ra, rối rít trở lại đường bơi của chính mình tiếp tục bơi.

Đồ Hạo Trình nhìn cô gái cột tóc đuôi ngựa, đưa tay nhận lấy bữa ăn sáng mà cô đã tỉ mỉ chuẩn bị.

“Cám ơn em, còn làm phiền em dậy sớm chuẩn bị bữa sáng thịnh soạn như vậy, vất vả rồi.”

“Không, không sao” Cô gái cột tóc đuôi ngựa xấu hổ nói.

“Vì cám ơn em, buổi trưa tôi mời em ăn bữa cơm! Hẹn gặp ở bên ngoài phòng ăn tại cửa sau trường học như thế nào?”

Cô gái cột tóc đuôi ngựa nghe vậy, trong nháy mắt đôi mắt to sáng lên! Người bạn tốt đi cùng một bên càng thêm hưng phấn bắt tay của cô, mức độ vui vẻ không thua gì cô.

“Trước cứ như vậy đã!” Anh bỏ túi giấy ăn sáng qua một bên, tiếp tục di chuyển về phía hồ bơi, lại bắt đầu rống to về phía học sinh lười biếng.

“Bơi chậm như vậy!? Ăn no quá rảnh rồi hả! Bơi thêm tám vòng!”

Ngay lập tức, tiếng kêu rên nổi lên bốn phía.

“Không phải chứ!”

“Huấn luyện viên tha mạng!”

Giờ tập luyện buổi sáng kết thúc, Đồ Hạo Trình cởi chiếc áo T shirt bị ướt một nửa xuống, vắt sang ghế dựa bên cạnh, mới vừa rồi đã cùng học sinh làm nóng người. Chỉ đơn giản vắn vắn gân cốt, chọn đường bơi gần đó, sau đó lại xác định vị trí nhảy về phía trước —

Trong nước bóng dáng anh bơi nhanh về trước rất là ưu nhã, xoay người, đá nước, động tác lưu loát không có gián đoạn, mỗi một động tác làm bọt nước bắn lên đều làm người khác trầm trồ.

Một ngày tập luyện hai giờ đồng hồ, là lượng vận động cơ bản nhất, so với học sinh ở thời kì trước đã ít đi rất nhiều.

“Hừm! Hôm nay lại lập kỷ lục mới rồi sao?”

Cạnh bể bơi, một âm thanh đáng ghét quen thuộc xuất hiện, Đồ Hạo Trình bơi về nơi xuất phát, cởi kính bơi xuống thở gấp, hai tay chống lên người ngồi bên cạnh bể bơi, giọt nước trên da thịt màu đồng được chiếu sáng dưới ánh mặt trời càng thêm tỏa sáng lấp lánh.

Anh nhìn đồng hồ trên tường. 9h28 phút, tám phần là người này trốn việc tới tìm anh.

“Tôi làm gì?” Anh không quay đầu lại nói.

Nhìn đường cong láng mịn không có một vết sẹo trên lưng anh, thắt lưng và mông tạo thành từng đường cong khêu gợi, gần ba mươi tuổi vẫn giữ được dáng người như vậy so với học trò ở thời kì trước cũng ngang tài ngang sức, ngay cả cậu ta là một người đàn ông cũng không khỏi nhìn ngây người. Triệu Quân Vũ lắc đầu một cái, không nhin được đưa tay sờ lấy anh một cái.

“Rốt cuộc anh luyện ra sao?”

“Không nên sờ loạn!” Đồ Hạo Trình quay đầu hung tợn trừng cậu ta. Nếu không phải cậu ta đang mặc đồ tây giày da, đang trốn việc nhất định anh sẽ dùng một tay kéo cậu ta xuống.

Triệu Quân Vũ không cho là đúng nhún nhún vai, tiếp đó ngồi tựa vào ghế mà anh đặt đồ vật riêng tư, quay người lật túi ăn sáng lên, không nhin được chế giễu, “Bữa ăn sáng ăn như vậy sẽ no bụng sao?”

Một sandwich và nước rau quả đơn giản, đủ để con chim nhỏ ăn thôi? Súc ăn kinh người của vận động viên cũng không phải là tin tức bí mật gì, nhìn túi giấy dễ thương, không nghĩ cũng biết không phải tự Hạo Trình chuẩn bị.

“Người ái mộ đưa?” Cậu ta không nhin được chế nhạo.

Đồ Hạo Trình rút khăn tắm bên cạnh lau mặt, liếc xéo cậu ta một cái, “Muốn thì cho cậu ăn.”

“Cho tôi? Thật hay giả?” Làm bạn tốt nhiều năm, Triệu Quân Vũ cũng không khách sáo, xé túi giấy ra, lập tức ăn.

“Cạnh bể bơi, cầm ăn uống.” Anh nhắc nhở.

“Đấy! Được rồi được rồi!” Tuy nói như thế, nhưng cậu ta còn cắn thêm một cái mới cất vào, sau đó đi tới phòng thay quần áo với anh, vừa hỏi: “Cậu nhận được thư mời chưa?”

Đứng ở trước một cái hộp, Đồ Hạo Trình đứng bên cạnh vừa lau tóc vừa hỏi cậu ta: “Nhận được cái gì?”

“Hội ngộ bạn tiểu học.” Triệu Quân Vũ rút tấm thẻ màu vàng nhạt trong bao công văn ra, đưa ở trước mặt anh. “Rất vớ vẩn! Hội ngộ bạn tiểu học? Anh còn có liên lạc với ai? Không có chứ! Nếu không phải sau đại học chúng ta lại gặp nhau, đi trên đường tôi vốn không nhận ra anh, bây giờ tự nhiên lại muốn làm hội ngộ bạn tiểu học, anh có đi hay không?”

Đồ Hạo Trình cầm lấy thư mời nhìn. Phía trên ghi chú thời gian và địa điểm, còn đặc biệt chú giải là phải cầm theo một đồ dùng học sinh thời tiểu học.

“Có ai đi?”

“Tôi không biết, làm ở phòng KTV, nhìn cũng không muốn đi.” Triệu Quân Vũ liếc mắt, nhưng chú ý tới bạn tốt đang nhìn chằm chằm thư mời, hình như thật sự có hứng thú: “Cậu đang xem cái gì?”

“Cậu xem!” Đồ Hạo Trình đưa thư mời cho cậu ta, “Trên thư mời, có hình ảnh trắng đen, đó là hình chúng ta chụp chung ngày tốt nghiệp, có nhớ không?”

“Thật hay giả?” Triệu Quân Vũ kéo qua vừa nhìn, “Thật ư! Tôi ở đâu?”

Trong đám người, thấp nhất để ý đầu húi cua, dưới chân còn tránh né quả bóng chính là bản thân Triệu Quân Vũ, mũi tẹt và mắt hí cơ hồ đã thành dấu hiệu chính của anh, sau khi lớn lên cũng không có gì khác chỉ duy nhất là có chiều cao thay đổi.

Mà Đồ Hạo Trình núp ở trong góc, trên sống mũi đeo mắt kiếng to cùng với chiều cao của Triệu Quân Vũ không khác lắm, so với người bên cạnh ước chừng còn nhỏ hơn một vòng, trên mặt ảm đạm không ánh sáng, còn có một tia u ám so với dáng vẻ cường tráng dưới ánh mặt trời lúc này thật khác nhau.

“Mẹ nó, không nói thì tôi không phát hiện, anh thay đổi cực kỳ nhiều!” Lúc trước anh và Đồ Hạo Trình không tính là thân thuộc, chỉ biết cậu ta là lão già lẩn trong một chỗ với nữ sinh, dáng vẻ gầy teo nhỏ nhỏ, trước khi tốt nghiệp còn bị người khác lầm tưởng là học sinh cấp hai, chẳng ai nghĩ tới anh lại có thể trở thành một thành viên bơi lội đại biểu cho đội quốc gia.

“Mười lăm năm rồi . . .” Nhìn mình trong hình, lúc này Đồ Hạo Trình mới nhớ tới khi còn bé thậm chí anh có chút mơ hồ, lại thích khóc, cả uất ức còn không nói được.

Người bên cạnh cười kéo anh tới chụp hình, được xưng là cô gái to lớn bự con, tròn tròn khoẻ mạnh cường tráng, là nữ sinh cao nhất lớp, giọng lớn, sức cũng lớn nhất, gặp cô, anh và Quân Vũ đành phải ngoan ngoãn nghe lời, nghe nói cô tốt nghiệp tiểu học đã tới 1m55, không cần phải nói, hiện tại cô gái bự con đó nhất định là một người hùng tráng.

“Nói cho anh biết, ngày trước học cùng Du Huyền! Cô ấy đã từng tỏ tình với tôi!” Sờ cảm một cái, cậu chỉ vào trong tấm ảnh, một cô gái có khuôn mặt trắng nõn.

“Ánh mắt của cô ta mù đi!”

“Nói cái gì? Lúc ấy tham gia đội điền kinh tôi có không ít người mê, chỉ là, tôi thích nhất là Cao Linh Ly, ánh mắt của cô ấy thật tròn thật to, gương mặt khi cười lên hai bên còn có lúm đồng tiền, mỗi lần ngay thời điểm cô ấy quét cầu thang, tôi đều cố ý đứng dưới bậc thang nhìn lên, cô ấy thích mặc quần lót có hoa văn đường kẻ nhất, có một ngày mặc quần lót hình con ếch, tôi hỏi cô ấy quần lót con ếch ở đâu ra, cô ấy lại khóc. Coi như nghiêm túc, cô ấy chính là người tình đầu của tôi!”

. Đồ Hạo Trình lườm cậu ta một cái.

“Hiện tại, không biết bộ dạng của họ ra sao?”

“Muốn đi?” Đồ Hạo Trình trả lại thư mời cho cậu ta, “Vậy thì đi đi!”

“Không phải anh muốn đi sao?” Triệu Quân Vũ đột nhiên nhớ tới: “Đúng rồi! Khó trách anh phản ứng lạnh nhạt như vậy, trước kia anh là người quá yếu!”

“Cái gì người yếu?” Đồ Hạo Trình trừng mắt nhìn cậu ta.

Thấy được cơn giận của anh, Triệu Quân Vũ vội giải thích: “Thời điểm trước anh cực kỳ thích khóc hơn nữa chỉ nghe lời của con gái, lễ Giáng Sinh còn đưa khăn quàng cổ và thẻ cho nữ sinh, mẹ nó, nam sinh chúng ta cảm thấy anh cực kỳ buồn nôn, có một lần đi bờ sông bắt ốc sên và ếch, ngay thời điểm buổi sáng lập tức vứt những thứ đó trên bàn của anh”

Hình như Đồ Hạo Trình nhớ tới cái gì trợn to hai mắt, xoay người tóm lấy cổ áo cậu ta. “Thì ra là Thì ra đó là do cậu làm!”

“Ai hừm!” Triệu Quân Vũ giật tay anh kéo ra. “Cũng đã qua lâu như vậy, không nên so đo! Hơn nữa, lần đó đám nam sinh chúng tôi cực kỳ thảm, lập tức bị cô gái to lớn bự con bắt lại kéo dài tới hành lang sau sửa một trận mới dừng lại, cái trán tôi đụng vào máy đun nước phải may năm mũi! Khi đó chúng tôi đều nói, nhất định là cô gái to lớn bự con đó thích anh, nếu không làm gì mà tức giận lớn đến như vậy ...” Cậu ta chỉ chỉ vết sẹo trên trán, chứng minh lời nói không phải giả.

Cẩn rằng, Đồ Hạo Trình buông ra, cũng dần dần nhớ tới về sau đúng thật là bộc phát xung đột đấm máu.

Khi đó, cô gái to lớn bự con tham gia hội đoàn Taekwondo, một người chống lại bốn nam sinh đánh bọn họ nằm lăn ra đất nhìn trời mà khóc lóc, trong lúc nhất thời đạo sư cũng không biết nên làm sao để phạt cô, dù sao nam sinh đánh nữ sinh trừng phạt còn nhiều, nhưng lần này là nữ sinh đánh nam sinh, còn lấy một chọi bốn trọng điểm là còn đánh thắng.

Tóm lại, cô nàng dũng mãnh uy vũ làm rung động thật sâu vào lòng của anh, lên cấp hai cũng vì đuổi theo bước chân của cô, anh tham gia vào đoàn Taekwondo sức nhìn cũng thay đổi, “Người yếu đuối” càng ngày

càng khoẻ mạnh cường tráng hơn, năm ấy nghỉ hè lên cấp ba, đột nhiên lớp mười một người cao thêm hai mươi mấy centimet, sau tựu trường không lâu thì xuất hiện mấy đôi mắt chú ý nhìn tới anh chăm chăm, anh lại còn nhận được bức thư tình đầu tiên

“Buổi trưa cùng nhau ăn cơm đi! Thuận tiện giới thiệu mấy khách hàng cho tôi, giúp tôi có công trạng.”

“Tôi có người hẹn rồi.”

“Mặc kệ, cái này quan hệ đến tánh mạng sức khỏe tài sản an toàn của tôi, mặc kệ có hẹn cái gì, toàn bộ lùi xuống cho tôi.” Công trạng cuối tháng còn chưa đủ, tôi sắp bị đuổi việc!

“Không được, tôi có người hẹn, không thể nuốt lời.”

“Người nào? Con gái hả?”

Nếu như là hẹn cùng nữ sinh Ừ, được rồi! Tôi liền tha thứ cho anh.

“Đúng.” Anh chỉ chỉ túi ăn trong tay cậu ta, “Tôi hẹn cô ấy ăn cơm trưa.”

Triệu Quân Vũ quăng cái cười mỉm mập mờ, “Đó! Lại một người bị anh bắt được.”

Rõ ràng chính là một vận động viên thể dục thể thao, diện mạo lại nồng nặc mùi sách tuy là phơi nắng da thịt đều thành màu đồng làm cho anh có thêm vài phần nam tính, nhưng phần lịch sự nho nhã trong xương cốt kia lại làm cho anh rất được lòng nữ sinh, chính cậu ta cũng biết, từ lúc đầu thời đại học nữ sinh theo đuổi anh liên tục không dứt.

Hâm mộ! Triệu Quân Vũ cảm thán mười năm phong thủy thay đổi.

Lại? Đồ Hạo Trình hơi mím môi, nhìn nét mặt bạn tốt vừa ao ước lại ghen tị, sớm đã thành thói quen anh cũng không đi giải thích nhiều.

Giải thích cái gì đây? Dù sao chỉ biết càng tỏ càng đen mà thôi.

Buổi trưa đúng hẹn anh đi tới nhà ăn, buổi sáng nhìn thấy cô gái cột tóc đuôi ngựa đã thay một bộ quần áo màu trắng, trên người khoác áo khoác nhỏ xanh da trời, tóc cũng một lần nữa cột lại búi thành đầu công chúa ưu nhã.

“Xin lỗi, vừa mới tan lớp.”

Học sinh nữ cười nhẹ, không một chút để ý.

Thật ra, theo ánh mắt cô nhìn anh, trong đó chợt hiện lên tia sùng bái nồng đậm càng không thể nói cô còn ăn mặc tỉ mỉ đến nơi hẹn, anh nuốt một ngụm nước bọt tỉnh táo lại.

Anh luôn luôn không thích những trường hợp như vậy, cũng hiểu được cô gái này ôm cái dạng tình cảm yêu đương gì đến đây, nhưng thật sự bởi vì coi trọng tình cảm của cô cho nên anh phải gặp mặt nói rõ ràng.

Có thể giống như ngày trước anh thua thiệt các bạn học, miếng thịt béo đến miệng, đến cả cần đều không cần một cái, thật sự anh là người ngu ngốc nhất trên đời.

Có lẽ anh thật sự rất đàn đi! Miếng thịt béo đến miệng, đến cả cần đều không cần một cái, nhưng từ nhỏ cha đã dạy ba người anh em bọn họ đối với phái nữ phải dịu dàng săn sóc, thỉnh thoảng người đàn ông có cầu thả không cần thận mà thương tổn đến tâm hồn yếu ớt của các cô gái cho nên càng phải đặt mình vào hoàn cảnh của người khác vì phái nữ mà suy nghĩ, không cần phải lừa gạt tình cảm của người ta, các cô nói phải kiên nhẫn lắng nghe phải thực sự làm được những chuyện đã đồng ý với các cô, như vậy mới xứng đáng là người đàn ông tốt!

Đúng vậy! Anh làm được, thực sự mới là người đàn ông tốt của thời đại!

Chỉ là ở thời đại này, loại người thân sĩ* sáu chục năm giống như anh, đàn ông tốt như vậy thật quá ít, ít đến nỗi khiến các đồng bào phái nữ đối với anh như hổ rình mồi, đến cả học sinh cũng ra tay với anh

[*thân sĩ: quan lại và những người có tri thức đạo đức thời xưa]

“Giáo sư, lý do là vì thầy ngại thân phận thầy trò mới từ chối em sao?” Cô gái cột tóc đuôi ngựa nghe xong lời từ chối của anh vẫn không từ bỏ.

Đồ Hạo Trình mở to hai mắt, một hộp nước cam ngậm trong miệng thiếu chút nữa đã phun ra ngoài.

“Em đã điều tra.” Học sinh nữ then thùng cúi đầu nói: “Thầy trò yêu nhau, miễn là đồng ý ba điều kiện dưới tình huống là có thể được phép. Thứ nhất, chính là trong lúc lên lớp hai người không quan hệ, thứ hai là anh tình tôi nguyện, thứ ba là hai người chưa kết hôn Giáo sư, ngay cả thử gặp gỡ một chút cũng không được sao?”

Thử gặp gỡ? Trời ạ! Đó không phải là đùa giỡn con gái nhà người ta sao? Không, cái này tuyệt đối không được!

“Rất xin lỗi.”

Nữ học sinh ủ rũ bả vai buông xuống, nhưng anh vẫn cảm thấy em ấy rất có dũng khí dù sao cô gái dám nói thẳng như vậy thật sự là không nhiều lắm.

Mùa xuân sau giữa trưa, mưa phùn rơi xuống làm cả lông mao dựng lên hình như học sinh nữ kia ra khỏi cửa không có mang ô, vừa mới thất tình lại đồng thời gặp mưa khi trở về kí túc xá trong lòng chắc hẳn càng không dễ chịu!

“Cái ô, cho em!” Anh giúp học sinh nữ mở ra một cây dù màu xanh đen.

“Vây Giáo sư thầy thì sao?”

“Phòng thể dục cách nơi này rất gần, tôi chạy nhanh một cái là đã đến.”

“Nhưng, như vậy thầy sẽ bị ướt”

“Có liên quan gì? Tôi là đàn ông mà! Hơn nữa buổi chiều còn có khoá bơi lội, đáng lẽ tôi nên bị ướt.” Nói xong, tay anh lập tức đặt trên đầu nhanh chóng chạy vào trong mưa.

Học sinh nữ nắm thật chặt cây dù trong tay, trong lòng cực kỳ rối rắm.

Lúc này, bảo cô như thế nào mà buông tha cho người đàn ông tốt như vậy!

*

Ngụy Kiều An Ny ghét nhất là trở về với ông bà.

Buổi chiều, cô trở về Nghi Lan ngoại trừ mẹ và em trai ở bên ngoài tự nhiên không tránh được lảng giềng thân thích hỏi han ân cần một hồi, một người hỏi cô có tốt hay không, một người hỏi công việc cô làm như thế nào, dĩ nhiên không thể tránh được hỏi cô có bạn trai hay không.

“Không có ư! Ha ha ha.” Gặp cái vấn đề này, cô cũng chỉ có thể tùy ý nói đại cho qua.

“Sao lại không thấy bạn trai đâu? Cũng hai mươi tám tuổi rồi, như vậy không được đó!” Cô Ba tính nói cho cô nghe: “Nhanh giao nộp bạn trai lên, gặp gỡ nhau một năm, trước ba mươi tuổi gả là xứng đáng, sau đó sinh ra tiểu bảo bảo, thật tốt!”

“Ừ, như vậy có chút khó! Mang thai cần mười tháng! Ít nhất phải cùng đối phương nhận thức nửa năm mới xéo lên giường được, con cảm thấy dù có mau hơn nữa, lúc đứa trẻ sinh ra cũng là chuyện 30 mấy tuổi.” Cô nói vô cùng đoán đúng trọng tâm.

“Ai hừm! Cái đứa nhỏ 38 này, sao có thể nói tùy tiện như vậy! Chưa có kết hôn đã nghĩ tới chuyện như vậy, mà có biết hổ thẹn không!”

“Là các cô muốn con ở trước ba mươi tuổi sinh ra đứa nhỏ!” Cô chỉ là nói thật, tại sao người bị chửi lại là cô? Thật kém mà.

“Chúng ta là có ý tốt!? Con gái, ba mươi tuổi nếu không kịp lấy chồng, về sau sẽ không có người muốn.”

“A cô, thời đại hiện tại không giống nhau! Nếu có công việc ổn định, phụ nữ không nhất định phải lập gia đình.” Ngụy Kiều An Ny biết hai bên có sự khác nhau, vì vậy thử cùng cô thuyết giảng đạo lý.

“Bây giờ công việc mày ổn định, về sau đây? Vẫn là nên tìm phiếu cơm dài hạn mới xác định tương đối thỏa đáng.”

Trên mặt Ngụy Kiều An Ny ba đường hắc tuyến.

“Những thứ phiếu cơm dài hạn kia công việc cũng không phải ổn định!” Cho nên vẫn là phải dựa vào chính mình mới thỏa đáng nhất.

“Bây giờ mày không lấy, về sau nhất định sẽ hối hận!” Bà Sáu đe dọa cô như vậy.

“Không nhất định như vậy! Bà xem bây giờ tỷ số ly hôn cao như vậy, lấy chồng cũng không nhất định là sẽ không hối hận.”

“Mày Ờ mày nha đầu này, bà lão tôi nói một câu, mày trả lời mười câu!”

“Không có nha! Con chỉ trả lời một câu mà thôi.”

.

Dù sao, có Ngụy Kiều An Ny ở chỗ này, khẳng định những người già sẽ giận đến huyết áp lên cao cổ tình mỗi lần thấy đứa nhỏ này gần đến 30 tuổi mà một chút tin tức xấu cũng không có, cuối cùng không nhận được mà chộp tới nói mấy câu.

“Được rồi được rồi.” Mẹ Ngụy vội vàng đi ra hoà giải, “Kiều An Ny con đi phòng bếp giúp bác gái với thím con, bọn họ đang khuấy gạo nếp, cần người phụ.”

Ở trong lòng Ngụy Kiều An Ny làm xấu. Mẹ à, mẹ thật sự đang cứu con sao? Hay là chỉ làm cho vết thương chiến trường con thêm nặng mà thôi?

Đi tới phòng bếp, nhóm bác gái cùng với thím tự nhiên bám lấy cô hỏi công việc, cuộc sống, tình cảm Sau đó, lại kéo tới chuyện cô chưa có bạn trai.

“Thời điểm mày học đại học, không phải là có ra mắt một người bạn trai sao?”

“Việc này cũng đã qua lâu rồi, bây giờ chúng con là bạn tốt!” Đáng ghét, khi còn bé không hiểu chuyện, bị em họ làm cho một kích, nói gì mà Cái loại tính cách giống như cô căn bản cũng không có bạn trai, ngay lúc đó cô liền đưa bạn trai ra, về sau tất cả mọi người đều biết.

Không giống với đám cô ba bà sáu răn dạy, nhóm bác gái với thím lại đánh bài tình đau buồn.

“Có thật không?” Nhóm bác gái đồng tình nhìn cô, “Bạn trai trước cũng có thể làm bạn tốt đấy!”

“Nghe nói sau khi tốt nghiệp tại mày còn vào chung một công ty, có phải mày còn chưa quên được nó phải không?”

“Tình cũ dây dưa đó”

Cho nên mới nói, cô ghét nhất là về với ông bà! Nếu không phải, năm nay Thanh Minh được nghỉ ba ngày cô mới không tự chui đầu vào lưới.

Nhà Ngụy ở Nghi Lan cũng coi như là nhà giàu, thân thích trong nhà thường xuyên lui tới, thấy con gái trưởng của nhà Ngụy một chút tình cảm cũng chưa có, không tránh được lại ân cần một chút Mặc dù cô còn có một ngày nghỉ nhưng cô không thể chờ đợi được nữa cô rất muốn trở về Đài Bắc ngay và lập tức.

Cơm ăn đến một nửa, rốt cuộc cô cũng mệt mỏi, cúi đầu gặm đùi gà mặc cho những người kia tiếp tục lê mê mở miệng niệm kinh. Đọc đi! Dù sao bọn họ một người một miệng, Ngụy Kiều An Ny cô cũng chỉ có một người một ngựa không thắng được.

Cơm ăn đến một nửa, đột nhiên một hồi tiếng chuông reo lên vang dội, Ngụy Kiều An Ny lúng túng từ sau cái mông lấy điện thoại di động ra liếc nhìn.

“Có người tìm con!” Cô lúng túng chỉ chỉ điện thoại di động, cái mông đã sớm rời khỏi chỗ ngồi mà đi, tính toán lát nữa chạy được bao xa.

“Lúc này, làm gì có người tìm mày!”

“Đúng là có!” Cô khẽ khom người rời chỗ, vẫn không quên quay đầu lại về phía mọi người phất tay một cái sau đó rất nhanh tránh về một bên.

Mẹ Ngụy nhìn dáng vẻ đi đứng trốn trốn tránh tránh của con gái, không nhịn được kéo tay áo con trai, hỏi: “Quỳnh Chí, con nói, có phải chị con có bạn trai hay không?” Nhìn nét mặt của cô, còn vội vã đi đến một bên nói chuyện điện thoại, không phải bạn trai thì còn có thể là ai?

“Hả ...! Loại người có tính cách như chị làm sao có thể có bạn trai mà giao nộp? Cho dù có, con cũng xem anh ta cũng cùng một loại người giống như người yêu cũ trước của chị, không phải gay thì cũng là trạch nam.”

“Hừ!” Mẹ Ngụy đẩy đẩy con trai. “Con bớt nói hai câu đi, không thấy người lớn đều ở đây sao?”

Rất không đúng dịp, mấy câu nói đó cũng bị tai thính của Ngụy Kiều An Ny một chữ nghe cũng không lọt vào trong lỗ tai. Cô khẽ bĩ môi, nguyên rủa một tiếng. Đúng! Thời gian ăn tối, bình thường lúc này còn lao đến nhận lấy, chắc hẳn người điện tới phải là bạn trai, nhưng rất đáng tiếc tuyệt đối là không phải.

“Làm gì?”

“Kiều An Ny” Đầu điện thoại bên kia truyền đến một tiếng khóc nức nở nghẹn ngào, chộc cho cô phiền lòng một hồi.

“Lại làm sao?”

“Mình Anh ta Anh ta lại trở về với bạn gái cũ!”

Ngụy Kiều An Ny cau mày. Hằng năm, đều nói lời giống như vậy, sẽ không ngại phiền chán sao?

“Hai người các cậu nếu đã nói chuyện hoà thuận rồi, hiện tại lại ăn phải dấm của bạn gái anh ta, không phải là cậu tự tìm ngược sao?”

“Nhưng, nhưng là, lần này, anh ấy trở về với bạn gái cũ!” Ở đó, Jetter nhức đầu gọi, “Có người nào trở về với bạn gái cũ! Thế nào lại bảo mình không thèm để ý chứ?”

“Mình hỏi cậu, anh ta biết cậu tức giận sao?”

“Không biết Ở trước mặt anh ấy mình không dám tức giận, anh ấy sẽ nói mình chuyện bé xé ra to.”

“Anh ta yêu cậu sao?”

“Dĩ nhiên!”

“Nếu như cậu xác định anh ta yêu cậu thật, mà cậu còn quan tâm đến những chuyện bé nhỏ này, thì làm sao có thể đạt được hạnh phúc đây?”

Tự nhận đã giải bày thành công, nhưng đầu điện thoại bên kia vẫn truyền đến tiếng khóc ô ô, Ngụy Kiều An Ny nhin xuống, hành động muốn lấy điều thuốc trong túi, cô nhìn quanh bên trong, toàn gia đình trò chuyện rất náo nhiệt, cô suy nghĩ một chút, lập tức nói: “Bây giờ cậu đang ở một mình, đúng không!”

“Ừ”

“Mình đi tìm cậu.”

“Hả?” Không phải cậu đã về với ông bà sao?

Chưa cho cậu ta thời gian sống sờ, cô lại nói tiếp: “Quyết định như vậy đi, khoảng chừng một giờ nữa mình sẽ tới, chuẩn bị bữa ăn trễ cho mình, mấy ngày ở đây mình ăn cũng không no bụng.” Ở trên bàn cơm vội vàng cùng đám cô cô bà bà giường đào múa kiếm, tranh cãi xong, bụng cũng no rồi —— tức no bụng.

“Cậu thật sự muốn tới!”

“Không được sao ...?”

Có thể có thể! Nhưng Ăn với trưởng bối được một nửa rồi chạy đến nhà bạn, như vậy sẽ không quá đáng chứ

Sau khi cúp điện thoại xong, Ngụy Kiều An Ny trở lại bàn ăn, hướng về phía mọi người đang ngồi ở đây khẽ xin phép, dĩ nhiên là làm cho người lớn có chút bất mãn, nhưng cô mới không quan tâm nhiều như vậy, lẽ dĩ nhiên, nói dối là có việc gấp, xin được rời khỏi trước.

“Kiều An Ny, chờ một chút.” Mới vừa ở trên bàn cơm không nói một câu mẹ Ngụy đột nhiên đi ra ngoài đuổi theo, thừa dịp cô ở trước cửa đi giày thì vội vàng nhét bao đồ cho cô, “Khó có được may về nhà một chuyến, hiện tại lại muốn trên đường chuồn mất, hử!”

“Không phải, là bởi vì con có việc gấp”

“Được rồi, tao biết.” Mẹ Ngụy giao đồ cho cô. “Lâu rồi may chưa có trở về, trong nhà đã tích tụ một đồng thư gửi cho may.”

“Đó! Được, cảm ơn.” Nhét mấy cái gói vội vã vào trong túi, cô ôm mẹ một chút, “Vây con đi đây! Bye bye.”

Ngụy Kiều An Ny lái Sparrow màu trắng, đi qua đường hầm, hơn bốn mươi phút đã đến Đài Bắc, ở bên đường cô mua một chục lon bia và món kho, mới đến nhà Jeter nhấn chuông cửa.

“Surprise!” Cô tiếp tục kêu lên.

“Sur đầu cậu!” Jeter dậm chân, xoay người vào nhà sau đó cô đi theo vào.

“Còn đang tức giận! Đừng tức giận! Không phải mình đến với cậu rồi sao?”

Jeter vừa ăn món kho vừa trách móc Anna có bao nhiêu vô tình. Không giống với hai năm đầu anh ta tranh cãi với người nhà, từ lâu đã cùng người trong nhà cắt đứt liên lạc, là người yêu của Jeter, là người con trai duy nhất trong nhà, anh ta đã chọn lừa gạt người trong nhà giới tính thật của mình, một mình làm việc trên Đài Bắc, sau đó mới ở chung với Jeter bình thường thì không sao nhưng những ngày lễ tết thì anh ta chỉ có thể để Jeter một mình ở nhà họ Cố, sau đó về nhà với ba mẹ, đối với lần này, Jeter biết không dùng cái kính với anh ta được, nhưng cậu ấy cô đơn là sự thật, mỗi khi đến thời điểm này, sẽ tìm cô, người bạn gái cũ vẫn còn độc thân tới tở khổ*.

[*Tổ: tổ cáo, khổ: gian khổ]

Đúng, cô là bạn gái cũ của cậu ấy và cũng là bạn gái duy nhất, hai người quen biết nhau lúc ở đại học khi đó Jeter vẫn chưa rõ giới tính của mình chỉ cảm thấy so với những đứa con gái bình thường khác cô không cùng một dạng, dũng cảm và quả quyết hơn, cũng là lần đầu tiên có con nhóc đuổi ngược theo cậu như vậy, về sau hai người lại lui tới chưa được bao lâu, cậu ấy mới phát hiện mình vốn không phải là thích cô, mà là thích tính cách dũng cảm giống như đứa con trai của cô!

Vì vậy, hai người từ người yêu biến thành bạn tốt.

“Nếu không, cậu theo Billy nhà mình làm đám cưới giả là được rồi, như vậy về sau anh ta có thể lấy cớ để ở nhà rồi.”

Mặc dù biết đây là lời nói lúc cậu ta say, Ngụy Kiều An Ny vẫn có chút khó chịu.

“Cậu đi chết đi.”

“Mình rất nghiêm túc! Cậu xem, đối với hai chúng tớ một chút hứng thú cậu cũng không có, cảm tình lại không tẻ, nhất định chính là thí sinh tốt nhất!”

“Ngu ngốc!”

Jeter gục xuống bàn buồn cười hai tiếng, tiếp tục dùng một con mắt ngắm cô, bộ dáng kia nói có bao nhiêu quyền rũ thì có bấy nhiêu quyền rũ.

“Ngụy Kiều An Ny, mình cảm thấy đời này cậu cũng không thể có được đáng về dịu dàng uyển chuyển.”

“Cậu, đáng đánh!”

Cậu ta thường nói, cậu ta sẽ từ trong ngực đàn ông Ngụy Kiều An Ny tỉnh táo lại, cũng là bởi vì ngày ấy, hai người cùng đi xem Lưu Tinh Vũ, Ngụy Kiều An Ny nghĩ thầm, hai người lui tới hơn hai tháng, cô cũng nên biểu hiện bộ dáng dịu dàng một chút, cho nên, cô thử đặt đầu của mình ở trên bả vai Jeter . . .

Hành động đó thật khủng khiếp, làm cho Jeter sợ mà từ trên ghế té xuống, mở to hai mắt nhìn cô, sau đó là bỏ trốn mất dạng.

Cường điệu đến vậy? Trong đầu Ngụy Kiều An Ny đầy nghi ngờ, sau đó đi theo xe của bạn mình xuống dưới núi cách chừng mấy ngày rồi cuộc cũng liên lạc được với Jeter, lúc này cậu ta mới nói cho cô biết thật ra thì cậu ta hoàn toàn giới tính mình từ lâu rồi.

Cậu ta có nên chết hay không?

Đáng chết.

Cô từng ở đây nguyên rửa gay một hồi, bởi vì bọn họ đã đoạt đi những người đàn ông tốt, gay là kẻ thù của phụ nữ!

Chỉ là, bởi vì cậu ta dám làm dám chịu, mặc dù cùng cô kết giao từ À, thử nghiệm tinh thần, nhưng từ trước đến giờ hai người chơi với nhau rất chân thành tự nhiên, cậu ta không cần ở trước mặt cô giả trang chính mình rất men, cô cũng không cần giả bộ đáng ôn nhu sẵn sàng, cho nên bọn họ vẫn là bạn tốt.

Kéo xác Jeter uống xay vút đến trên giường, lại tiếp tục dọn dẹp xương ăn ở trên bàn, lúc này cửa chính lại truyền đến một tiếng mở khóa cô ngẩn ra quay đầu nhìn lại.

“Làm sao cô biết chỗ này?”

2. Chương 2

“Vợ anh khóc cả đêm, tôi đến với cậu ấy, được không?” Ngụy Kiều An Ny buông tay, tiếp đó vút lon bìa rỗng vào thùng rác tái chế, “Không phải là anh về Đài Châu rồi sao? Tại sao lại chạy về đây?”

“Em ấy vừa mới gọi điện thoại cho tôi ... tôi biết em ấy mất hứng, không yên lòng cho nên Trước hết tôi chạy về gấp.” Billy gãi gãi đầu, dường như có chút ngượng ngùng.

“Cá tính của cậu ấy là như vậy, khóc xong là hết chuyện.” Sáng sớm ngày mai, Jeter mà thấy Anna Đạt ở bên cạnh, khẳng định là sẽ kích động không ngừng, đem hết vôi nước mắt tối hôm nay chảy hết. “Cậu ấy uống say, đang ở trong phòng, anh đi nhìn cậu ấy đi! Tôi đi trước.”

“Không được, cô uống rượu, hơn nữa đã gần mười một giờ, con gái một mình đi đường ban đêm rất nguy hiểm.” Áo khoác chưa kịp cởi, Billy đi vào phòng. “Chờ tôi một chút, tôi xem qua em ấy xong, sẽ đưa cô trở về.”

Ngụy Kiều An Ny không thể không cảm thán, vì cái gì mà đàn ông tốt lại chạy đi làm gay rồi, Billy chính là như vậy! Hai người bọn họ, đối với phái nữ đều rất sẵn sàng, cũng sẽ vì phái nữ mà suy nghĩ, nhưng lại cứ cố tình đối với phái nữ không có hứng thú. Có lúc nhìn thấy bọn họ quý trọng và sẵn sàng cho nhau, cô cũng không nhịn được nghĩ, vì sao người đời không thể chúc phúc cho bọn họ?

“Vậy còn bạn gái trước của anh?” Cô biết Billy không phải loại người để con gái ở một bên, rồi bắt chấp tất cả chạy về đây.

“Cô ấy Cô ấy có ý muốn hợp lại với tôi, tôi đã nói là tôi với cô ấy không có khả năng, rồi đưa cô ấy về nhà.”

“Hả, tôi đã nói rồi!” Cô cười ha ha, “Làm gì có bạn gái cũ chạy đến tìm anh, nói có thể về nhà thăm cha mẹ với anh, làm ơn, nhất định là cô ta có rấp tâm khác có được hay không?”

Anh không nói lời nào. Xác thực, là bị cô nói trúng.

“Thật đáng thương.” Cô thấy sắc mặt anh nặng nề, không khỏi an ủi anh mấy câu, “Nếu không như vậy! Về sau anh cứ kéo tôi ra đảm đương làm bia đỡ đạn! Tránh cho Jeter lần nào cũng gọi cho tôi khóc ô ô lên.”

Billy cười khỏ. Lời như thế, đại khái cũng chỉ có Ngụy Kiều An Ny nói ra miệng được, như thế nào có người tự mình đề cử mình đảm đương bia đỡ đạn cho người ta?

“Như vậy rất uất ức cho cô.”

“Anh cho rằng chỉ có anh mới bị người quấy nhiễu sao?” Cô vuốt vuốt mái tóc. “Tôi cũng muốn có được hay không!? Chỉ là hai mươi tám tuổi! Hai mươi tám tuổi, là cái tuổi phải chết sao? Tại sao cần phải tìm đối tượng cố định để lui tới? Nếu như không có bạn trai, nhất định là có vấn đề sao? Tôi chính là không có bạn trai, cũng không có vấn đề! Không được sao?”

“ Cô chắc chắn bản thân mình thật sự là không có vấn đề sao?”

Nghe ra anh châm chọc, cô nheo mắt lại, “Anh đi chết đi!”

Sau đó, Billy lái xe đưa cô về nhà, trên đường rảnh rỗi đến bị khùng cô mở túi ra thu xếp đồ đạc. Trước khi rời khỏi nhà, mẹ cô nhét một đồng hồ lớn đưa cho cô, cô còn chưa kịp nhìn.

Tờ rơi quảng cáo, giấy tờ điện thoại di động, thuế bảng số xe hơi Đều là chút đồ không quan trọng.

“Không phải là cô đã trở về Nghi Lan sao? Thế nào lại chạy trở lại đây?”

“Hey, đừng nói nữa, hằng năm đều như nhau, đảm nhiệm chức vụ bị các trưởng bối bức hôn, cho nên, có thể chạy nhanh ra ngoài đến đâu thì chạy!”

“Vậy hai hôm nay cô sẽ trải qua một mình sao?”

Nói đến đây, giọng nói Ngụy Kiều An Ny chuyển nhỏ.

“Có quan hệ gì? Tôi sẽ tìm mấy người bạn đi ra ngoài ăn cơm, nếu không thì đi tiệm manga mượn trọn bộ manga trở về xem cũng có thể! Tôi rất biết giết thời gian.”

Thư mời màu vàng nhạt bay ra.

“Đây là gì?” Cô lật qua lật lại, mới là lạ kêu thành tiếng, “Shit, là thư mời họp mặt bạn học! Hơn nữa —— còn là hôm nay!”

“Hôm nay? Đã qua rồi sao?”

“Sao, đây là cái thời gian gì! Mười một giờ đêm, ở Hảo Nhạc, còn phải cầm theo một đồ dùng thời học sinh tiểu học?” Giả sử, tìm thời điểm trong tết để họp mặt bạn học? Còn chọn vào nửa đêm? Thật sự sẽ có người đi không?

“Buổi họp mặt bạn học kỳ quái.” Billy không nhịn được bày tỏ.

“Đúng! Thật kỳ quái.” Không chút nghĩ ngợi cô đã vò một bên đầu, dự định đợi một chút dứt tài nguyên trở về thùng.

“Cô không đi sao?” Nhìn đồng hồ báo thức trên xe một cái. “Bây giờ đi, là thời gian vừa vặn luôn đấy!”

“Hả.” Cô nháy mắt mấy cái, trong lúc nhất thời cũng không tìm được lý do cự tuyệt. “Nhưng, tôi không có đồ dùng thời học sinh tiểu học gì! Bây giờ quá muộn rồi, nhà in cũng đã đóng cửa.”

Thừa dịp thời gian trống chờ đèn đỏ, anh mở ngăn tủ nhỏ ở trước ghế lái phụ, lấy ra một hộp giấy hình vuông.

“Cái này cho cô.”

“Sao?”

“Lấy đi đi!”

“Nhưng mà không phải Jeter đã cất giữ cái này rất lâu sao?” Cô mở hộp giấy ra, lấy ra thú nhồi bông Hoa Luân.

“Em ấy nói, không phải Tiểu Hoàn Tử em không cần.” Khóe miệng của anh gợn lên. “Cho nên cô cứ cầm đi đi! Làm đồ dùng thời học sinh tiểu học.”

Ừ Vậy cũng xem như đó! Ngụy Kiều An Ny có chút khổ não, dù sao đó là hộp mặt bạn học tiểu học, cô và mọi người thật lâu không có liên lạc, coi như ở trên đường gặp lại không nhận thức được cũng không tốt, như vậy bạn học sẽ có ý tứ gì?

“Hãy đi đi! Dù sao cô cũng phải giết thời gian không phải sao? Cũng là thời điểm vừa lúc, đồ vật cũng đã chuẩn bị xong, cô hãy đi đi!”

Đúng vậy! Cô rảnh rồi nha! Nhân tiện đi xem một chút!

**** *

“Đều do cậu hết! Có người nào đi vào thời gian đang ngủ này?”

Đồ Hạo Trình không chịu yếu thế phản kích, “Vận động viên làm việc và nghỉ ngơi phải bình thường.”

“Ít nói nhảm cho tôi, bây giờ cậu không có thi đấu.”

“Cậu cũng không nói với tôi là cậu muốn đi!”

11h20', bọn họ mới chạy tới KTV, đáng người Đồ Hạo Trình cao gần một mét chín bước vào phòng trước, còn thoáng cúi đầu, mới không đụng vào cạnh cửa, cũng bởi vì sự xuất hiện của người đàn ông cao to vạm vỡ này, làm cho mọi người ở đây nhìn chằm chằm vào chỗ bọn họ ——

Anh ta là ai vậy? Ăn cái gì mà lại cao lớn như vậy?

“Vé vào cửa?”

Phụ trách thu “vé vào cửa” chính là một người mặt có chút thối, vóc dáng của người phụ nữ hơi mập, thật sự anh đã quên cô ấy là ai, nhưng vẫn ngoan ngoãn móc ra vé vào cửa —— đồ dùng học sinh tiểu học.

“Thú nhồi bông Tiểu Hoàn Tử?” Đối phương bật cười ra tiếng, “Vật này anh cũng cầm đến được, được rồi được rồi! Xem như anh qua được.”

Đến phiên Triệu Quân Vũ, cậu ta vui mừng chăm chăm lấy ra một xấp giấy có chút lịch sử về bóng rổ.

“Cái này là gì?”

“Đây là áp phích kỷ niệm Michael Jordon trước khi về hưu!” Triệu Quân Vũ hài lòng cười to, “Thu được vật này, là chuyện có ý nghĩa nhất trong sáu năm tiểu học tôi đã làm!”

“Tùy anh.” Đối phương phất tay một cái, ý bảo cậu mau vào trường.

“À, xin hỏi một chút, cô là?”

Người thu phiếu ngẩng đầu, đôi mắt tròn vo nhìn về đôi mắt hí của Triệu Quân Vũ.

“Tôi là Cao Linh Ly.”

“Hả? Cô ... Cô là Cao Linh Ly?”

Người tình trong mộng của anh ta như thế nào lại có hình dạng này! Gương mặt tròn vo, cặp mắt to tròn, lúm đồng tiền ngọt ngào đâu?

Ô ô, mối tình đầu quả nhiên vẫn là để lại nhớ là được rồi.

“Bà xã, nói chuyện thế nào rồi?” Một người đàn ông khôi ngô từ phía sau xuất hiện, còn khom người hôn nhẹ Cao Linh Ly. “Cục cưng có khỏe không? Không nên quá miễn cưỡng đó!”

“Con thật sự rất tốt rồi!”

Cái gì? Bà xã? Trời ạ! Người tình, mối tình đầu của cậu đã kết hôn, hơn nữa còn nhất định làm mẹ? Đáng ghét, rốt cuộc là ai? Người nào cưới mối tình đầu của cậu?

“Anh là ai?”

“Tôi? Tôi là Lâm Kiên Quyết!”

“Lâm Kiên Quyết?” Triệu Quân Vũ kêu to thành tiếng, tiếp theo là cười ha ha. “Là cậu sao! Thế nào đáng vẻ lớn lên lại đạo đức như thế à? A, cậu còn nhớ tôi không? Tôi à tôi à!”

“Anh là?”

“Khi còn nhỏ, chúng ta thường đi xuống bên cạnh mương bắt ếch với ốc sên vớt trên bàn bạn học nữ, lần nào cũng bị cô gái to lớn bự con bắt lại quần áo bốn người!”

Đối phương suy nghĩ một chút, rồi đột nhiên cười to lên. “Nhớ, nhớ! Lần đó là cậu thắm nhất, nhất định phải vớt con giun xuống bàn Đồ Hạo Trình là người buồn bã, sau đó bị cô gái to lớn bự con hành đến mặt mày hốc hác, trên trán còn may năm mũi!”

“Là con giun sao? Thế nào tôi lại nhớ là con ếch với ốc sên?”

“Đều có! Còn có bùn loãng.”

Khoẻ miệng Đồ Hạo Trình không nhận được co quắp mấy cái. Lúc ấy, trong mắt mấy bạn học nam, anh thật sự là người buồn bã đó!

“Anh đoán người này là ai?” Kéo người đàn ông cao lớn Đồ Hạo Trình tới, cậu hỏi.

“Hả, anh ấy là”

Từ lúc người đàn ông cao lớn này vừa vào phòng anh đã chú ý tới, trời ạ! Thể trạng này quả thật là sánh ngang vận động viên chơi bóng, thân hình cường tráng với bắp thịt rắn chắc làm cho tất cả những người đàn ông độc thân ở đây đều hi vọng tỉnh lại ở trên bàn, mà sau khi đã gặp mặt nhóm bạn học nữ, càng thêm len lén nhìn anh ta vài lần, cũng không biết chuỗi đầu ghé tai ở đây nói gì

Anh ta ai vậy?

“. Tôi là người buồn bã Đồ Hạo Trình.” Anh không thể không thừa nhận.

Cái thứ bùn kia? Từ bé là người yếu chậm chạp nhất, người buồn bã? Hả, không phải, là Đồ Hạo Trình, lại có thể trở thành người có vóc dáng như thế này?

“Không phải đâu!” Lâm Kiên Quyết bắt đầu hi vọng chuyện tình cậu vớt con giun quên sạch, bởi vì cái vóc dáng này, coi như có mười cái mạng cậu cũng không đánh thắng!

Tiếp đó, toàn bộ nhờ vào Triệu quân Vũ khoát lác giúp anh —— nói anh luyện thể nào mới thành người có cả bắp thịt, kèm thêm chuyện vì nước làm vẻ vang của anh, với sự tích đoạt hai huy chương vàng quang vinh đều tung ra.

“Cái gì? Anh chính là cái tên Đồ Hạo Trình đó.” Trong có người kêu to.

Mấy năm trước, cái tên này có thể xào lửa nóng, nhưng người nào cũng không liên tưởng anh với tên bạn học nam nhỏ gầy đó cùng chung một người, cứ cho chỉ là trùng tên trùng họ mà thôi.

Đang lúc một nhóm người lộn xộn rừng rực tranh giành chỗ hỏi anh một đồng câu có hay không, chợt, cửa lại mở, đi tới tiếp theo, là một người con gái mặc một bộ đầm, tay áo rối bù cùng với đôi giày cao gót màu trắng nở con bướm, làm tròn miến cường cũng coi như là một mét sáu đi! Cô mở một đôi mắt to chớp đến mấy lần, trong nháy mắt tầm mắt quét qua mọi người, tiếp đó nhìn một chút thể đồ chơi và bày ra ở trên bàn.

“Họp mặt bạn học?”

“Đúng!”

Lúc này, một cái chân khác của Ngụy Quỳnh An mới bước vào.

Cô vừa vào cửa, tất cả những người đàn ông độc thân, máu đều sôi trào tại chỗ rồi, chỉ là cô ấy gương khuôn mặt làm cho người thương yêu, đã khiến cho bọn họ nuốt vài ngụm nước miếng. Hai mắt thật to, lỗ mũi xinh xắn, còn có đôi môi đỏ thắm khả ái với hai má phần nộn, tóc dài lãng mạn làm cho cô giống như công chúa nhỏ từ trong lâu đài đi ra, âm thanh vang dội kết hợp với dáng người gầy nhỏ, nói có bao nhiêu người mê sẽ có bấy nhiêu người mê.

“Mẹ nó, tôi dám đánh cược, cô ấy tuyệt đối là Liêu Du Huyền!” Chỉ có học nghệ, mới có cái phong cách và diện mạo đó!

“Liêu Du Huyền ở nơi này.” Đồ Hạo Trình chỉ chỉ trong góc, một người con gái cắt tóc ngắn, nồng đậm mùi phấn trang điểm, mặc váy ngắn với quần cụt rách nát.

“Không phải đâu!” Làm sao lại thay đổi nhiều như vậy?

“Nghe nói cô ấy đi nước Mỹ tổ chức một Band, năm ngoái phát album, bây giờ là tay hiphop phổ biến khắp Canada.”

Mười lăm năm, thời gian mười lăm năm, khiến một người vốn là bà xã đáng yêu trở thành bà xã mặt thối, quý buống bình trở thành đàn ông tốt nhà họ Cố, con gà yếu người buồn bã trở thành người đàn ông mãnh mẽ đầy ánh sáng, phong cách mỹ nữ trở thành tay Hiphop.

Vậy người phụ nữ thần bí này là ai ? Chỉ thấy từ trong túi xách kinh điển Kelly cô lấy ra một thú nhồi bông Hoa Luân, đặt ở trên bàn người thu phiếu, người thu phiếu gật đầu một cái, cho cô vào phòng.

Mặt cô không thay đổi ngấm nhìn bốn phía, tiếp đó ngồi ở bên cạnh Đồ Hạo Trình, yên lặng nhìn một chút tập bài hát.

Oa ô! Là một người có ngoại hình ngọt ngào, lại là bảo bối xinh đẹp lạnh lẽo sao? Mấy người đàn ông đã bắt đầu rục rịch ngóc đầu dậy muốn chuyển mông ngồi vào bên cạnh cô rồi.

Mấy người con gái trước thu hồi lực chú ý, sau đó tiếp tục tựa vào bên cạnh Đồ Hạo Trình hỏi lung tung này kia.

“Anh thay đổi thật nhiều đó! Trước kia một mình anh nhỏ nhất, nấn thật đáng yêu!”

“Thật sao?” Nói anh thật đáng yêu, trời ạ! Từ trước tới nay chưa từng có ai nói qua anh khả ái. Ngày trước anh gầy, nhỏ lại an tĩnh, vốn là không có người nào chú ý tới anh, sau này khi cao lên, anh không hề dính dáng đến từ đáng yêu.

“Thế nào bây giờ lại thay đổi như vậy chứ” Một bạn học nữ đặt thêm tay lên cánh tay của anh, đông siết chặt, tây sờ sờ. “Cánh tay của anh rất rắn chắc! Thật là cường tráng, luyện thể nào vậy?”

Thật khó xử! Giống như, anh có thể nhìn thấy cặp mắt bạn học nữ bắn ra ánh mắt tham lam, thẳng bám lấy anh không thả.

“Hừ!”

Là người nào? Là ai hừ lạnh? Đột nhiên Đồ Hạo Trình cảm thấy từ sau lưng bốc lên một hơi lạnh lẽo, nhìn quanh bốn phía, nhưng thật sự giống như chuyện gì cũng chưa xảy ra.

Là ảo giác.

“Tôi với Quân Vũ đều xuất thân từ thể viện, trước kia cậu ấy chơi bóng rổ, so với tôi bắp thịt còn bèn chắc hơn.” Anh muốn bạn học nữ chuyển lực chú ý trên người bạn tốt, chỉ là hình như không có ích gì.

“Là vậy! Vậy anh chơi cái gì?”

“Tôi vốn là chơi bóng đá, sau đó lại đổi thành bơi lội.”

“Bóng đá!” Nhóm bạn học nữ hét chói tai ra tiếng, “Thế không phải là hội thi đấu sắp tới sao? Trong ấn tượng của tôi những cầu thủ kia eo là eo, mông là mông, trên người một chút thịt dư cũng không có, sức khỏe rất là tốt đó.”

“Nhất là Tiểu Bối, oh! Anh ta rất đẹp trai!”

“Các cậu không cảm thấy anh ấy có chút giống với Đồ Hạo Trình sao?”

Có không?

Đồ Hạo Trình hơi mím môi, chớp mắt ngượng ngùng. “Sân đá banh lớn như vậy, mỗi ngày chạy mười vòng, muốn mập cũng mập không được.”

“Vậy đường cong bắp thịt eo của anh nhất định là vô cùng Khụ khụ, rắn chắc!”

“Sao” Anh nên thừa nhận hay là phủ nhận đây?

“Hừ hừ ——”

Tiếng hừ lạnh vừa rồi? Lần này tuyệt đối không phải là ảo giác rồi. Đồ Hạo Trình dùng dư quang, khoe mắt liếc về phía bảo bối vẫn đang lẳng lặng nhìn chút tập bài hát. Dung mạo của cô rất đáng yêu, lông mi dài lại cong lên, ngũ quan xinh xắn với da thịt trắng nõn đều khiến người suy nghĩ nhiều phải nhìn cô mấy lần.

Hình như chú ý tới tầm mắt đến từ bên cạnh, bảo bối xinh đẹp đang trừng anh, không liếc mắt nhìn, cái nhìn kia, làm cho anh hoàn toàn không có biện pháp nhúc nhích. Dưới ánh mắt kia là yêu tinh linh hoạt thông minh, ông trời của tôi, là cô ấy!

Mà Triệu Quân Vũ vốn là người vội vàng phát danh thiếp cho những bạn học khác, hiện tại thuận tiện đi vòng qua bên cạnh bảo bối xinh đẹp.

“Hello, đã lâu không gặp, tôi là Quân Vũ, Triệu Quân Vũ! Còn nhớ rõ không?”

“Chính xác rất lâu chưa gặp.” Ngụy Quỳnh An cầm lên hộp điều khiển ca khúc từ xa, cũng không lâu nhìn cậu ta một cái.

“Cô là ai ? Nhiều năm như vậy không thấy, trong lúc nhất thời thật sự đúng là nhận không ra!”

“Không phải là anh nhận biết đó?” Ngụy Quỳnh An nhún mày, cuối cùng con mắt mới nhìn lại cậu ta một chút.

“Cô là”

“Sẹo trên trán còn đau không?”

Hả?

Ngụy Quỳnh An không để ý đến cậu ta nữa, khẽ dựa về phía ghế salon, tiếp tục chọn ca khúc.

“Đồ Hạo Trình, chờ một chút cậu và tôi theo Phúc Thái đi lấy đồ, nghe nói là bao thư thời gian”

Đồ Hạo Trình? Ba chữ này khiến Ngụy Quỳnh An ngăn người một chút, rốt cuộc từ tập bài hát cô cũng ngẩng đầu lên, nháy nháy mắt nhìn chăm chăm người đàn ông bên cạnh.

Oa ô! Rốt cuộc cô cũng nhìn anh rồi. Đồ Hạo Trình nuốt nước miếng một cái, đột nhiên cảm thấy cả người cứng ngắc, chân tay cứng đờ giống như sắt—— chỉ là không có chuyển động sang cứng ngắc như sắt.

“Hạo Hạo?” Vốn là lạnh như băng, trong nháy mắt lại thay đổi thành tuyết tan.

Oh! Cuối cùng cô ấy cũng kêu ra tiếng rồi.

“Tiểu An.”

Hạo Hạo và Tiểu An, trong lớp có một đôi dở hơi, nơi nào có bọn họ luôn là nơi tràn đầy mâu thuẫn —— một người nam sinh một người nữ sinh, một lịch sự một nóng nảy, một nhỏ yếu một cường tráng, một thích khóc một kiên cường, bọn họ cố tình lại ưa thích xúm lại với nhau.

Dĩ nhiên, người lịch sự, nhỏ yếu, thích khóc, là Đồ Hạo Trình.

“Cái gì? Cô ấy là Ngụy Quỳnh An?” Giống như là gặp quỷ Triệu Quân Vũ từ chỗ ngồi của mình liền cách xa năm mét, che miệng, cảm thấy chút nữa sẽ xỉu.

“Nguy, Nguy Quỳnh An!” Suy nghĩ của mọi người tạm thời bị ngừng lại, cũng không ai ngờ tới cô gái to lớn bự con ngày trước có chút giần thê kinh người như thế, bây giờ lại có thể trở thành một người phụ nữ nhỏ nhắn xinh xắn đáng yêu như vậy?

Lúc này, vẻ mặt của bảo bối xinh đẹp cùng với phong cách của cô tương đối không hợp —— nhúu mày, cười lạnh.

“Đúng, là tôi.”

“Cô ... Cô Không phải là rất cao lớn sao?” Triệu Quân Vũ giơ tay cao qua khỏi đầu, trong ấn tượng, cô gái to lớn bự con là cao như vậy!

“Sau khi tốt nghiệp tôi không cao hơn nữa.” Nguy Quỳnh An phát tay, “Ngược lại anh.” Cô xoay người nhìn Đồ Hạo Trình: “Thật sự anh là Đồ Hạo Trình?”

“Là tôi.”

“Anh thay đổi thật nhiều đó!” Thật quá khoa trương, anh là người duy nhất mà cô nhận không ra, làm trong giới quảng cáo lâu như vậy, cô tự nhận công lực của mình cũng coi như không tệ, nhưng bây giờ Đồ Hạo Trình thay đổi quá lớn, hoàn toàn ngoài dự liệu của cô.

Vừa mới vào, cô còn tưởng rằng người ngồi ở bên cạnh là một bạn học nam dịu dàng nào đó, cũng chỉ vì muốn hấp dẫn sự chú ý của người khác thì phải, mới có thể luyện cơ thể mình thành như vậy!

Người này, ngày trước nhìn anh nhỏ xíu gầy teo, không có chút nào giống như bé trai, bây giờ lại có thể lắc mình một cái trở thành người đàn ông khỏe mạnh hấp dẫn! Những bạn học nữ kia gần như là sắp áp vào trên người anh

Cũng thế, ngày trước là anh tỉ mỉ, rất hiểu rõ con gái nghĩ gì, nhưng bởi vì điểm số bề ngoài không đủ, cộng thêm tuổi còn nhỏ, cái gì cũng chưa hiểu, mặc dù bạn học nữ có thể sử dụng được, nhưng cũng chỉ xem anh là bạn tốt, hôm nay ưu thế bề ngoài không nói, nếu như tính cách tỉ mỉ quan tâm kia vẫn còn, khẳng định là vô địch khắp thiên hạ —— nhìn, bạn học nữ bên cạnh, còn đang nắm cánh tay cường tráng của anh không thả!

“Cô cũng vậy!” Ăn mặc gọn gàng thu hút, cùng với hành động tự nhiên lúc trước là hoàn toàn bất đồng.

Cô buông tay, “Bây giờ, tôi đang làm ở công ty quảng cáo, không chú trọng ăn mặc một chút, vốn là nhận Case không được, càng đừng nói là lên chức, anh thì sao? Bây giờ đang thăng chức ở đâu?”

“Tôi dạy học tại trường học.”

“Dạy học?”

“Dạy thể dục.”

Đây đúng là đáp án làm cho người ta sửng sốt, chỉ là cũng đúng, lấy vóc dáng của anh, nói anh không vận động gì là chuyện không có khả năng nhất.

“Cái gì mà dạy thể dục!” Đài phát thanh Triệu Quân Vũ giúp một tay bổ sung. “Anh ta là huấn luyện viên khoa thể dục ở trường đại học! Sang năm sẽ trở thành Phó Giáo Sư, đúng không?”

“Muốn thăng chức đó còn phải chờ luận văn đấy!” Cho là nói thăng chức sẽ lập tức thăng chức sao? Bất mãn bị nói xen nửa đường, Đồ Hạo Trình đẩy cậu qua một bên. “Cô thay đổi nhiều như vậy, thiếu chút nữa tôi đã không nhận ra.”

“Nhưng là, vừa mới tức thì anh nhận ra tôi đi!”

“Cái đó đúng” Nói được nửa câu, anh cũng không biết nói tiếp như thế nào. Vốn muốn nói là, sau khi anh với cô bốn mắt nhìn nhau, anh mới phát hiện cặp mắt tinh quái kia so với lúc cô còn nhỏ gần như giống nhau như đúc, trực giác cho biết rõ cô là Nguy Quỳnh An, thế nhưng nói như vậy dường như quá thân mật. Mặc kệ ngày trước bọn họ dù chơi chung tốt thế nào, bây giờ cũng chỉ là bạn học cũ lâu ngày mới gặp lại.

“Đó là thế nào?” Ngụy Quỳnh An nghiêng đầu hỏi anh. Cô ghét nhất là người ta chỉ nói một nửa, như thế nào cô cũng phải truy tìm rõ nguyên nhân không nói.

Không ngờ cô lại đột nhiên đến gần, hơn nữa ngũ quan tỉ mỉ khả ái hết sức nghi hoặc, bộ dáng kia thật là làm cho tim đàn ông phải đập rộn lên.

“Không có!”

“Làm gì mà anh nói được một nửa rồi lại không nói, con mẹ nó!”

Nhiều lắm, Ngụy Quỳnh An không nhận được lộ ra vẻ mặt đúng chuẩn, bàn tay nhỏ bé đánh về phía trên vai anh một cái — lúc trước bởi vì cơ thể hai người ngược lại với nhau, anh luôn bị cô đánh đến nội thương, bây giờ bị bàn tay trắng của cô đánh một cái, nói không đau cũng coi như là tể nhị, không biết sao, nơi bị cô đánh tới, còn có chút cảm giác tê tê đại đại

Ngụy Quỳnh An nhìn chăm chăm tay mình, phảng phất như có chút nghi ngờ cú đánh mới vừa rồi là cái gì. Không phải là thịt với xương thôi sao? Như thế nào mà xúc cảm tốt như vậy

“Đó là hai đầu cơ bắp.” Nhìn vẻ mặt cô vô cùng nghi hoặc, Đồ Hạo Trình tự động giải thích, “Luyện tập điệp thức.”

Ngụy Quỳnh An lặng nhìn anh một lúc lâu, nhìn anh đang tương đối nghiêm túc giải thích cấu tạo bắp thịt trên người mình, cô rút rút khóe miệng, nhin kích động cười to, nhưng cuối cùng vẫn không chịu nổi, mà nằm ở một bên cười ha ha.

“Anh thay đổi thật nhiều! Vốn là bé trai bây giờ lại trở thành” Tay cô vuốt xuống, “Cái hình dạng này.”

“Không phải cô cũng giống vậy sao? Từ cô gái to lớn bị con trở thành công chúa nhỏ.”

“Vậy không giống nhau, đây là điều cần thiết trong công việc, mặc trang phục này tương đối khiến người thấy vui mắt, dù sao những sếp to kia lựa chọn người mẫu quảng cáo khêu gợi bao nhiêu, đối với vẻ bề ngoài cũng là rất biết lựa chọn, tôi như vậy cũng coi như là bảo thủ rồi đấy! Ít nhất là có bao để bọc lại, anh còn không biết, nếu muốn giành hợp đồng quay quảng cáo, có vài đồng nghiệp có thể dùng mỹ nhân kế”

“Cô cũng sẽ vậy sao?”

“Làm gì đến phiên tôi! So với bình thường, tôi chỉ chú trọng cách mặc một chút mà thôi Dù sao tại một vài trường hợp nào đấy ngoại hình ngọt ngào cũng dễ dàng được khá nhiều cái tốt, ví dụ như nhiều hơn một viên kem hoặc là từ trên người tài xế biết khi nào sếp sẽ về nước Đã có ưu thế như vậy, không cần uống phí. Đúng không?”

“Đúng! Giống như vóc dáng tôi cao hơn người khác, trong nháy mắt nhảy cầu sẽ hơn người ta một chút.”

“Đúng.” Cô bật cười, “Đúng là như vậy.”

Trên đài đột nhiên có một hồi đánh trống reo hò, tiếp theo đó mọi người đem tiêu điểm hướng về phía Đồ Hạo Trình với Ngụy Quỳnh An bên cạnh, trong ánh mắt còn mang theo nét hài hước xem kịch vui.

Đã xảy ra chuyện gì?

Chỉ thấy Triệu Quân Vũ nắm microphone, trong tay cầm giấy viết thư đã ố vàng, hả hê nhìn theo anh cười mờ ám.

“Ở chung một chỗ, ở chung một chỗ, ở chung một chỗ!” Không biết người nào bắt đầu trước, mọi người cùng nhau ồn ào vào trọng điểm, lại còn nhạo báng, hình như đối tượng là bọn họ.

“Cái gì?” Hai người đồng thời bị dọa đến không biết phải làm sao.

“Bao thư thời gian!” Một bạn học bên cạnh tốt bụng giúp đỡ một tay. “Mới vừa rồi Triệu Quân Vũ bốc ra bao thư thời gian của Đồ Hạo Trình, hơn nữa còn lớn tiếng đọc nội dung.”

Bao thư thời gian? Đối với chuyện đó, giống như có một sự việc này, thư mời bên cạnh còn ghi chú ngày đó Trần Phong sẽ mở bao thư thời gian mười lăm năm ra, bên trong có bốn mươi lá thư, tràn ngập tâm nguyện khi còn bé mình hứa hẹn đối với mười lăm năm sau.

“Anh viết cái gì?” Thấy mọi người đánh trống reo hò không dứt, Ngụy Quỳnh An có chút lo lắng.

“Tôi ... tôi quên rồi.” Ai sẽ nhớ!

“P/S: ”Triệu Quân Vũ tiếp tục đọc, “Tiểu An, về sau tôi nhất định phải trở nên cường tráng, sau đó bảo vệ cậu thật tốt.”

Shit! Đây là cái gì?

Đồ Hạo Trình vừa nghe cũng biết có chuyện không ổn, lập tức xông nhanh về trước, một phen giành lại giấy viết thư trên tay Triệu Quân Vũ, nhanh chóng liếc qua giấy viết thư một cái, giống như là bị cái gì đó làm cho hoảng sợ, ánh mắt của anh trừng lớn như mắt bò vậy, khóe miệng phía bên cạnh co rúm lại, sau đó, gấp giấy viết thư lại lần nữa, mới bỏ vào trong túi áo trước.

“Ô! Thần Tình yêu đỏ mắt.” Triệu Quân Vũ trực tiếp chỉ vào đầu mũi của anh giấu cợt.

“Cậu là học sinh tiểu học! Ngây thơ!” Đồ Hạo Trình mắng cậu ta một câu, lại gần vừa ngửi. Này! Cậu ta uống rượu, khó trách cả người mất khống chế.

“Hôm nay là họp mặt bạn học tiểu học!” Tiếng cười lạnh.

Bây giờ là thế nào?” P/ S” Cũng cảm động như vậy, rốt cuộc là chính văn cảm động tới lòng người? Chỉ thấy bạn học nữ bên cạnh đi tới bên tai Ngụy Quỳnh An nói mấy câu, sắc mặt cô khẽ biến, vốn là nét mặt coi như ung dung tự tại trong nháy mắt lại long trời lở đất Đồ Hạo Trình cũng biết thắm.

Cô giật nhẹ khóe miệng, nhìn về phía anh ở trên đài một cái ——

“Tôi đi trước.” Sau đó ung dung cầm ví lên rồi đi không quay đầu.

3. Chương 3

Lần này thắm, hội họp bạn học đang cao trào không thể ngay lập tức giảm xuống điểm đóng băng, mọi người đều chỉ mũi nhọn về phía Triệu Quân Vũ nói xằng nói bậy. Nếu như cậu ta không đọc loạn lời nói kia

Người chủ trì vội vàng đoạt lại microphone, đá Triệu Quân Vũ làm loạn xuống đài, đối với Đồ Hạo Trình nói: “Còn không mau đuổi theo?”

Vẫn bị vây trong khiếp sợ, rốt cuộc Đồ Hạo Trình cũng lấy lại tinh thần, anh vội vã rời khỏi phòng, vừa muốn hỏi sinh viên làm thêm có thấy Ngụy Quỳnh An hay không, thì phát hiện cô đang thoải mái tựa vào một gốc cây bên kia, ngoắc ngoắc tay về phía anh.

Không phải cô đang tức giận sao?

Anh đi lên trước, đang suy nghĩ nên mở miệng nói gì, thì cô đã lớn tiếng dọa người, “Rất lúng túng đúng không? Cho nên trước đó tôi đã rời khỏi nơi đó.”

Anh bình tĩnh hiểu ra, nhưng không thể không bội phục hành động của cô.

“Cô không có tức giận?”

“Tức cái gì à?” Cô bật cười, “Chỉ là, thời điểm anh còn nhỏ rất là thành thật! Cái lá thư này, coi như là viết ý nguyện là được rồi! Viết anh muốn làm Tổng thống hay là làm Giáo sư cũng có thể, cần gì mà viết ra chuyện như vậy?”

Cô viết hẳn là giết hết sạch toàn bộ nguyện vọng của lũ con trai này đi!

“Bởi vì Ngày đó tôi nhớ được là cô giận tôi” Trong nháy mắt, vừa mới nhìn thấy lá thư, mặt anh cũng xanh như lá, đối với lúc còn bé, da mặt của mình cũng dày thật, tự nhiên lại viết ra cái nội dung này cảm thấy rất xấu hổ, nhưng nghĩ tới như thế nào anh viết ra cái lá thư này

“Tôi giận anh cái gì?”

“Bởi vì ngày đó tôi cùng các bạn nữ dắt tay, hơn nữa” Anh gãi gãi đầu, đối với trí nhớ kinh người của mình cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. “Không biết ngày đó là sinh nhật của ai, tôi đi qua nhà bạn ấy ăn bánh ngọt, thời điểm nghỉ trưa mọi người có ngủ cùng nhau, sau đó lại thấy cô, giống như đang rất tức giận, cho nên tôi mới”

Thật hay giả? Trước kia, cô dễ tức giận như vậy sao?

Ngụy Quỳnh An đưa tay, “Cho tôi xem một chút, anh có cầm theo đúng không?”

Anh do dự một chút, nhưng vẫn đưa lá thư ra cho cô.

Tôi sẽ không tay trong tay với những bạn nữ khác, cũng sẽ không hôn nhẹ với những nữ sinh khác, càng sẽ không cùng ngủ cùng với những nữ sinh khác, tôi thề, về sau tôi chỉ đi theo dắt tay Tiểu An, hôn nhẹ, còn có ngủ cùng với cậu, tôi muốn cưới cậu làm vợ.

P/S: Tiểu An, về sau tôi nhất định phải trở nên thật mạnh mẽ, sau đó bảo vệ cậu thật tốt.

Cô bĩu môi, cố gắng không phát ra tiếng cười. Thế giới của con nít rất đơn thuần, tay trong tay, hôn nhẹ, ôm một cái, ngủ chung Lúc ấy, chỉ là hành động bạn bè đơn thuần, một tia ác ý cũng không có, nhưng một khi trưởng thành, đối với mấy chữ này lại không giống như vậy. Hiển nhiên lời anh thề một chút tác dụng cũng không có, bởi vì nhìn bộ dáng anh chắc chắn là đã quên.

“Lúc tôi còn nhỏ, thật sự là bởi vì chuyện này mà tức giận?”

Đồ Hạo Trình nhún vai, không lên tiếng.

Cô vỗ vỗ bờ vai của anh. Oa! Cảm xúc thật quá tuyệt vời. Về mặt cô ở ngoài vẫn không đổi nói xin lỗi, “Bởi vì tính khí của tôi, hại anh mười lăm năm sau mất mặt, thật là ngại ngùng!”

“Biết cô không tức giận là tốt rồi.” Anh thở phào nhẹ nhõm.

“Đối với tính cách lúc còn bé có thể xảy ra chuyện gì đây? Huống chi, anh cũng đã thành tâm thành ý viết phong thư này! Như vậy tôi càng không có lý do gì mà tức giận.”

“Nếu như không có, vậy chúng ta trở về thôi! Bọn họ còn đang chờ chúng ta”

Đồ Hạo Trình lôi kéo cô, vừa muốn đi về phía phòng, cô kéo anh lại.

“Cũng đã chạy ra ngoài rồi, làm gì có đạo lý trở về nữa?” Cô dừng bước lại, chỉ chỉ thang máy sau lưng. “Đi thôi! Chúng ta đi chỗ khác, tôi biết có quán nấu Quang Đông ăn rất ngon!”

Này, chẳng lẽ là Hẹn hò? Trái tim Đồ Hạo Trình đập nhanh vài nhịp. Từ trước đến giờ, phái nữ chủ động hẹn anh không ít, nhưng đối với Ngụy Quỳnh An, là mối tình đầu của anh

Vừa nghĩ như vậy, anh đuổi theo bước chân của cô, cùng với cô một trước một sau rời KTV đi.

“Được được đó! Đến gặp mặt bạn học một nửa đã chạy ra ngoài hẹn hò” Hôm sau, người bạn xấu đặc biệt gọi điện thoại cho Đồ Hạo Trình, chỉ trích anh hai câu.

“Cậu cho rằng là ai hại?”

“Cậu nên cảm tạ tôi, là tôi tạo một cơ hội cho hai người!”

Chó má! Rõ ràng thiếu chút nữa đã làm trở ngại không làm gì còn dám tranh công? Da mặt dày nhất thiên hạ của Triệu Quân Vũ không ai có thể hơn.

“Hi, sau đó các cậu đi chỗ nào?”

“Đi ăn khuya!”

“Gạt người! Chắc chắn là đi ”Hà Dán Lỗ” đi! Đã trễ thế này, ở chỗ Nghi Lan này không thể so với Đài Bắc của cậu, đi đâu ăn khuya chứ?”

Nguy Quỳnh An vốn là đề nghị đi ăn Quang Đông, sau đó bởi vì chủ quán đóng cửa, hai người lại đến cửa hàng tiện lợi mua Quang Đông về nấu, còn phát hiện ra bọn họ không hẹn mà cùng cầm theo thú nhồi bông Tiểu Hoàn Tử đi gặp mặt bạn học, mới tha hồ mua Quang Đông về nấu, mua tròn mười điểm còn mua thêm để đổi lấy một con heo Thái Lang kẹp giấy ghi chép, cô thở hồng hộc nói, một ngày nào đó cô muốn có được một chiếc kẹp giấy Noguchi.

Một hai ba, Tiểu Hoàn Tử, Hoa Luân, heo Thái Lang, xếp thành một hàng, cô nhìn vào vô cùng vui vẻ, lập tức anh đưa Tiểu Hoàn Tử từ trong tay mình cho cô.

“Thật ra thì, tôi rất thích đợt thiết kế lần này.” Cô nói: “Tiểu Hoàn Tử đó! Tôi thích nhất là Tiểu Hoàn Tử.”

“Cô đang sưu tầm sao?”

Suy nghĩ một chút, trên tay cô đang cầm là ba con thú nhồi bông Tiểu Hoàn Tử, có chút ảo não lắc đầu một cái.

“Kế hoạch phòng quảng cáo của công ty tôi vừa lúc đối địch với Đài Loan, họ cướp đi một lượng khách hàng lớn của công ty tôi, vốn là thẻ không mua đồ của bọn họ Bệnh nghề nghiệp, loại nghề này làm đã lâu rồi, rất khó bị lời ngon tiếng ngọt nhất thời làm cho rung động, nhưng anh lại không thể không thừa nhận chuỗi kế hoạch này liên tiếp bán rất chạy, đúng không?”

“Có lúc, nghĩ quá nhiều ngược lại sẽ bị giẫm chân tại chỗ.” Anh mỉm cười, “Rất nhiều thứ cần có kích thích nhất thời, tiêu dùng cũng thế.” Anh lắc lắc đầu heo Thái Lan, “Sưu tầm vật này lại không có liên quan gì, thật đáng yêu!”

“Đáng yêu.” Cô kêu lên một tiếng, “Nói cho anh biết, đây là thủ đoạn thương nhân thường dùng, 60 đồng một điểm, mười điểm phải dùng thêm 39 đồng mua một con, nói cách khác, một con thú nhồi bông ít nhất phải tốn 639 đồng, dĩ nhiên anh tiêu 119 đồng, còn chỉ có thể nhận được một con! Nếu như anh muốn sưu tầm một bộ thú nhồi bông đầy đủ, ít nhất là phải tốn 6390 đồng, dĩ nhiên còn chưa tính anh nhận được những con giống nhau, lúc anh sưu tầm được một, hai con, sẽ muốn sưu tầm nhiều hơn, nói cho anh biết, là cắt xén của công ty!”

Nghe lòng đầy cảm phần của cô đang tính cho anh xem, Đồ Hạo Trình vẫn bình tĩnh nói: “Mặc dù là như thế, vẫn có rất nhiều người vui vẻ chịu đựng.”

“Đúng! Dù sao vẫn phải đi mua, phần lớn mọi người đều ôm những suy nghĩ này đi!” Uống được một ít bia, cô có chút say khướt. “Cũng giống như hôn nhân, trước khi bước vào, tự cho là rất rõ ràng rồi, nhưng sau đó bởi vì xúc động nhất thời mà ngã vào, mới rõ ràng tình huống tuyệt vời này lại không hề tuyệt vời như vậy, nhưng cũng bởi vì có rất nhiều người làm như vậy, anh cũng chỉ có thể lừa gạt mình đó là hạnh phúc ngọt ngào, cũng giống như tự lừa gạt mình, những thứ thú nhồi bông đáng yêu thực dụng này lại có thể tăng không gian giá trị tài sản.”

Nghe vậy, anh thở hắt vì kinh ngạc. “Cô đã kết hôn?”

“Không có!” Cô cười ha ha.

“Không phải là cô muốn kết hôn?”

“Không biết, có lẽ là không muốn! Tự mình một người trôi qua cũng tốt vậy, tại sao lại phải muốn mình đi thích ứng với thói quen và lối sống của người khác chứ?”

“Những chuyện như vậy rất khó nói, lời tạm biệt nói quá vẹn toàn.”

“Đúng vậy!” Cô nhếch miệng cười một tiếng, “Có lẽ cũng giống như mua đồ, cần có sự kích động nhất thời, sau khi kết hôn, đối với cuộc sống vui vẻ chịu đựng như thế lại muốn lừa gạt mình.” Cô buông tay, “Cực kỳ thắm.”

Sau đó, anh đưa cô về nhà, cô đưa tay muốn lấy lá thư của anh, vốn là anh còn có chút do dự, nhưng sau đó cô lại nói lời làm cho lòng anh thương yêu không dứt.

“Lá thư này làm cho tôi rất cảm động, thì ra là tôi ngày trước kia, cũng sẽ có người yêu thích.”

“Ngày trước cô chính trực thiện lương, nhất là không thấy người khác nhỏ yếu mà khi dễ, dừng cảm lại còn sẵn sàng, vẫn luôn là đối tượng tôi sùng bái” Đối với tâm ý của mình, không chút nào mà anh không dám nói. “Sau khi tốt nghiệp, tôi bắt đầu học theo cô luyện Taekwondo, sau đó đá banh Cho tới bây giờ, tôi nghĩ, nếu như không có cô, hẳn là không có tôi bây giờ đi!”

Chuyện này Thổ lộ cảm động lòng người là như thế nào? Cô vẫn cho là mình quanh năm lẫn lộn ở giới quảng cáo giới, xem qua vô số quảng cáo đối đáp, trong nội tâm đã sớm không thể gọn sóng, nhưng người này, không ngờ bề ngoài anh khôi ngô cao lớn, còn có lòng đa sầu đa cảm như vậy —— mặc dù không biết anh nói thật hay giả, nhưng có thể, từ trong miệng một đấng mày râu nghe đoạn chuyện như thế, cô đã rất cảm động.

“Ngày trước tôi tùy tiện như con trai, nhưng lại lấy được lòng chân thành nhất, sau khi lớn lên, bởi vì quan hệ bề ngoài, người bên cạnh trở nên nhiều hơn, nhưng lại không nhất định là phải đối xử thật lòng Cho nên tôi muốn cất giữ lá thư này, có thể không?”

Anh không phản đối nữa, đưa giấy viết thư đã bị ố vàng cho cô.

“Cám ơn.”

Cô nhón chân cao lên, cũng ngoắc ngoắc ngón tay về phía anh, thừa dịp anh cúi người xuống thì nhẹ nhàng đặt lên gương mặt anh một nụ hôn cảm ơn.

Nhìn anh ngây người như phồng tại chỗ, Ngụy Quỳnh An lè lưỡi. “Đây là nụ hôn cảm ơn, giúp tôi đưa cho bé trai mười lăm năm trước.”

Đồ Hạo Trình không biết mình về đến nhà như thế nào, đợi đến lúc phục hồi tinh thần lại, anh đã tắm xong, mặc đồ ngủ ngồi ở một bên giường gần người.

Vuốt vuốt gò má mình. Tự nhiên anh lại bị Ngụy Quỳnh An hôn

Lớn như vậy, nói anh không bị những học sinh nữ hôn trên mặt tuyệt đối là gạt người, chỉ là hơn phân nửa là bị ép buộc cưỡng hôn chiếm đa số, anh không có thích chút nào, hơn nữa còn sợ đến muốn chết. Thử nghĩ, bị người khác phất mình không thích lướt môi ướt át quần lên, ai sẽ vui vẻ!

Nhưng, Ngụy Quỳnh An không giống, môi của cô ôn nhu mềm mại, hơn nữa còn không có một chút “Tà niệm” nào —— giống như theo lời cô nói, nụ hôn này, là muốn gửi cho Đồ Hạo Trình mười lăm năm trước.

Vậy anh thì sao? Anh của hiện tại đây? Đồ Hạo Trình vô duyên vô cớ tức giận với mình của trước đây.

Lá thư này cũng làm cho anh nhớ tới một chuyện —— từ nhỏ anh có duyên với người khác phái cũng không tệ, đáng người gây teo nhỏ nhỏ mặc dù thường bị nhiều bạn học nam khi dễ, nhưng những bạn học nữ cũng không coi anh như là chị em, cùng một bè lũ, sau khi lớn lên, đáng người càng ngày càng cao lớn, ánh mắt đám bạn học nữ thay đổi, từ bạn bè thân thiết biến thành sùng bái, lại từ sùng bái chuyển thành mập mờ

Vậy mà mặc kệ là ai, mà hôn nhẹ, ôm một cái đều không thể, từ nhỏ, đối với ba anh em anh ba rất ân cần dạy bảo, đối với phái nữ phải dịu dàng, sẵn sàng, phải thay con gái suy nghĩ nhiều, không giống với các anh anh bằng mặt không bằng lòng, nhưng quả thật là anh đang thực hiện!

Không biết mình từ lúc nào anh đã bắt đầu có suy nghĩ phải thủ tiết trước hôn nhân, cho đến khi lá thư này xuất hiện anh mới phát hiện, thì ra là từ lúc anh còn nhỏ tuổi, đã muốn Ngụy Quỳnh An trở thành vị trí bà xã tương lai của mình, ngoài cô ra, anh sẽ không ra tay đối với những người khác

Nhưng như đã nói qua, ngộ nhỡ anh không lấy được Ngụy Quỳnh An thì làm thế nào? Xử nam cả đời? Anh vỗ trán than nhẹ. Khi còn bé thật quá đơn thuần, lại phát loạn lời thề không biết rõ tình huống, tuy lời thề là mình lập, nhưng anh cũng không phải là một người dễ dàng thay đổi ý, hướng chi, thủ tiết đã 28 năm, bây giờ anh muốn làm lung tung cũng không thể.

Vậy làm sao bây giờ? Xem ra anh chỉ có thể lấy Ngụy Quỳnh An về, dù thế nào đi chăng nữa anh cũng không ghét cô, hơn nữa, còn có chút cảm giác cô cũng không tệ

Cô là số ít người đối với anh không có quặng ánh mắt ái mộ, cũng không động tay động chân đối với anh, chỉ điểm này, anh đã cảm thấy Ừ, rất thoải mái.

Còn nữa, thỉnh thoảng cô thủ tay thủ chân (K) về phía anh mấy quyền cũng làm anh đầy thoải mái
. Nghĩ đến cô cặp môi non mềm, một trận khoái chí, anh thử hít sâu mấy lần, nhưng dục vọng càng ngày càng mãnh liệt. Anh cũng là người đàn ông bình thường, mỗi khi dục vọng dâng cao thì anh lập tức khom lưng, cúi quần sịp ra

Bùm!

“Ồn ào chết mất ...!” Cạnh bể bơi truyền đến tiếng rống giận của anh hai nhà họ Đồ.

“Này! Đồ Hạo Trình! Lại là cậu!”

“Không cần phải bơi lội vào nửa đêm có được hay không!”

Vóc dáng cậu ta bèn chắc thì hay sao? Như vậy tới.

* * *

“Cái gì?”

Sau khi nghỉ liên tục, Ngụy Quỳnh An trở lại vị trí công tác, một lần tình cờ nghe được tin đồn do phụ tá nói, không nhịn được kêu to: “Mấy người nói là thật? Cái nhãn hiệu quốc tế thể thao nổi tiếng đó, muốn tìm chúng ta ký quảng cáo đại diện?”

“Đúng vậy! Một lần ký chính là năm năm đó! Sếp có nói, nhanh nhất cũng phải đến tháng bảy mới ký, bọn họ và thương nghiệp Thất Nguyệt đến quảng cáo, trước mắt cũng có nói chuyện, lần này Nếu ai có thể lấy được thành tích hải lòng khá cao, là có thể bắt được chiếc bút quảng cáo đại diện hạng nhất!”

Ngành tiêu thụ trừ tổ Ngụy Quỳnh An ra, còn có ba tổ hỗ trợ đầu mối khác nhau. Bình thường, bọn họ lấy độ hải lòng của khách hàng cùng với lượng tiêu thụ sản phẩm làm bình xét để lấy công trạng, tổ bọn họ là Ngụy Quỳnh An Joanne cầm đầu, năm ngoái công trạng được tăng lên đứng hạng thứ hai, trước mắt nhóm của Judy đang cố gắng đạt hạng nhất.

Công việc quảng cáo, sự thật chính là như thế, giành công trạng, giành khách hàng, giành ý tưởng sáng chế.

Ngụy Quỳnh An vừa nghe, trong nháy mắt, ánh mắt nguy hiểm nheo lại, con ngươi xoay tròn, trong đầu lập tức nghĩ ra vô số ý tưởng.

“Landy, cô đi tra những vận động thi đấu quan trọng trong mấy năm này, còn có cuộc thi đấu vào tháng sáu ở Nam Phi có những quốc gia nào dự thi, tập trung vào mấy ngôi sao cầu thủ, điều tra quần áo chơi bóng của bọn họ, số trên lưng, còn có đồ ăn yêu thích nữa.”

“Trước mắt, vẫn còn ở trong thời hạn nghĩa vụ quân sự, lấy bóng chày, bóng rổ với bóng đá làm chính, Jill anh đi Đài Loan điều tra có mấy vận động viên ..., còn phải đi hỏi Abe có lấy được danh sách tuyển thủ Olympic hay không, lần trước dự thi có đoạt giải hay không!”

“A Dịch, anh chạy sang mấy đại lý đồ dùng vận động, hề là thức ăn vận động, thực phẩm khỏe mạnh, trò chơi vận động hàng đầu, còn có thương hiệu giày — nếu như cần quảng cáo, cứ ôm xuống, rồi anh tìm anh Phàm giúp phân loại một tay, đoán chừng theo dự tính, trước trưa mai tôi muốn thấy.”

“Mimi, cô nói người yêu trước của cô làm thư ký giám đốc tại các đại lý thương hiệu đúng không!”

“Là người yêu trước trước nữa.” Mimi sửa sửa.

“Được, gọi anh ta đi ăn cơm! Hỏi anh ta căn kê về tất cả tài liệu, bao gồm quản lý bọn họ thích ăn cái gì, không thích cái gì, một ngày đi vệ sinh mấy lần đều phải nói cho tôi biết.”

Mắt Mimi mở to nháy nháy mấy cái. “Ăn cơm có thể trả lời trực tiếp sổ sách sao?”

“Tốt.” Thiếu chút nữa Ngụy Quỳnh An đã cười to lên. “Để cho cô trực tiếp trả lời sổ sách, nhưng đừng cầm ”Hà dân lỗ” trả lời lại, toàn bộ công ty cũng đã biết các cô đã làm gì rồi.”

Mọi người cười ha ha, bởi vì lúc trước đã xảy ra cái chuyện chim này, cô không thể không đặc biệt nhắc nhở.

“Ai hừm! Ghét!”

“Chị An, lần này phải làm tốt đó!” Landy nói.

“Nói nhảm, lần này không thể để cho bọn Judy đoạt trước! Cố gắng lên, làm đi!”

Một hồi cổ vũ kinh người qua đi, các tổ viên rối rít phân tác như chim muông, đầu óc Ngụy Quỳnh An hoạt động không ngừng. Cô phải suy nghĩ quảng cáo mới, sáng kiến mới, còn phải liều mạng đạt hiệu suất mới đẹp nhất trong mùa quảng cáo này, để cho mọi người chú ý tới bọn họ, còn phải có diễn viên, đúng, quảng cáo tốt không nhất định là phải mời một dàn người, lấy sáng kiến để đạt được thắng lợi mới là vua.

“Chị An, chị xem, tổ bọn Judy mời Lady ba ngôi sao nam lớn tới ca hát, chính là muốn giúp công ty quảng cáo, kết quả —— không phải chị cảm thấy mặc dù bọn họ nhìn rất hấp dẫn, nhưng hiệu quả có hạn sao?”

“Đó là quảng cáo nát, tôi bị Judy làm sặc rồi.” Ngụy Quỳnh An thẳng thắn, “Nhưng đánh chết cô ta cũng không thừa nhận là lỗi của cô ta.”

Một thương hiệu sản phẩm tốt, muốn tìm một quảng cáo thích hợp với nó, không phải là dùng số tiền lớn tạo ra, hoặc là xin một đồng sao A giúp sản xuất một tay là có hiệu quả, đồng thời phải xét lúc chụp ảnh, liều mạng sáng chế ý tưởng. Tám tay trong quảng cáo, chỉ cần có một tay làm cho người ta ấn tượng khắc sâu, hai tay làm cho nhà máy và cửa hàng tư nhân kiếm được nhiều tiền, là thắng!

Lãnh đạo tốt dẫn bạn lên thiên đường, lãnh đạo tệ sẽ dẫn bạn đi ăn cơm hộp. Đây là lời lẽ chí lý của cô, mà đồng bọn của cô cũng rất tin không hề nghi ngờ, hợp tác hơn hai năm, mặc dù bên trong có vài thành viên đến lại đi, nhưng quan trọng nhất là giá trị vẫn còn——

Làm quảng cáo xong, tạo độ nổi tiếng, kiếm nhiều tiền.

Mấy ngày liên tiếp, các tổ viên của Ngụy Quỳnh An nhận lấy mấy quảng cáo TV, cô và phòng thiết kế cũng đã thảo luận qua quá trình thiết kế với bố trí đoạn kết, về tổng thể là không có vấn đề gì, bây giờ chỉ cần tìm người thích hợp để quay quảng cáo.

“Có một dàn diễn viên không tệ, bề ngoài rất có cảm giác vui mắt, có thể diễn ông ngoại mập mạp.” Jill rút ra từng tấm hình từ trong một xấp hình thuộc như lòng bàn tay. “Người này là dì tóc xoăn, rất có hương vị quê cha đất tổ, hơn nữa tôi cũng đã phỏng vấn qua cô ấy, cô ấy nói chuyện có giọng nói rất tự nhiên, có thể dùng.”

“Người đàn ông quảng cáo sữa đâu?” Tồn cả một buổi chiều, tính khí Ngụy Quỳnh An đã trở nên nóng nảy.

“Tôi thấy mấy người tuyển” Trợ lý đầu đầu nhúc nhúc, gần đây chạy nhiều dự án quảng cáo, cậu ta vừa nhìn thấy tuần nam mỹ nữ là đã hoa cả mắt. “Nhưng có chút vấn đề, muốn cho chị xem một chút”

Với kinh nghiệm của mình, sau khi xem qua vài tấm hình, Ngụy Quỳnh An lắc đầu, “Anh ta? Không được, anh ta đã chụp nhiều quảng cáo sữa rửa mặt rồi, anh muốn bị kiện lắm phải không? Người này? Không được, đó là công tử bột! Anh muốn đi bán bơ hay là bán sữa? Người này? Người này là ngôi sao hài, muốn diễn viên đi bán sữa, sẽ có người muốn mua sao? Bề ngoài diễn viên hài xinh xắn? Không được, đây là hình tượng của anh ta, không sửa đổi được”

Mặc dù, mọi người yêu tiền, yêu công việc, nhưng liên tục vài tuần một nhọc oanh liệt, huyết nhục ai cũng không chịu nổi!

Nhưng một mình Ngụy Quỳnh An, mặc dù tóc không uốn xoắn chỉnh tề giống như buổi sáng, nhưng ít ra cặp mắt vẫn lấp lánh có hồn, trút vài ly cafe đen xong, bây giờ dù tay của cô còn đang run, nhưng ít nhất suy nghĩ cũng rõ ràng, miệng lưỡi cũng rõ ràng.

“Lần này cần cường điệu rõ ràng hơn là nhẹ nhàng thoải mái, tự nhiên, giống như mới vừa rửa mặt xong thì sẽ ẩm ướt sạch sẽ, quý tiếp theo muốn cướp được thị trường của đàn ông, giống với đồ dùng thể thao quan trọng trong thị trường, cần phải tích cực! Không nên tìm mình tinh hoặc người mẫu nam, hương vị đàn bà của bọn họ quá nặng, Mimi, có vận động viên hay không?”

“Hả Nhưng, bọn họ có thể không nguyện ý chụp”

Lời còn chưa nói hết, danh sách đã bị một tay Ngụy Quỳnh An ôm hết, cô lật vài tờ, lập tức dừng lại.

“Người này ——”

Jill liếc mắt nhìn, buông tay. “Người này không dễ dàng đâu! Nhà máy với cửa hàng tư nhân vốn là liệt anh ta vào danh sách người chọn lần trước, tôi thấy ngoại hình với phong cách của anh ta mà nói, người đó rất thích hợp! Nhưng, nghe nói anh ta không muốn làm”

“Như thế nào lại như vậy? Người đó cực kỳ được!” Đồ Hạo Trình! Không ngờ anh cũng ở trong danh sách này, điều này thật là làm cho cô ngoài ý muốn.

“Tính tình anh ta rất cổ quái, hai năm trước đạt được hai huy chương vàng thi đơn 80m tự do nam ở Olympic, vốn là có rất nhiều người tìm anh ta làm đại diện, nhưng anh ta chỉ nhận một quảng cáo công ích rồi nói anh ta không có hứng thú.”

“Hai huy chương vàng?” Ngụy Quỳnh An nhất thời sửng sốt. Đêm hôm đó cô hội họp bạn học, hôn trầm chính là cái người đàn ông cao lớn kia, đạt được hai huy chương vàng Olympic?

“Thật là lợi hại, chị An, chị không biết phải không?”

“Làm sao tôi biết được? Tôi là gà làm việc trong phòng, ghét nhất là vận động rồi.” Cô siết chặt cánh tay gây yếu của mình, đuổi theo Jill hỏi: “Anh ta không có ý định thi đấu Olympic 2010 sao?”

“Trước mắt chưa có nghe nói.”

Cái người này thật kỳ quái, được nhiều người say mê lại có thể bảo thủ như vậy? Ngụy Quỳnh An có chút ngoài ý muốn. Có được ngoại hình với sức khỏe này, không làm ngôi sao vận động thì thật là đáng tiếc! Nhất định anh sẽ trở thành con cưng mới tung hoành trong giới thể thao và giới quảng cáo.

“Tìm anh ta!” Võ bàn xác định, cô nói.

“Cái gì?” Chị An điên rồi sao?

“Cũng bởi vì tranh giành anh ta khó khăn, cho nên chỉ cần tìm anh ta tới, thì chúng ta càng có nhiều phần thắng!” Về mặt cô như nắm chắc thắng lợi.

“Quyết định, chúng ta nên nhanh thực hiện quảng cáo này, sau đó sẽ xem anh ta trở thành sự lựa chọn số một đại diện cho Mke.”

Nheo mắt lại, tìm Ngụy Quỳnh An có chút đập nhanh quá mức, trước mắt đột nhiên hiện lên một bức ảnh quảng cáo tuyệt vời —— Đồ Hạo Trình vốn là khỏe mạnh đang cực kỳ chú tâm vào bơi lội trong cuộc thi đấu, sau đó lại nhanh nhẹn đứng dậy, anh để lộ ra da cổ với lưng màu đồng cường tráng, tiếp đó ống kính chuyển sang phòng thay quần áo, người đàn ông kia đang thoa kem dưỡng thể B chuyên dùng cho phái nam khắp cơ thể

“Tôi bơi lội, tôi, dùng kem dưỡng thể toàn thân B.”

Anh ta nói như vậy.

Chảy nước miếng —— cô có thể suy đoán đến lúc đó sẽ có biết bao nhiêu chị em phái nữ nhìn chăm chăm quảng cáo mà chảy nước miếng, sau đó sẽ vọt tới cửa hàng bán mỹ phẩm, mua các loại kem dưỡng thể.

Lần này khách hàng không chỉ xác định là phái nam, còn có khách hàng nữ —— khiến cho các cô ấy mua về cho bạn trai dùng!

Năng lực tiêu xài của phái nữ quả nhiên là mạch máu kinh tế của quốc gia!

“A! Nhanh, mau gọi xe cứu thương!”

“Làm sao?”

“Chị An bị chảy máu mũi!”

Thức đêm tim đập nhanh sẽ chảy máu mũi? Hơn nữa trong lòng dự vọng mãnh liệt, sẽ...

* * *

Có đôi lời nói như vậy ——

Làm người quyết tâm muốn thành công thì ông trời cũng sẽ giúp.

Ở bệnh viện nghỉ ngơi một ngày, đã dùng hết tất cả phương pháp, rốt cuộc Ngụy Quỳnh An cũng được xuất viện, đang suy nghĩ lấy cái lý do gì để hẹn gặp mặt Đồ Hạo Trình thì điện thoại di động của cô vang lên.

“Là Đồ Hạo Trình!” Đối với trợ lý đang thét chói tai bên cạnh cô dùng giọng nói khoa trương.

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến, ngay lúc cô muốn anh ký quay quảng cáo thì anh tự động tìm tới cửa, đây không phải là trời giúp cô thì là cái gì?

Vì vậy, Đồ Hạo Trình hẹn cô đi ăn bữa cơm trưa thì cô vô cùng phối hợp có thành ý.

Khi anh vừa xuất hiện, tới trước mắt Ngụy Quỳnh An, cô không nhận được nuốt một ngụm nước miếng thật to. Oa, cực phẩm!

Thành thật mà nói, đối với hào quang của đàn ông cô không có hứng thú, chỉ cảm thấy anh lớn lên anh tuấn, cũng coi như những người bình thường, nhưng hôm nay dưới tia nắng sáng ngời nhìn thấy anh, mới giật mình bề ngoài ngoại trừ anh là vận động viên có nụ cười như ánh mặt trời, còn có một phong cách tuấn tú, cùng những vận động viên bình thường chỉ biết làm bữa ở trên sân vận động không giống nhau

Hơn nữa từ trên người anh lại truyền tới hương vị sữa tắm mát mẻ —— mới vừa tắm rửa qua sao? Cũng phải, mới vừa rồi anh còn có lớp, chắc là sau khi tan lớp, đi tắm qua mới chạy tới đây đi! Ngụy Quỳnh An nghĩ đến một quảng cáo sữa tắm phái nam cũng có thể tìm anh chụp, tưởng tượng lúc nhiều bọt nước bắn lên trên bắp thịt căng phồng của anh, sau đó anh xoay người, lộ ra nụ cười mê người

“Tôi bơi lội, tôi, dùng sữa tắm L.”

Ờm, câu này vốn là lặp lại!

“Thật xin lỗi, cô chờ lâu chưa?” Anh mở miệng xin lỗi.

“Không biết, là tôi đến sớm.” Muốn bàn làm ăn với anh, dĩ nhiên phải có thành ý lâu dài!

Sau đó Đồ Hạo Trình từ trong túi lấy ra một đồ vật nhỏ đặt ở trước mặt cô. “Cái này cho cô.”

“Cho tôi?” Cô ư ư nhìn thú nhồi bông bút bi Yamada ở trước bàn.

“Không phải cô đang sưu tầm sao? Lúc tôi trở về lục ngăn kéo, mới phát hiện có một ít điểm, gom lại một chút, vừa đủ có mười cái, hôm nay hẹn gặp mặt cô, nên vừa mới chạy đi đổi lại.” Dáng vẻ anh giống như có chút xin lỗi, gãi gãi đầu. “Rốt cuộc, việc này cũng không phải là nói ngoài miệng.”

Ngụy Quỳnh An bật cười khi khi một tiếng. Không ngờ anh còn nhớ rõ chuyện này, một đấng mày râu cũng có một mặt ngây thơ đơn thuần như vậy, ba con thú nhồi bông nhỏ ở nhà không biết đã bị cô giục đi đâu rồi, nếu lại có thêm một bạn mới, có thể cô sẽ nghiêm túc sưu tầm toàn bộ thú nhồi bông bút bi đầy đủ là tốt rồi.

“Này, gần đây có phải cô ngủ không ngon hay không? Sắc mặt thật tệ.” Anh không chỉ là đứng đầu trong thể dục, trông nom sức khỏe cũng coi như là ở trong phạm vi học vấn nghiên cứu của anh.

Cô sờ sờ hai má đã trang điểm thoả đáng của mình. Chẳng lẽ không đúng chỗ nào sao? Quảng thâm trên mắt không hết? Hay là sắc mặt trắng bệch? Như thế nào mà anh ta lại biết?

“Con mắt của cô toàn là tia máu.” Anh giải thích: “Đây là điều không lừa gạt được người khác.”

Thì ra là vậy, không ngờ tới anh sẽ có một mặt tỉ mỉ này đó. Cô nhún nhún vai, hiển nhiên là đối với tình trạng cơ thể của mình không có hứng thú.

Thân là người quảng cáo, không thức đêm như thế nào mà được gọi là người quảng cáo?

“Chỉ là thức đêm mấy ngày liên tiếp tranh thủ làm Case có uống nhiều cà phê, nên tim đập nhanh.”

Đồ Hạo Trình hơi mím môi, “Cô biết không? Thức đêm ba ngày liên tiếp không ngủ, sẽ tạo thành tổn thương vĩnh viễn tới não.”

“Cái gì?” Trong lòng cô giật mình, “Có nghiêm trọng đến vậy không?”

“Điều do mạch máu tích lũy theo từng năm mà thành,” Anh nói tiếp: “Cho nên, mặc dù có bận rộn, lúc mệt mỏi, vẫn nên đi nghỉ ngơi.”

Thật hay giả? Ngụy Quỳnh An có chút hoài nghi, chỉ là, cũng biết lời anh nói là vì tốt cho cô, thế nhưng câu “Tổn thương vĩnh viễn”, lực sát thương thật đúng là lớn, cô bị hù sợ rồi. Được rồi! Về sau nếu thức đêm, chịu đựng hai ngày là được rồi.

“Áp lực công việc của cô rất lớn sao?”

“Dĩ nhiên! Công ty quảng cáo, anh cũng biết, tập trung lại sáng kiến, tiêu thụ, nhiệm vụ nghiệp vụ một mình — không phải ai cũng có thể làm được như vậy đâu? Chúng tôi cũng chỉ là muốn cho dân chúng những hình ảnh tốt nhất, hấp dẫn mọi người bỏ tiền hay kích thích kinh tế thị trường, tạo phúc cho dân chúng xã hội, anh biết mà.” Càng nói càng chột dạ, cô uống một hớp nước trái cây.

“Nói đến đây, học kỳ sau của trường học tôi bắt đầu muốn thu nhận học sinh, hiệu trưởng quản lý học viện của chúng tôi muốn nói lên một ít kế hoạch, mấy giáo sư tính toán kêu gọi đầu tư, bên cô Có muốn thử một chút hay không?”

“Được.” Được kiếm tiền làm sao cô có thể nói là không tốt chứ? Huống chi lại còn cùng học viện thể dục hợp tác Đây quả thực là như hổ thêm cánh nha! Vì vậy cô lấy giấy bút, hỏi anh mấy vấn đề cơ bản gọn gàng, ra về chuyên nghiệp.

“Như vậy có thể làm cho cô thêm phần toái hay không?”

“Không đâu! Tôi thích nhất nhận Case rồi.” Hơn nữa, như vậy còn có thể gần quan được ban lộc!

“Cô vội vàng như vậy, rất dễ bị bệnh.”

“Nói đến đây.” Ngụy Quỳnh An giống như tìm được người tri kỷ, tới phía anh kể khổ: “Tôi vừa mới từ bệnh viện ra.”

“Bệnh viện?”

“Tôi chảy” Nghĩ đến đoạn mình ảo tưởng anh ta trần truồng, cô vội vã sửa chữa: “Trước đó tôi có thức đêm lại còn uống cà phê, cho nên tim mới đập nhanh, sau đó bác sĩ có khuyên tôi nên vận động nhiều, điều chỉnh lại thể chất, không cần lúc nào cũng ngồi ở trong phòng điều hòa, mồ hôi không chảy ra được, rất không tốt.”

Anh đồng ý gật đầu một cái, “Đúng! Đối với cơ thể như vậy rất không tốt, hơn nữa cơ thể con người cần”

Thừa dịp anh còn chưa có tiếp tục nói “nhiều sức khỏe”, cô đoạt trước nói: “Cho nên! Tôi đã nói, nếu như anh có rảnh, tôi còn muốn hỏi anh nên vận động môn gì mới phải, nhưng anh cũng biết, không vận động lâu dài, xương cốt cũng đã lười nhác cả rồi, hiện tại muốn tôi động, so với lên trời còn khó hơn.”

Anh bình tĩnh nhìn cô, “Bình thường không có phương tiện, chỉ là, nếu như là Chủ nhật, bình thường tôi cũng có vận động ở trường học, cô có thể tới tìm tôi, tôi có thể hướng dẫn cô làm chút vận động đơn giản cho nóng người.”

A, rất nhiệt tình, chỉ là tám phần cô chỉ có ba phần nóng, bây giờ còn có động lực, vào Chủ nhật? So sánh với ngủ nướng vẫn là tương đối hơn.

“Uhm, nói lại sau đi, nếu có rảnh tôi sẽ tới tìm anh.”

“Phần lớn tôi đều ở ngoài bãi tập, chỉ là đôi lúc cũng sẽ đi chỉ đạo đội bóng, một phần sân bóng khác, đôi lúc nếu như mặt trời quá nóng, tôi sẽ đi bơi lội, môn vận động trong trường rất nhiều, nếu như cô muốn tới”

Ông trời, anh ta thật là nhiệt tình! Chủ nhật tốt nhất là cô sẽ đi tìm anh tán gẫu! Ngụy Quỳnh An thử nói tiếp lời của anh. “Khi nào tôi tới tôi sẽ gọi điện trước cho anh.”

Vội vàng phục hồi lại tinh thần, cô mang đề tài kéo về. “Đúng rồi, lần trước tôi có nghe đồng nghiệp nhắc tới, hai năm trước anh tự nhiên tham gia Olympic, một lần thi đấu đạt được hai huy chương vàng, đó là thật hay giả?”

“Đây là sự thật.”

“Anh thật sự quá giỏi, là tôi nói, rất lợi hại, sau đó tôi lại nghe nói anh có nhận một quảng cáo công ích phải không?”

“Đó là chuyện rất lâu về trước rồi.”

Nghe giọng điệu lạnh nhạt, Ngụy Quỳnh An lập tức ngừng ra có cái gì đó không đúng. “Anh không thích quay quảng cáo?”

“Trước mắt không có ý định này.”

“Tại sao?” Ở trong lòng cô đang thét chói tai. Quay quảng cáo đó! Việc này có cơ hội rất tốt để có được cả danh tiếng và lợi ích, anh ta lại có thể không cần?

Tại sao? Đồ Hạo Trình cau mày. Không thích quay quảng cáo còn phải có lý do tại sao? “Trước mắt tôi có kế hoạch của mình, quay quảng cáo sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch của tôi, hơn nữa, quay quảng cáo rất phiền toái!”

Khoé miệng Ngụy Quỳnh An không nhận được cơ quắp. Trên đời này còn có người ngại phiền toái quay quảng cáo? Những người kia vì muốn được chụp hình mà đã cầm miếng đậu hũ đi đập tường rồi!

“Vậy Anh muốn làm cái gì?” Nhịn xuống, ngàn vạn lần không thể nổi giận, Ngụy Quỳnh An muốn thử moi một chút tin tức từ trong miệng anh.

Anh khẽ mỉm cười, “Chờ tôi làm xong sẽ nói cho cô biết.”

Một đấng mày râu thì sẽ có cái bí mật gì chứ, không phải là lấy cớ để từ chối cô đi! Ngụy Quỳnh An có một chút bất mãn nhỏ, chỉ là, cô cũng biết giai đoạn bây giờ không thể đẩy nhanh được, hôm nay cứ xem như là thuận miệng nhắc tới đi!

“Được rồi!” Cô bình tĩnh, ép mình giả bộ bộ dáng làm nũng đáng yêu xinh đẹp kia. “Vậy chờ khi anh làm xong nhất định phải nói cho tôi biết đó!”

Đồ Hạo Trình uống một hớp nước trái cây, dường như thiếu chút nữa bị sặc.

“Cô làm sao vậy? Dáng vẻ này rất không giống cô.”

Giống như cô? Làm ơn, hiện tại cô muốn bàn việc làm ăn với anh ta, nếu để cho cô khôi phục lại tính cách vốn có, chẳng phải là dọa anh ta chạy mất?

“Ha ha Con người luôn thay đổi mà!”

“Vẫn nên trở về dáng vẻ tự nhiên vốn có của cô đi!”

Kỳ quái, dịu dàng uyển chuyển không cần sử dụng sao? Hay là anh ta vốn không thích dáng vẻ này của cô? Tình đầu về tình đầu, cho là qua vài chục năm cô cũng không có tự kỉ, người đàn ông cường tráng như ngựa đực này còn đối với cô có một tia lưu luyến

Anh không thích dáng vẻ này của cô không sao, cô có cách khác.

4. Chương 4

Cứ thế cho là cô bỏ cuộc sao?

Trong từ điển Ngụy Quỳnh An cô không có hai chữ “từ bỏ” này.

Mục đích: Dụ dỗ Đồ Hạo Trình.

Kế hoạch A: Mỹ nhân kế

Con môi: Mimi, “Mimi, cô lên.”

“Chị An, không phải anh ta là bạn học của chị sao?” Uỡn ngực, cô khều khều vị trí bộ ngực mình một cái, sau đó thông thả ung dung hỏi.

“Cho nên, cô cứ dùng mỹ nhân kế, không thành vấn đề!” Cô giơ ngón tay cái lên, “Đối với phái nữ anh ta rất tốt, cô kiếm lời được.”

“Ừ, được rồi!”

Nhận quảng cáo kêu gọi dự án đầu tư của trường học bọn họ, mặc dù không tính là dự án lớn gì, nhưng mà chỉ cần tiếp xúc nhiều với thầy trò ở viện thể dục cũng có thể từ bên trong thu góp được không ít tin tức, cô càng có thể thừa dịp cơ hội này, mà thân quen với Đồ Hạo Trình, sau đó

“Ngày mai chờ cô quay về.” Ngụy Quỳnh An đưa một tờ giấy tới tay Mimi nói: “Nhớ, nhất định phải hỏi thăm lý do anh ta không muốn quay quảng cáo, cũng phải cố gắng thuyết phục anh ta ký hợp đồng với chúng ta đó!”

“Cứ để tôi lo.” Mimi làm bộ dáng then thùng nhận lấy hợp đồng, nhét vào dưới quần áo trước ngực.

“Hả?” Nơi đó có thể nhét đồ?

Mimi vẫy vẫy tóc, “Tôi sẽ nói với anh ta, ký xong, tối nay bọn họ sẽ là của cô.” Sau đó để lại một cái hôn gió.

“Hey, không cần phải làm đến cái trình độ này, rót cho anh ta mấy ly rượu, để cho anh ta tháo xuống lòng phòng bị, hoặc từ trong miệng anh ta thăm thính ra chút gì là được.”

Buổi sáng hôm sau, Ngụy Quỳnh An ngồi ở bên trong phòng làm việc lo lắng chờ Mimi cầm hợp đồng đến cho cô, nhưng, tám giờ, chín giờ, mười giờ Cũng đã qua thời gian nghỉ ngơi của buổi trưa, người còn chưa thấy đến!

Là như thế nào?

Một giờ rưỡi chiều, thời gian nghỉ trưa vừa hết, mới thấy Mimi trở về.

“Sorry, Sorry.” Gương mặt Mimi sáng khoái tinh lực đến nỗi làm cho người ta rất muốn đánh cô! “Tôi ngủ quên.”

Vừa nghe nói Mini vào công ty, Ngụy Quỳnh An lập tức hướng đến vị trí ngồi của Mimi, hướng về phía tay cầm hợp đồng, vừa nhìn, lần này nguy rồi, không chỉ cổ, mà còn cánh tay, trước ngực, rải rác những vết hồng hồng, hơn nữa đều là vết ô mai mắc cỡ sâu đến nỗi giống như bị bạo hành

Ngay lập tức, Ngự Quỳnh An quên mất chuyện hợp đồng không còn một mống, nắm lấy tay cô hỏi: “Trời ạ! Mimi, anh ta lại có thể đánh người?”

“Mới không đâu!” Mimi che miệng cười lên, “Oh, tổ trưởng, cô nói không sai, anh ta thật là một người đàn ông tốt, tối hôm qua thật là quá tuyệt vời nhất đời tôi, tôi chưa từng gặp qua người đàn ông giống như anh ta”

Từ trước đến giờ, Mimi toàn coi đàn ông như quần áo nhưng trong mắt lại có thể xuất hiện giấc mộng lòng thiếu nữ.” Thật sự anh ta rất lớn, tổ trưởng, tôi có thể theo đuổi anh ta sao?”

Gì? Thì ra là anh tình tôi nguyện! Cô hừ lạnh một tiếng. Cũng biết tên Đồ Hạo Trình kia khẳng định là kinh nghiệm phong phú lại thân kinh bách chiến, ngay cả Mimi lừa vạ người cũng phải quỳ dưới quần bơi của anh ta, lần này thì không thể trông cậy vào Mimi rồi.

Xem ra là tám phần anh ta không bị Mimi hấp dẫn rồi, có lẽ điểm yếu của anh ta không phải là kiểu người này.

Mục đích: Dụ dỗ Đồ Hạo Trình

Kế hoạch B: Vẫn là mỹ nhân kế

Con mồi: Jill

“Jill, đổi cho cô!”

“Tôi?” Jill đang cầm hộp cơm ăn thì chiếc đĩa rơi xuống, nghẹn họng trân trối nhìn Ngự Quỳnh An.

“Bởi vì cô là tiểu ác ma có vỏ bễ ngoài đứng đắn, không có người đàn ông nào có thể xem nhẹ sự tồn tại của cô.” Đổi lại kiểu người, một lần nữa!

Là thế này phải không?

Hôm sau, vẫn là kết quả giống như nhau.

“Đó! Chị An, chưa bao giờ tôi gặp qua kiểu đàn ông này” Ngay cả cặp mắt tiểu ác ma cũng bốc lên tình yêu. “Anh ta thật sự là quá mê người rồi, chị tin không? Tổ trưởng, ngay cả tay vịn cầu thang anh ta cũng giúp đỡ, cẩn thận đứng ở phía dưới đó! Dù sao, đối với phái nữ anh ta rất che chở Lần đầu tiên đối với tôi, tôi thật sự gặp phải kiểu đàn ông này, là ôn nhu xuất phát từ nội tâm, hiện tại tôi chỉ cần nghe thấy tiếng nói của anh ta thì chân sẽ lập tức mềm nhũn ra. Lòng ngực của anh rất săn chắc, cánh tay của anh ta rất là cường tráng đó”

Như vậy là có biện pháp? Ngay cả tiểu ác ma cũng bị anh ta thu phục?

“Thật!” Mimi có lòng chia sẻ: “Tôi bị anh ta đè cả đêm, cả đêm đó!”

Không có thể lực làm sao có thể làm cả đêm, khi đó thật sự là quá thoải mái nên không nghĩ nhiều như vậy, bây giờ vừa nghe cô nói, tôi mới nhớ tới cánh tay anh ta cường tráng bao nhiêu”

Lần này hỏng rồi, nếu lại tiếp tục như vậy, không phải phòng làm việc của cô sẽ tạo phản rơi vào tay giặc sao?

Vấn là cô tính toán lợi dụng mỹ nhân kế, làm cho Đồ Hạo Trình mê đến thất điên bát đảo, sau khi anh ta nhất thời ý loạn tình mê sẽ đồng ý ký hợp đồng, thật sự không nghĩ đến, ngược lại người bị mê đến váng đầu, đều là nhân viên của cô!

Như vậy cô phải làm thế nào để buộc anh ta ký hợp đồng? Nhân lúc tổ Joanne vẫn chưa thay đổi thành “Hậu cung của Đồ Hạo Trình”, cô phải đi tìm anh ta hỏi cho rõ ràng.

Hey Nhưng, ban đầu không phải là cô đi tìm Mimi với Jill đi quyến rũ người ta sao! Hôm nay còn chạy đi hưng sư vãn tội cái đó có thể hay không

Hừ! Mặc kệ, có thể tùy tiện ra tay đối với nhân viên của cô, lần này thì cô có cớ mà thoải mái đi tìm anh đòi công đạo!

Buổi trưa, cô tới trường học tìm người, đồng nghiệp nói anh đang bơi lội trong hồ, vì vậy cô cởi giày cao gót ra, chân không giẫm vào thành hồ bơi, buổi trưa người bơi lội cũng không có nhiều coi như là tìm tốt hơn, tìm cái bóng dáng di chuyển nhanh nhất trong nước là được.

Cô đi nhanh tới, lúc này mới phát hiện ra có một nữ học sinh sớm đã ngồi ở bên cạnh đường bơi của Đồ Hạo Trình, thừa dịp anh trở lại nghỉ ngơi, lần lượt đưa khăn lông, đưa nước.

Trên mặt ba đường tuyến. Nữ sinh đó, hẳn là học sinh của trường học anh ta! Còn trẻ như vậy, Đồ Hạo Trình cũng xuống tay đắc thủ được?

Tuy nói hai người không kém nhau mấy tuổi! Dù sao người ta cũng là học sinh của trường học, chuyện như vậy truyền đi rất không tốt!

Ngụy Quỳnh An đứng cạnh bể bơi, tính toán đợi anh bơi xong sẽ tìm anh tính sổ. Chỉ thấy một lần, hai lần, ba lần Cũng đến mười mấy lần, cho đến khi nữ học sinh bởi vì tiếng chuông reo phải đi học, anh ta còn chưa tính dừng lại.

Mimi nói thể lực anh ta hơn người tuyệt đối là thật.

Theo thể trạng như anh ta, đi chụp thực phẩm khỏe mạnh hoặc đồ uống vận động cũng không tồi! Còn có quảng cáo sữa tươi nữa! Đúng rồi, Vương Kiến Dân không phải cũng có một nhánh sao? Vậy thì gọi Đồ Hạo Trình đi chụp một công ty sữa tươi khác đi!

“Tôi bơi lội, tôi, uống sữa tươi G.”

“Tôi bơi lội, tôi, uống đồ uống vận động S.”

“Tôi bơi lội, tôi”

Cứ như vậy, cô ngồi ở một bên, vừa nhìn anh đang bơi qua bơi lại theo đường bơi, theo phương thức tự do, nhìn cánh tay cường tráng của anh khuấy động ở dưới nước tạo ra những bọt nước, cô lập tức nghĩ tới có thể giúp anh nhận quảng cáo tập thể hình; tiếp theo là con bướm, oa! Nhìn cái mông rắn chắc di chuyển trong sóng nước, không chụp được quảng cáo quần lót thì thật là đáng tiếc

“Làm sao cô biết nơi này?”

Mới vừa bơi hết 30 vòng, Đồ Hạo Trình đứng dậy kéo khăn lông ở bên cạnh lên lau mặt lau tóc, sau khi tháo kính bơi xuống anh mới phát hiện Ngụy Quỳnh An ngồi ở trên ghế một mình cười khúc khích, đôi mắt thỉnh thoảng để lộ ra ánh sáng狡 hoạt, có lúc lại mím môi cười trộm mấy tiếng, bộ dáng rất cực kỳ cổ quái.

“À?” Lúc này mới phát hiện ra anh, cô còn ngây ngốc ngồi ở trên ghế, tầm mắt đều rơi vào bắp thịt rắn chắc của anh, cộng thêm từng giọt nước chảy xuôi xuống Cô tự nhận là không thích đàn ông mạnh mẽ, cũng không nhìn được nuốt một ngụm nước miếng thật to.

Không, không thể nhanh như vậy đã đắm chìm, bị như vậy là muốn nói chuyện thế nào!

Nhìn ánh mắt của cô hình như có chút không được tự nhiên, Đồ Hạo Trình nói: “Cô chờ tôi một chút, tôi đi thay quần áo.”

Cái gọi là thay quần áo, chẳng qua cũng chỉ là lau khô người, mà bả vai anh to lớn khoác cái áo T shirt vốn rộng thùng thình đơn giản trở nên rất anh tuấn.

Không biết anh có muốn chụp quảng cáo áo T shirt?

“Tôi bơi lội, tôi, mặc”

Được rồi, ngừng.

Đúng, là cô tới tìm anh bàn chuyện quan trọng, không thể ảo tưởng lần nữa.

“Cô tìm tôi có chuyện gì không?”

“Không có việc gì tôi không thể tới tìm anh sao?” Đây là cái giọng gì? Đột nhiên Ngụy Quỳnh An rất muốn đùa giỡn anh Hả, không, là quậy anh.

Anh gãi gãi một nửa cái áo bị ướt. Cô tới tìm anh, anh rất vui mừng! Chỉ là

“Chủ nhật chưa có tới mà?”

Ah? Cái gì? Chủ nhật cô tới làm gì? Đó, đúng? Tới vận động.

“Ha ha.” Cô giả bộ ngu ngạo báng, “Chủ nhật tôi phải làm thêm giờ, muốn chỉnh sửa một ít công việc xong mới được! Giống như dự án quảng cáo cho trường học các anh, tôi đều chuẩn bị xong rồi! Rất nhanh đi! Đã giao cho chỗ nhóm hành chính tổng hợp rồi.”

“Vậy hôm nay là cô”

Ngụy Quỳnh An nói thẳng hỏi: “Nói đến đây, ngược lại thật ra là tôi muốn tới hỏi anh, như thế nào anh lại? Lại có thể biến nhân viên của tôi thành cái dạng đức hạnh kia?”

“Có ý tứ gì?”

“Nếu như là bí mật lui tới còn chưa tính, nhưng là tôi sai họ tới cùng anh nói công việc, làm sao anh ... Bây giờ anh chuẩn bị lấy Mimi làm thế nào? Coi như cô ấy hào phóng lần nữa, anh cũng không thể như vậy, hơn nữa cô ấy còn là nhân viên của tôi, còn có Jill cũng vậy nữa! Xin anh có thể thương xót hay không, đối với nhân viên của tôi đừng ra tay nữa?”

Đồ Hạo Trình sững sờ, trong lúc nhất thời không thể hiểu ý của cô. “Ra tay cái gì? Là cô ấy tự mình tới cửa tìm tôi.”

“Vậy cũng không thể vào lần đầu tiên gặp mặt đã bước lên giường với con nhà người ta được!”

Đồ Hạo Trình vừa nghe, hoàn toàn sững sờ.

“Thời điểm nào tôi làm chuyện như vậy?” Thế nào anh không nhớ rõ?

“Anh ... Không phải anh với bọn họ Xảy ra”

“Không có.” Anh trịnh trọng phủ nhận: “Tôi chưa bao giờ làm chuyện đấy! Họ chỉ là trợ lý thay cô tới thảo luận với chúng tôi để kêu gọi đầu tư không phải sao?”

Cô nhất thời cứng họng, “Nhưng, nhưng là, trên cổ và cánh tay của Mimi, có từng vết từng vết lớn hồng tím, hôm sau mới tiêu tán đó! Như vậy, anh đối với cô ấy rồi, hoàn”

“Đó là bệnh sởi.” Anh thử nhớ lại, nhẩn nại giải thích với cô: “Mấy ngày liên tiếp, cô ấy thức đêm không ngủ, cộng thêm áp lực công việc lớn, ngồi trước máy vi tính lâu, tư thế lại không tốt, hơn nữa vòng trên của cô ấy lớn, tăng thêm áp lực vào bắp thịt ở vai, mới có một mảng hồng lớn như vậy, trước đó có một thời gian tôi đá banh bị thương, có thực hành vận động trị liệu, cho nên tôi giúp cô ấy đẩy suốt đêm, có phải cô ấy nói cô ấy ngủ dậy rất trễ sao!”

Phải đó! Mimi nói cô ngủ rất ngon, còn ngủ thẳng đến trưa hôm sau mới tỉnh lại, vậy Thật sự chỉ xoa bóp sao?

“Còn Jill?” Chưa từ bỏ ý định, cô xác định rõ anh ta tuyệt đối là một nguy quân tử, Chân Tiểu Nhân!

“Cô ấy nói như thế nào?”

“Anh, cô ấy nói lồng ngực anh rất bền chắc, cánh tay rất cường tráng” Liếc trộm thử, đích xác là rất cường tráng.

“. Cô biết chân tay cô ấy có chút không cân đối sao?”

“Vậy thì thế nào?” Chỉ là đi bộ có chút giống số tám, chạy bộ chạy không nhanh, khiêng đồ thì dễ dàng bị ngã, những người đàn ông khác nhìn thấy cô ấy nhu nhược lập tức nổi lên lòng thương hại, cô ấy cũng thuận thể mà biến thành tiểu ác ma.

“Tôi có đỡ cô ấy lúc bị ngã trong thang máy.” Anh kiên nhẫn giải thích: “Thật may là tôi đứng ở phía dưới cô ấy, thuận thể nên ôm lấy, nếu không cô ấy lui về phía sau sẽ té dưới lầu, khẳng định cái ót sẽ bị thương, hậu quả khó mà lường được.”

Trời ạ! Lần này hiểu lầm lớn.

Một người cạo gió, một người bị ngã? Trên đời không có chuyện người mù như vậy!

Lần này, Ngụy Quỳnh An hoàn toàn không thể nói thành lời, xấu hổ đến cúi đầu xuống không dám nhìn anh, cô chẳng những là một người mê sắc, còn là một cấp trên ma quỷ, so sánh với tính cách mãnh liệt này À, không, là thân sĩ chính trực, cô vốn là người rắp tâm bại hoại!

“Cho nên, mấy người hoàn toàn không có”

Mím chặt môi, cầm Đồ Hạo Trình kéo căng ra, cắn răng nói: “Không có.”

“Thì là đó, tôi cho là”

“Cho là như thế nào?”

“Tôi cho là anh là cái người lấy việc công làm việc tư, chờ đến cơ hội là vụng trộm ăn đậu hũ của người nghiệp vụ chứ sao”

Đồ Hạo Trình vốn đang tức giận, nhưng khi biết được lý do, ánh mắt anh buồn bã.

“Giới quảng cáo của các cô, thường có những người như thế sao?”

“Hơn nhiều.” Ngụy Quỳnh An hừ hừ hai tiếng, “Tất cả mọi người thích xem em gái đẹp, cái này tôi có thể hiểu, đậu hũ đó! Nếu như không muốn quá khoa trương, thỉnh thoảng trên miệng chiếm chút tiện nghi còn chưa tính, mọi việc đều muốn so đo, kéo buôn bán thế nào đây? Lần này tôi tìm đến anh, hoàn toàn là bởi vì thấy Mimi và Jill bị thâm hại Umh, được rồi! Tôi hiểu rõ không phải là anh làm sai, tôi nói xin lỗi, vậy được chứ!”

Thật ra thì, anh không thể nào tức giận, dù sao hiểu lầm được làm sáng tỏ là tốt rồi, hơn nữa, cô tìm đến anh để hưng sư vấn tội, cũng là vì suy nghĩ cho nhân viên, vẫn giống như lúc trước cô luôn bên vực kẻ yếu.

Anh không nhịn được nhắc nhở cô: “Phải tự bảo vệ mình cho tốt.”

“Tôi biết!”

“Không phải là tất cả đàn ông đều giống như tôi, nếu như chuyện tôi khi dễ bọn họ là thật, thì một mình cô là con gái đơn độc chạy đến tìm tôi để hưng sư vấn tội, thì nguy hiểm vẫn là chính cô.”

Anh đang lo lắng cho cô sao? Đột nhiên Ngụy Quỳnh An cảm thấy thật kỳ quái, chưa bao giờ cô cần người khác lo lắng, cô có thể chăm sóc mình thật tốt, bởi vì từ nhỏ cô đã rất độc lập, cũng biết việc mình đang làm, cho tới bây giờ cũng chỉ có cô lo lắng cho người khác, còn ai lo lắng cho cô? Đừng lãng phí tế bào não chứ.

“Chuyện quảng cáo kêu gọi đầu tư đã chấm dứt, Chủ nhật cũng không có làm thêm giờ chứ?” Anh đột nhiên hỏi.

“Muốn làm gì?”

“Tới vận động.”

Sao? Mặt Ngụy Quỳnh An xụ xuống.

“Vận động đối với cơ thể rất tốt!” Anh vỗ vỗ bả vai của cô, lộ ra nụ cười tươi. “Cần phải vận động thường xuyên, đối với cơ thể như vậy mới tương đối tốt lên được.”

“Cười cái gì, hàm răng rất trắng!” Cô bất mãn nguyên rửa một tiếng, thuận đường kéo anh xuống.

“Tôi vận động, tôi đánh răng, tôi, dùng kem đánh răng hãng B.”

Quảng cáo kem đánh răng cũng rất thích hợp với anh ta!

“Đúng vậy, sáng trưa tối tôi cũng đánh răng!”

“. Vậy có muốn chụp quảng cáo kem đánh răng hay không?”

“Không cần, quay quảng cáo rất phiền toái.”

Đáng ghét, lại không lừa được anh ta!

Buổi chiều cô trở lại phòng làm việc, chuyện thứ nhất chính là bão tố.

“Đây là chuyện gì? Một người cạo gió, một người bị ngã?”

“Ấy da!” Mặt mũi Mimi có chút không kéo xuống được, nhưng đối mặt với chất vấn của cấp trên, vẫn là ngoan ngoãn thú nhận.

“Tổ trưởng, cô giúp người ta phân tích thử xem, ngày đó chính là tôi mặc áo đầm ngắn trễ ngực bó sát người, nhưng nhìn anh ta cũng không thèm nhìn, còn sẵn sóc cầm áo khoác cho tôi mặc, sợ tôi bị lạnh Còn giúp tôi đẩy suốt đêm, hầu như nửa người trên tôi cởi trần, thế nhưng một chút phản ứng anh ta cũng không có, thế này còn bảo mặt mũi tôi treo thế nào?” Trên đời này lại có người đàn ông coi sự hấp dẫn của cô như không có gì? Đây quả thực là coi thường người ta quá mà! Cho nên đương nhiên là muốn thêm điểm thêm màu sắc đậm để hấp dẫn sự chú ý của người ta!

“Là do cô ăn mặc quá lộ liễu rồi.” Ngụy Quỳnh An trực tiếp bình luận. Có lẽ, không thể nhìn Đồ Hạo Trình thành một người đàn ông, anh ta không thích sự hấp dẫn của mèo hoang, cũng không thích vẻ ngoài đứng đắn?

“Tổ trưởng, cũng có thể không phải!” Jill nói tiếp: “Ngày đó tôi bao bọc rất nhiều, nhưng anh ta chỉ có lẽ phép, khi đó cả người tôi áp vào trên người anh ta, thế nhưng anh ta lại tương đối tỉnh táo ôm lấy tôi, cùng những người đàn ông xấu kia hoàn toàn khác nhau, trừ công sự ở ngoài, anh ấy đối với tôi còn giằng khoá phát triển cân bằng tay chân Chị xem, tại sao trên thế giới lại có thể có người đàn ông quân tử như vậy!”

Xem ra Jill với Mimi đều không phải là thức ăn của anh.

“Vậy rốt cuộc anh ta thích kiểu người nào?” Ngụy Quỳnh An sờ cằm một cái, trăm mối vẫn không có cách giải.

Mimi và Jill hai mặt nhìn nhau. Thật ra thì họ cũng không cảm thấy không cần phải dùng cái kế hoạch này để thuyết phục Đồ Hạo Trình, dù sao bây giờ dự án trường học của bọn họ cũng đã qua, còn có rất nhiều cơ hội gặp mặt, về sau sẽ từ từ nói lời khách sáo cũng không muộn.

“Tổ trưởng, chuyện này Có quan trọng không?”

“Dĩ nhiên quan trọng!” Cô tự bào chữa. “Biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng, chúng ta phải nắm giữ được sở thích của anh ta như vậy mới có thể tấn công vào nhược điểm, một cú đánh bại anh ta. . . .”

Jeter mới đưa hàng mẫu vào phòng làm việc nên nghe toàn bộ chuyện kia rất rõ ràng, sau khi anh cất xong Sample, nói một câu đơn giản: “Hai người phụ nữ cùng anh ta cả đêm đều không có việc gì, hey! Nghĩ cũng biết là anh ta thích đàn ông!”

“Cái gì?” Jill với Mimi cả kinh, chỉ có toàn người Ngụy Quỳnh An là mặt mày xanh lè.

“Tôi xem một chút.” Jeter cầm lấy hình trên bàn. Phần lớn đều là ảnh chụp của Ngụy Quỳnh An, là tư thế của anh lúc bơi lội, còn có mấy tờ khác là bộ dáng lúc anh mặc T shirt thanh thần, là lúc anh phát hiện mình bị chụp trộm thì sợ hết hồn, bộ dáng xấu hổ che kín ống kính.

“Uhm, anh ta thật đáng yêu!” Jeter không sợ ca ngợi nói: “Đường cong bắp thịt của anh ta cực kỳ hoàn mỹ! Toàn thân cao thấp không có một chút thịt dư Trước kia anh ta đá banh hay sao? Khó trách.” Tiếng hút nước bọt, “Nhìn, anh ta ở trong nước, ra ngoài dáng vẻ còn hấp dẫn hơn, người như vậy còn chưa có bạn gái? Nói cho các cô biết, nhất định anh ta là gay!”

“Anh ta không phải!” Đột nhiên Ngụy Quỳnh An cất toàn bộ hình trên bàn đi, cũng khéo léo lấy về, không tiếp tục để những người khác thấy.

“Làm sao cậu biết?”

“Tôi biết!” Trước kia anh ta có thích cô đó! Như thế nào lại thích đàn ông chứ?

“Không thử một chút thì làm sao biết?” Jeter nhìn ra cô ngượng ngùng, lập tức trêu chọc cô. “Cái người này sao dễ ý thế, chẳng lẽ là cậu thích anh ta? Không phải đâu! Không phải là cậu không thích cái kiểu người này sao?”

Jeter bĩu bĩu môi. Hai người biết nhau gần mười năm, làm sao cậu không biết cô thích kiểu đàn ông như vậy? Đừng xem bề ngoài cô nhỏ nhắn xinh xắn đáng yêu, nhưng trong xương, thẳng thắn quả quyết không thua gì con trai, nhìn bề ngoài cô xinh đẹp, ngày trước có mấy đội học trưởng muốn theo đuổi cô, tất cả những người đó đều bị cô đánh trở về, lý do là cô không thích kiểu con trai vận động, càng không thích toàn thân đầy bắp thịt, toàn người con trai đầy mồ hôi, vừa nghĩ tới cả người lập tức đã tê dại.

Cô thích, phải giống như cậu —diện mạo Jeter thanh tú, phong cách lịch sự, tốt nhất là không nên quá men, vì cô sẽ chịu không nổi, gầy teo nhỏ nhỏ, không thích vận động là tốt nhất, như vậy mới có thể bị cô khi dễ — không, là được cô chăm sóc.

Cũng bởi vì như thế, đường tình cảm của cô vẫn không trôi chảy, trừ Jeter đánh bậy đánh bạ, mấy năm trước, cô còn cùng một kỹ sư phần mềm của công ty quen gần nửa năm, vừa mới bắt đầu, cũng là cô theo đuổi đối phương, bởi vì anh ta đủ lịch sự, đủ nguội, cho nên, cô mới có thể mang cường thế của mình phát huy đến vô cùng tinh tế, muốn anh ta làm cái gì thì làm cái đó, vốn, chỉ cần lời Ngụy nữ vương nói, anh ta không thể không nghe, trừ chút —

Cô luôn muốn anh ta từ bỏ trò chơi vô dụng, nhưng anh ta lại cho đó là hoạt động nghỉ ngơi, không cần thiết phải chuyện bé xé ra to, Ngụy Quỳnh An đã từng thử đi vào thế giới của anh ta, chia sẻ niềm vui của thế giới trò chơi, nhưng không được. Đối với cô mà nói, mở máy vi tính đồng nghĩa với làm việc, bình thường ở công ty đã quá mệt mỏi, ngay cả nghỉ ngơi cô cũng không muốn, đều ngồi ở trước máy vi tính.

Cho nên mỗi lần nhìn thấy anh ta mở máy vi tính chơi trò chơi, cô sẽ không tùy tiện nổi giận trong bụng. Đối phương sợ cô tức giận, không thể làm gì khác hơn là len lén trốn chơi, nhưng thế giới trò chơi một khi đã mê muội, cũng không chăm sóc được những thứ khác, dần dà, vấn đề nhỏ trở nên to, cô nổi giận, anh ta cũng nổi giận, cuối cùng dẫn đến chia tay.

Muốn một đối tượng thích hợp lại nói chuyện rất hợp ý, thật sự là khó khăn như vậy sao?

Cũng vì thế mà cô đau lòng thật lâu, đối phương thì ngược lại nghe nói sau khi chia tay được hai tháng, cùng một người bạn gái ở trong trò chơi trên mạng kết hôn — là ký tên kết hôn thật sự, hơn nữa bây giờ đã là ba của hai đứa bé.

Ngay cả như vậy, cô vẫn tương đối thích đàn ông lịch sự, bởi vì, so sánh với những người khác thì ít nhất bọn họ dễ khai thông hơn.

“Tôi nói tôi không thích anh ta.” Mặt cô nghiêm chỉnh. “Chỉ là, khi còn bé, anh ta vô cùng rất thích tôi.”

“Khi còn bé?”

“Đúng vậy! So với bây giờ, lúc tôi còn nhỏ mạnh mẽ hơn, lại đang luyện Taekwondo, lại cao lại cường tráng, ai dám khi dễ anh ta, tôi sẽ đánh bẹp người đó, lúc đó tôi rất cường hãn!” Trong bóp da cô lấy ra một tấm hình của mình khi còn bé cho mọi người nhìn.

Trong hình là một người cắt tóc ngắn, so sánh với bạn học bên cạnh chính xác là cao lớn hơn rất nhiều, cô đẹp trai ôm lấy bạn học ở bên cạnh nhìn thẳng về phía máy chụp hình cười khúc khích, một bộ dáng khí khái anh hùng hùng hực, cho tới bây giờ còn nhìn ra được lúc đó có mấy phần bóng dáng ở hiện tại, cô nói đứa bé trai nhỏ gầy đeo mắt kính bên cạnh, đó chính là Đồ Hạo Trình.

“Cô như vậy anh ta cũng thích?”

“... Nói đúng là anh ta thích đàn ông!”

Wey wey Wey.

Sau khi cảm nhận được sát khí của Ngụy Quỳnh An, Jeter vội vàng đổi lời, “Nếu anh ta thích kiểu người như cô, vậy thì cô ra tay đi!” Anh ta thích kiểu người như vậy? Tích cực chủ động nói chuyện, sức sống

tình thần dư thừa

Mẹ ơi! Đó không phải là cô sao?

“Tôi?” Tiếng nói của cô vốn được coi là ngọt ngào tự nhiên lại đề cao***** hơn 16 đêxiben.

“Đúng!” Những nhân viên khác phụ họa theo, “Tổ trưởng, cô ra tay đi!”

“Hơn nữa tổ trưởng, không phải cô nói, hai người là thanh mai trúc mã sao?” Jill vô cùng tự động lấy bạn học thời tiểu học với thanh mai trúc mã lên ngang hàng. “Tình cảm hai người cũng coi như không tệ, nên có thể anh ta còn thích cô!”

Người ta không phải nói, thế gian khó quên nhất, thông thường là mối tình đầu sao?

“Nhưng là, chuyện cũng qua lâu như vậy, tốt nhất là anh ta còn thích tôi!” Cô nhìn mình từ đầu đến cuối. Đúng! Vừa mới bắt đầu, cô có thể giả bộ ngọt ngào đáng yêu một chút nhưng người nào không biết chứ so với ai khác trong lòng cô còn cường hãn hơn! Ham muốn khổng chế lại mạnh, những người đàn ông khác đều bị cô hù dọa chạy rồi! “Hơn nữa, tôi có thể dịu dàng được? Bảo tôi đi quyến rũ anh ta, dứt khoát tặng anh ta một con búp bê thổi khí thì tương đối tốt hơn!”

Mấy nhân viên nam bật cười, Jeter nói tiếp: “Lời nói không phải nói như vậy, người ta nói rõ là không thích con gái dịu dàng uyển chuyển, chỉ thích kiểu người như cậu thôi!” Hơn phân nửa là cậu ta ôm thái độ xem kịch vui trên cợt Ngụy Quỳnh An. “Chính cậu cũng nói, hiện tại thì không biết anh ta thích kiểu người gì mới tốt, có liên quan gì, cậu ta xem cậu là mối tình đầu, so với người khác phần thắng luôn lớn hơn!” Hô hấp Ngụy Quỳnh An cứng lại. Thảm, hại người hại mình!

“Đúng vậy, tôi đã hy sinh nhan sắc đó!” Tiểu ác ma Jill nói như vậy.

Cô một lời, tôi một câu, có nói đến mục đầu nếu cô không tự mình ra tay, thật sự là rất xin lỗi mọi người.

Phịch một tiếng, bàn tay nhỏ bé của cô đặt trên bàn, tựa như biểu thị công khai bằng bất cứ giá nào, “Được rồi được rồi! Tôi đi tôi đi, như vậy được chưa!”

Vậy, số ít phải phục tùng số nhiều! Lần này phải xem biểu hiện của tổ trưởng.

5. Chương 5

Nhất ngôn ký xuất, Tứ Mã Nan Truy*.

(*: Một lời đã nói, xe bốn ngựa có chạy nhanh cũng không đuổi kịp)

Chuyện này chắc phải dùng sáu con ngựa rồi?

Hổng mất! Vẫn là nên suy nghĩ chuyện quan trọng.

Người ta nói, muốn bắt cá lớn, phải đến ngay địa phương có cá lớn thường ra.

Địa phương Đồ Hạo Trình thường xuyên đi tới nhất là nơi nào?

Sân vận động.

Ngụy Quỳnh An chấp nhận mặc vào người một cái áo lót và quần vận động lấy từ tầng dưới chót của tủ quần áo hồi tối hôm qua—mùi nấm mốc đáng sợ!

Cô bóp lỗ mũi rồi cầm quần áo cho vào trong máy giặt, giặt nhanh trong vòng 20 phút, sau đó phơi ở trên ban công, hi vọng đến sáng sớm mai có thể mặc.

Gần mùa hè mặt trời luôn luôn oi bức, lúc bảy giờ sáng hôm sau, không chỉ quần áo, ngay cả ba phần nhiệt cao hứng nhất thời của cô cũng bị hong khô

Không tình nguyện xoa kem chống nắng, trang điểm đeo trang sức trang nhã. Mặc dù muốn đi vận động, nhưng cô cũng là một cô gái hiện đại, chưa trang điểm sẽ không dám ra khỏi cửa, hơn nữa mục đích chủ yếu không phải là vận động, mà nhiệm vụ quan trọng của cô là dụ dỗ Đồ Hạo Trình mắc câu, nếu anh ta không đồng ý ký hợp đồng, ít nhất cũng phải để cho cô biết tại sao anh ta lại buông tha một cơ hội rất tốt như vậy, sau đó cô sẽ uốn lười ba tác đả động anh Cuối cùng lại nói về chuyện ký hợp đồng với anh ta.

Thích liều mạng mới có thể thắng, xông lên!

Bây giờ rưỡi đến sân vận động, anh ta có nói sẽ ở dưới sân đá banh luyện bóng, tìm một hồi lâu Ngụy Quỳnh An mới nhìn thấy anh, chỉ thấy một bên anh đang cầm cái còi, vừa rống to về phía hai đội — hình như anh ta là huấn luyện viên của đội banh, bắp thịt rắn chắc nổi lên trong quần áo chơi bóng số mười, làm cho cô phải nuốt từng ngụm nước bọt, nhìn thấy anh ta chú tâm chỉ huy ở trên sân bóng kia, cô vô cùng biết thân biết phận mà tìm một chỗ có bóng cây, ngồi ở phía dưới hóng mát uống nước

Có cái loại người đàn ông này, tại sao anh ta lại không đến làm người mẫu quay quảng cáo? Ngụy Quỳnh An cắn ống hút càng nghĩ càng không vui, từ trong túi xách lấy máy chụp hình ra nhắm thẳng vào Đồ Hạo Trình rắc rắc, rắc rắc nhanh mấy lần.

Trong sân bóng cầu thủ chia làm hai đội hồng trắng, dường như tuổi cũng không lớn lắm, đại khái cũng chỉ là học sinh cấp 3 mà thôi, cô chú ý tới lá cờ được bố trí bên cạnh trại hè. Anh ta đi trại hè không phải là tài lớn tiểu dụng* sao? Anh ta không phải đứng đầu nhóm bơi lội sao? Thế nào mà đá cầu cũng có thể vui vẻ như vậy? Mới nghĩ tới như vậy, chỉ thấy anh ta rống lên cái gì về phía xa xa không biết, kết quả là hai ba học sinh, một nhóm người vây tại chỗ không biết nói gì đó, sau đó là một hồi tiếng hoan hô, Đồ Hạo Trình anh ta, anh ta

(*Tài lớn tiểu dụng: tài năng lớn mà chỉ dùng làm việc nhỏ)

Một hộp nước suối còn không kịp nuốt vào, Ngụy Quỳnh An đã vội vàng đứng lên, nghĩ đến trong miệng còn một hộp nước suối, cô vội phều một tiếng phun xuống bãi cỏ bên cạnh, cầm máy chụp hình lên vọt tới sân banh bắt đầu tha hồ chụp!

Người này! Lại có thể công khai cởi áo ra, thay vào đội chơi bóng áo trắng, anh ta rất thích hợp với màu trắng, áo trắng làm nổi bật lên da thịt màu đồng càng làm lộ rõ thêm sự khỏe mạnh, sau khi cởi xuống áo khoác Bình Thảm, anh ta cười đến mặt mày rạng rỡ lập tức hòa mình với bọn học sinh. Trên đường đi anh ta gia nhập vào, hoàn toàn trở thành nhân vật nổi bật nhất toàn trường, mấy nữ học sinh vốn đang nghỉ ngơi ở bên cạnh cũng háng hái đến một bên, nữ học sinh ở bể bơi lần trước cũng đang ở đây.

Thật sự là Đồ Hạo Trình anh ở nơi nào, chính là ánh mắt trung tâm.

Ánh mặt trời, mồ hôi, bắp thịt, bóng đá Ai! Tuổi trẻ thật tốt.

Lấy vóc dáng của anh mà xem, nhận được quảng cáo quần bò hoặc là quảng cáo áo sơ mi thì cũng sẽ kiếm được rất nhiều tiền, toàn thân cao thấp người như thế này đều có thể vơ vét được tiền!

Trong lòng Ngụy Quỳnh An toát ra vô số linh cảm. Nếu Đồ Hạo Trình đồng ý ký, kế tiếp cô có thể thay gym, nhãn hiệu vận động làm quảng cáo, thậm chí ngay cả World Cup cũng có thể tìm anh tới đại diện, oh, còn nữa, có thể gọi anh ta đi làm bình luận bóng đá Hình tượng của anh ta tốt như vậy, không làm được còn có thể kêu gọi đội đại biểu Đài Loan 2014

Máy chụp hình trên tay cô càng vang thêm tiếng rắc rắc rắc rắc không ngừng, cô không tự chủ được mà cắn cắn môi, Đồ Hạo Trình cho cô vô số rung động, không, là vô số linh cảm mà run rẩy không ngừng.

Anh là nam thần Muse* của cô nha

(*: Muse không chỉ là “nàng thơ”, muse là một người đã tạo ra hứng cảm trong một người khác cho một đề tài nào đó (không cần thiết là thơ). Trong thần thoại Hy Lạp, các muse là tiên nữ; cho đến đầu thế kỷ 20 thì đa số mọi người hiểu chữ muse là có giống cái và đa số các nhà thơ mà có muse thì các muse đó thường là một người phụ nữ ít tuổi hơn họ. Ngày nay thì muse là bất cứ cái gì tạo ra hứng cảm cho một đề tài-Trích từ wiki)

Nghỉ ngơi giữa trận, mấy học sinh đòi anh muốn hiệp đấu sau đổi sang đội màu hồng, Đồ Hạo Trình chậm rãi cởi xuống áo chơi bóng màu trắng, thay vào áo chơi bóng của đội đỏ, mấy nữ học sinh kia không thẹn thùng mà thét lên chói tai, lúc này Ngụy Quỳnh An mới cầm lại máy chụp hình chú ý tới mình đang thở gấp không kịp chế được, toàn thân nóng lên. Mới vừa rồi cô đi theo Đồ Hạo Trình chạy quanh sân banh nhào người về phía trước, đã sớm vượt qua lượng vận động cả một năm của cô, sau đó lại nhìn thấy nửa người trần phía trên của anh A, đầu cô có chút choáng váng, là quá nóng, bị trúng gió rồi sao? Có thể hay không gọi anh ta dừng khoe ra cơ bụng với cơ ngực kiêu ngạo ra ngoài

Cô tự động lùi về dưới bóng cây nghỉ ngơi, chờ đến khi tâm tình bình tĩnh một chút mới gỡ máy chụp hình trong tay lên, kiểm tra chiến lợi phẩm của mình.

Cô cho là mình không thích kiểu đàn ông vận động dưới ánh mặt trời, đối với cô mà nói, mồ hôi với bắp thịt là thứ mà cô xin miễn thứ cho kẻ bất tài, ưu nhã tĩnh táo ngồi ở trong phòng điều hòa không phải cực kỳ khoẻ sao? Là cái gì mà dưới ánh mặt trời Đồ Hạo Trình vừa chạy vừa cười rất vui vẻ? Toàn người bắp thịt của anh được kéo căng, cùng với nụ cười chất phác trên mặt không có một chút nào ăn khớp, trong hình chụp là lúc anh chú tâm vào quả bóng, không phải người ta có nói, lúc nghiêm túc là lúc đàn ông đẹp trai nhất sao? Được rồi! Cô thừa nhận, vừa rồi trên sân bóng Đồ Hạo Trình xác thực là rất đẹp trai.

Kỳ quái, là nhiệt độ không khí lại lên cao sao? Như thế nào mà cô cảm thấy nóng lên rồi?

“Rốt cuộc là cô tới đây làm gì?”

Một cái khăn lông mát lạnh lạnh từ ở trên đỉnh đầu của cô chụp xuống, Ngụy Quỳnh An cả kinh, nhanh lôi khăn lông xuống, phát hiện ra chiến lợi phẩm Không đúng, là người thật Đồ Hạo Trình đang đứng ở bên cạnh, mới vừa vận động xong cho nên khuôn mặt anh hồng hào đỏ bừng, một đôi mắt lóe ra ánh sáng tinh xảo, làm cho cô trong lúc nhất thời mà quên nói với anh cái gì.

“Tôi”

“Hơn tám giờ cô mới đến.” Hiển nhiên, đối với quan niệm thời gian của cô anh không hài lòng cho lắm. “Tiểu thư, tôi cho là chủ nhật này cô tới thể mà cô lại cho tôi leo cây, tám giờ, mặt trời càng lúc càng nóng, nhiệt độ lên cao, cô sẽ càng không có động lực vận động.”

“Phải đó! Thôi, vậy tuần sau tôi trở lại chạy bộ” Dù sao anh cũng đã chụp được, cô thu hồi máy chụp hình, chuẩn bị bỏ chạy.

“Đợi chút.” Anh kéo cô lại, “Đã tới rồi còn muốn bỏ chạy? Cô cho là tôi dễ đuổi thể này sao?”

“Nếu không thì anh nghĩ như thế nào! Bên ngoài nóng quá.” Cô nhìn ánh mặt trời chói mắt ở bên ngoài bóng cây, “Hơn nữa mới vừa nãy ở bên sân banh tôi với anh có cùng nhau chạy rồi, đã sớm chảy một đồng mồ hôi, đủ rồi đủ rồi, cả một tháng tôi cũng không chảy nhiều mồ hôi như vậy.”

Rõ ràng chỉ có một chút mồ hôi chảy sau lưng, thật đúng là dám nói! Đồ Hạo Trình lắc đầu, không ủng hộ tư tưởng đa điều của cô.

Mất thấy anh ta kéo cô đến dưới ánh mặt trời, cô vội vã hô ngừng, “Chờ một chút, trước hết để cho tôi thoa kem chống nắng đã!”

Đồ Hạo Trình buông tay, nhìn vào cổ cô, cánh tay thoa lên một tầng kem chống nắng rất dày.

Mãi đến một hồi lấy ra cây dù viền tơ, cô nói: “Được rồi.”

Đồ Hạo Trình nhìn muốn hộc máu. “Cô Cô mở cây dù ra làm cái gì?”

“Chống nắng!” Cô vươn cánh tay ra, “Anh xem, mới vừa rồi tôi cùng anh chạy hơn nửa thời gian, cũng đã bị nắng ăn đen!”

“. Vậy cô muốn chạy bộ thì phải làm thế nào?”

“Có liên quan gì? Dù sao tôi chạy rất chậm.”

Làm gì có người vừa chạy vừa che dù? Đoạt lấy cái dù trên tay cô, Đồ Hạo Trình chạy về phía sau cô.

“Đuổi kịp, sẽ trả cho cô.”

Ngụy Quỳnh An giận dữ, một bước nhanh chạy đuổi về phía trước, mỗi lần chỉ kém một chút đã kéo được anh, nhưng cuối cùng lại bị anh vượt qua, khoảng cách giữa hai người lại bị kéo dài, chạy một vòng lớn, trước không nói chiều cao hai người chênh lệch, anh ta xoắn một bước, cô phải đuổi theo ba bước, chỉ là thể lực của vận động viên rất tốt, chỉ có thể để cô nhìn theo bóng lưng.

Khom người, cô thở hổn hển tại chỗ, trong lòng không cam tâm nhìn anh chậm chạp.

“Kém như vậy?” Anh bỏ xuống cây dù trên tay xuống, “Trước kia cô là người của đội điền kinh! Mỗi lần chạy đều bỏ một đám con trai ở phía sau, hiện tại chỉ chạy một vòng thôi lại không được?”

Một tiếng trống vỗ hăng hái tinh thần, cô cho là lần này rốt cuộc có thể vượt qua anh, không ngờ anh lại đi phía trước một bước, chạy mất.

“Đáng ghét!” Cô vừa đuổi theo vừa kêu: “Có giỏi thì dừng lại, chúng ta đánh một trận thật tốt!”

Đồ Hạo Trình buồn cười. Chẳng lẽ cô chưa có chú ý tới, cô chạy thử không ra hơi vậy, thế nhưng anh lại dễ dàng như đi bộ sao? Cô chạy bộ cũng chưa đuổi kịp anh, đánh nhau?

Thật sự cô vẫn cho anh là Đồ Hạo Trình năm đó?

Một cổ cảm giác kỳ diệu từ bộ ngực anh lan tràn ra, anh quay đầu lại đối mặt với cô, ung dung chạy về phía sau. Một đôi mắt nhìn vào trên gương mặt ửng đỏ đang thở gấp gấp kia. Anh vốn biết Ngụy Quỳnh An rất đáng yêu, hai mắt thật to, gương mặt tròn trịa, thấy thế nào cũng làm cho người người thương yêu, nhưng anh cũng biết trong lòng cô không giống với vẻ bề ngoài như vậy ngọt ngào động lòng người, thậm chí còn có chút cay nồng rất mạnh, anh càng biết, lại càng thấy được cổ khí nóng nổi lên Anh biết nét khả ái chân chính của cô không phải là vẻ xinh đẹp biểu hiện ở bên ngoài, mà là trong nội tâm thẳng thắn với tích cực.

Người này là người như thế nào? Anh nghĩ anh muốn chứng minh mình chạy về phía sau từ từ, là có thể chạy thắng cô sao? Trông mắt Ngụy Quỳnh An hơi híp lại, trong lúc bất chợt tăng tốc độ, xông lên phía trước kéo lấy anh.

“Tôi thắng A ——”

Không ngờ tới cô lại đột nhiên nhào tới trong ngực mình, một chút chuẩn bị tâm lý Đồ Hạo Trình cũng không có, vốn là động tác theo bản năng là ôm lấy cô, ổn định trọng tâm của cô, nhưng lúc này anh phát hiện ra cánh tay của mình lơ đãng chạm phải chỗ mềm mại của cô, lập tức hoạt động theo phản xạ, vốn Ngụy Quỳnh An nửa té vào trong ngực anh nhưng cứ như vậy lại té nhào ở trên đường chạy.

Oh! Là như thế nào! Người này như thế nào lại có ý xấu như vậy, cố ý để cho cô ngã xuống như chó ăn phân sao?

“Xin lỗi.” Vừa nhìn thấy cô ngã nhào trên đất, trong lòng Đồ Hạo Trình giật mình, lập tức diu cô lên.

Nhận thấy được cơ thể cô khẽ run, anh cúi người xuống, lo lắng hỏi: “Nơi nào bị thương vậy?”

“Đầu gối Giống như bị trầy da một ít.” Cô khom người, còn chưa kịp xoa xoa vết thương, thì đã bị anh đẩy tay ra.

“Dừng đừng.” Anh đứng ở bên người cô, cẩn thận từng li từng tí xắn ống quần lên, khi thấy đầu gối của cô rỉ ra một ít máu với bị trầy da một chút thì anh lập tức thở hắt vì kinh ngạc.

“Ô! Chảy máu thật rồi.” Ngụy Quỳnh An vừa muốn trở về dưới bóng cây cầm giấy lau, đột nhiên lại bị anh ôm ngang lên, trong nháy mắt rơi vào trong lòng anh. “Anh làm cái gì vậy?”

Cô giùng giởng muốn đứng dậy, lúc này mới phát hiện ra mình đang ở trong ngực anh, rất nhỏ rất nhỏ, ngay cả hơi sức, cũng nhỏ hơn nhiều

“Dừng lộn xộn.” Anh ôm cô nhanh chóng chạy về một dãy toà công trình. “Tôi dẫn cô đi thoa thuốc.”

“Không cần! Chỉ là vết thương nhỏ thôi.” Anh không thấy bên cạnh có một đám học sinh ồn ào lên sao? Trời ạ, người nào cho cô một cái khăn lông đi, cô muốn lấy để che mặt đi.

Anh không nói chuyện nữa, nhưng cũng không cho cô cơ hội cự tuyệt.

Đồ Hạo Trình ôm cô đi vào phòng chăm sóc sức khỏe, anh vô cùng thuần thực lấy tất cả thuốc men cần dùng đến, xếp chồng tại bên chân cô.

“Cần dùng nhiều thuốc như vậy sao?”

“Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất.”

Sợ vạn nhất cái gì chứ? Chỉ thấy Đồ Hạo Trình nhẹ nhàng giúp cô cởi giày ra, túm lấy chân của cô đặt ở trên đùi mình, khiến cho đầu gối bị thương nhô lên, sau đó anh dùng nước muối sinh học thay cô trừ độc, bộ dáng nghiêm túc chuyên chú của anh cùng với vẻ nhiệt huyết sôi trào mới vừa ở trên sân bóng không phải là một kiểu, nhưng cô vẫn nhìn không được mà nhìn ngây người.

Người này, nếu như mặc áo bào trắng, gọi anh ta tới quay nhánh quảng cáo thuốc men cũng rất OK!

“Tôi vận động, tôi, dùng thuốc tím hăng X.”

Ngụy Quỳnh An nén cười. Mỗi lần nhìn đến anh, trong đầu cô luôn có một đồng điểm quan trọng lý kỳ cổ quái. Không có biện pháp! Là anh ta rất thích hợp quay quảng cáo, cái gì anh ta cũng thích hợp!

Động tác của anh dịu dàng cẩn thận, sức lực nhẹ nhàng tựa như là ngoáy lỗ tai, ngứa ngứa làm cho cô có chút tê tê.

“Hi hi, rất nhột!”

Cô vắn vắn người, không tự chủ cử động ngón chân, không ngờ, động tác của Đồ Hạo Trình đột nhiên dừng lại, mặc dù không trực tiếp nhìn cô, nhưng bên trong phòng sáng ngời, không cần nhìn kỹ cô cũng biết rõ là anh ta đỏ mặt.

Anh ta đỏ mặt? Anh ta làm cái gì mà đỏ mặt?

Chẳng lẽ Đối với bộ ngực của Mimi và hông của Jill anh ta không có hứng thú, là bởi vì anh ta có sở thích yêu chân?

“Tôi đổi bông một cái.” Anh nhẹ nhàng buông chân của cô xuống, sau đó đưa lưng về phía cô ở bên cạnh xe đẩy nặng nề thở một cái.

Đây là xảy ra chuyện gì? Mới vừa rồi ôm cô, cơ thể mềm nhũn với vóc người nhỏ nhắn đã làm cho lòng anh đủ loạn, nhờ bình thường anh tu dưỡng mới nhìn xuống được những suy nghĩ lung tung, hiện tại hai người cùng một chỗ một phòng, toàn người cô còn tản ra mùi hương ngây ngất gần trước mũi, lòng bàn chân khéo léo mềm mại với bắp chân trắng nõn đều đặn đang ở giữa hai chân anh, cộng thêm đầu ngón chân của cô còn bắt chợt chà nhẹ vào đùi anh, cái này bảo anh Bảo anh làm thế nào ngồi trong lòng mà vẫn không loạn đây?

Bình thường anh không biết có chuyện này! Anh cũng đã từng giúp không ít học sinh nữ, đồng nghiệp nữ bôi thuốc, rõ ràng là cùng tư thế, cùng một địa điểm, tại sao đối với Ngụy Quỳnh An anh lại không thuần khiết như vậy?

Không được, nhất định phải tỉnh táo lại, một, hai, ba Hít sâu, thở ra.

Thừa dịp anh xoay người, Ngụy Quỳnh An len lén gối vớ mình một cái. Cũng may không hôn. Nhân cơ hội đó cô cởi vớ xuống, xắn ống quần lên cao một chút —— Giả như anh ta có sở thích yêu chân, thì dù sao cô cũng có ngựa chết làm thành ngựa sống.

Chờ anh đưa lưng về phía cô, cơ bản là đã khôi phục bình tĩnh rồi, anh tỉnh táo thay cô vệ sinh, trừ độc, bôi thuốc, băng bó.

Ngụy Quỳnh An nhìn trên đầu gối một cục lớn, không nhìn được oán trách về phía anh, “Có nghiêm trọng vậy không? Người không biết còn tưởng rằng tôi bị gãy xương.”

Trầy da mà thôi, làm gì mà bọc cả đầu gối cô lại?

“Như vậy mới hồi phục nhanh hơn.”

Anh đỡ cô trở về sân banh, anh nói còn phải trở về đội phân phó một chuyện nữa.

“Không phải là anh đứng đầu nhóm bơi lội sao? Tại sao đá cầu anh cũng vui vẻ như vậy?”

“Cô không biết sao? Tôi vốn là đứng đầu nhóm bóng đá.” Anh cười rục rờ một tiếng. “Hai môn đó tôi đều rất thích, chỉ là”

“Chỉ là như thế nào? Bởi vì vết thương ở chân anh sao?” Căn cứ theo tài liệu, lúc năm ba Đại học một lần trong trận đấu anh bị tổn thương bên đầu gối chân phải.

Anh lắc đầu, “Thương thế đã tốt rồi, chỉ là” Anh muốn nói lại thôi. “Đoàn thể vận động dù sao vẫn có rất nhiều vấn đề, một vận động viên không phải chỉ so sánh tốc độ, kỷ xảo với lực lượng là có thể chiến thắng, có rất nhiều người ở trong thi đấu, vì muốn thắng lợi, mà không chừa thủ đoạn nào, tình hình như thế ở trong đoàn thể vận động rất hay thường gặp Cùng đội với cô, có lúc không thấy được bằng hữu của mình.”

“Thương thế của anh Là do đồng đội tạo thành?”

“Cách nói có rất nhiều.” Anh bảo thủ nói: “Đó là một loại trong đó.”

“Cho nên anh mới chuyển đổi hướng đi, chuyển hướng nhắm sang thi đấu bơi lội?”

“Có thể nói như vậy.”

Nếu đã lên tiếng, Ngụy Quỳnh An dứt khoát hỏi tiếp: “Nếu như anh thích bơi lội, vậy sau khi anh đạt được hai huy chương vàng, tại sao lại không tiếp tục thi đấu?”

“Tại sao vẫn muốn thi đấu đi?” Anh thờ ơ buông tay một cái, “Có lúc, chứng minh mình có năng lực là đủ rồi, không phải sao?”

Nên nói anh thường vui vẻ, hay là không ôm chí lớn đây?

“Tôi thích vận động, thích thi đua, nhưng, có lúc từ trong thi đua sẽ nảy sinh ra nhiều vấn đề Sẽ làm thương tổn đến rất nhiều người.” Ý tứ của anh sâu xa nhìn cô một cái, “Thật ra thì trước khi thi đấu, tôi từng bị bỏ thuốc.”

“Bỏ thuốc?” Cô kinh ngạc kêu to.

“Trước khi thi đấu vận động viên phải tiếp nhận kiểm tra sức khỏe, nhưng ở trong quá trình trận đấu, nếu như đối với đồng đội mình quá phớt lờ, cho là anh ta nhất định sẽ giúp mình, vậy thì sai hoàn toàn.”

Anh nói rất thận trọng, nhưng Ngụy Quỳnh An đã có thể phỏng đoán ra được một hai rồi. “Vậy, đó không phải sẽ bị cấm thi đấu sao?”

“Cấm thi đấu là chuyện nhỏ, phá hủy một vận động viên mới là chuyện lớn, tôi phải bỏ ra hai buổi tối uống nước, bài độc, mới điều chỉnh trở lại được trước khi kiểm tra sức khỏe.”

Ngụy Quỳnh An trầm mặc.

“Có lúc, từ chuyện công việc của mình thích, mọi chuyện không nên tranh giành hạng thứ nhất, không phải sao?”

“Cho nên, sau đó anh, mới quyết định không hề tham gia thi đấu nữa?”

“Tôi không phải là máy móc tranh tài.”

“Cho nên anh không thích thành danh.” Cô nhả lại mày, “Đây chính là cái nguyên nhân mà anh không đồng ý chụp quảng cáo cho công ty chúng tôi?”

“Có lẽ là vậy!” Anh cười khổ, có câu nói: “Người sợ nổi danh, heo sợ mập”, cô không cảm thấy sao, nếu một người thành danh rồi, sau này sẽ có rất nhiều thời gian và không gian lại không thuộc về mình?”

Cho nên anh tình nguyện cầm những thời gian và không gian kia tới vận động, làm chuyện của mình.

Người sẽ vô cùng bình thản!

* * *

Thân là nhân viên nghiệp vụ Triệu quân vũ, đương nhiên là phải thường có thời gian đi thăm hỏi khách hàng!

Một nhà năm người, nhà họ Đồ là khách hàng trung thành của cậu, ông Đồ không cần phải nói, món nợ của ông ấy đều là bà Bôi quản, còn có ba đứa con của nhà họ Đồ, mặc kệ lớn nhỏ, đã được cậu coi như là nhà giàu, tất cả bao nhiêu đây cũng phải quy công về bạn tốt của cậu là Đồ Hạo Trình.

Buổi sáng ngày chủ nhật, cậu biết Đồ Hạo Trình dậy rất sớm, có lúc buổi trưa đi qua, lập tức chạy tới sân banh chơi bóng, cho nên, nhân lúc chưa muộn cậu đã bắt bố người ta.

Vừa vào nhà họ Đồ, anh cả nhà họ Đồ là Đồ Hạo Nho đang tưới nước vườn hoa —— đó là một trong những công việc mỗi ngày của anh ta, nhìn thấy Triệu Quân Vũ, anh ta cũng không kinh ngạc, chỉ chỉ về hồ bơi phía sau, nói Đồ Hạo Trình đang bơi lội.

“Hạo Bình đâu? Lần trước cậu ta nói có trò chơi rất muốn mua, vừa lúc tôi thấy, đã giúp cậu ta mua được. Cậu ta đang ở nhà sao?” Triệu Quân Vũ thuận thế hỏi anh hai của nhà họ Đồ, mấy người bọn họ tuổi gần nhau, bình thường cũng nói chuyện rất hợp ý.

“Đang ngủ.”

“Bây giờ?” Triệu Quân Vũ xem đồng hồ, “Hơn chín giờ, bình thường cậu ta sẽ không ngủ trễ như vậy!”

Tất cả trên dưới nhà họ Đồ đều là cục cứng khỏe mạnh ngoan ngoãn, trước mười một giờ lên giường ngủ, buổi sáng sáu, bảy giờ rời giường, ngày chủ nhật nhiều lắm là ngủ thẳng đến tám giờ.

“Còn không phải là do Hạo Trình hại!” Từ trong đồng bùn Đồ Hạo Nho ngẩng đầu lên, chỉ chỉ quãng thâm mắt trên mặt mình. “Gần đây nửa đêm tên kia luôn chạy đi bơi lội, phòng của hai anh em chúng tôi gần với hồ bơi, xui xẻo chết!”

“Làm gì mà nửa đêm cậu ấy đi bơi lội?”

“Ai biết?” Đồ Hạo Nho bĩu môi, “Buổi sáng cũng thế, từ lúc sáu giờ nó bơi tới bây giờ —— ăn sáng xong lại tiếp tục bơi nữa, cậu nói nó là không phải bị điên rồi?”

Triệu Quân Vũ sững sờ, “Cậu ấy muốn liều mạng thi Olympic sao?”

“Không quá giống, cùng với lúc trước nó thi Olympic thì thấy không giống.”

Nửa đêm bơi, ban ngày cũng bơi, ở trường học bơi không đủ, về nhà lại tiếp tục bơi? Thật là quá kỳ quái.

Triệu Quân Vũ đến sân sau hồ bơi tìm anh, đúng lúc anh mới từ trong bể bơi bò ra ngoài, trên người là cái áo T shirt, tóc lau khô một nửa đang uống nước xem ra là đã bơi xong rồi.

“Nghe nói gần đây cậu đều bơi lội.”

“Không có việc gì thì không thể bơi sao?”

Dĩ nhiên có thể, hồ bơi là của nhà anh, anh nghĩ bơi thế nào thì bơi thế nấy, chỉ là, số lần thường xuyên như vậy, cũng có chút kỳ quái! Triệu Quân Vũ nhìn anh gần đây chăm chỉ luyện tập bơi lội mà rèn ra eo ếch với hai cơ bắp, so hơn hai tuần trước còn to con hơn.

“Số lần thường xuyên như vậy, là cậu muốn tham gia lần Olympic tiếp theo!”

“Trước mắt không có tính toán đó.”

“Vậy cậu đang làm gì?” Vóc dáng anh bây giờ, có thể thấy được tình trạng cơ thể dường như giống với lúc anh tham gia thi Olympic, đây là trạng thái cao nhất của vận động viên, nếu không phải là muốn tham gia thi đấu, ngay cả có nguyên nhân gì đặc biệt, thì anh cũng là người xuất thân từ viện thể thao, tự nhiên là nhìn ra được.

“Không có!” Anh chợt dạ nhìn xung quanh.

“Ít nói đi, có bí mật.”

“Làm gì có bí mật gì? Chỉ là tôi phải”

“Tôi biết rồi!” Triệu Quân Vũ cười như tên ăn trộm, “Là nữ sinh lần trước đưa bữa ăn sáng có đúng không? Muốn ăn mà lại không thể ăn tôi hiểu rõ mà rất khổ sở, dù sao người ta vẫn còn là học sinh! Kiên nhẫn một chút, đợi cô ấy tốt nghiệp là được.”

Về mặt Đồ Hạo Trình thông cảm nhìn cậu. “Cậu ở đây nói cái gì?”

“Thầy trò yêu nhau! Tôi, tôi, thời tôi học cấp hai, cũng từ hội đoàn Giáo sư chỉ đạo chúng ta”

Linh Linh: điện thoại để cạnh bể bơi vang lên, Đồ Hạo Trình không thèm để ý đến cậu ta nữa, nhận điện thoại rất nhanh, giống như đã sớm biết người gọi tới là ai.

“Này, anh đã thức chưa?”

“Đã sớm thức rồi.”

“Thức rồi thì đi với tôi ăn bữa trưa sớm.” Ngụy Quỳnh An ngáp một cái, “Ngày hôm qua tôi có đi qua tiệm ăn họ Hùng, bên trong có giấy nhuộm màu rất đáng yêu!”

“Có dầu mỡ hay không! Đối với sức khỏe ăn nhiều dầu mỡ không tốt.” Cô thường rất thích ăn khoai tây sợi với uống cà phê, anh cũng đã dặn dò qua nhiều lần không biết cô có ngoan ngoãn nghe lời hay không.

“Chưa từng ăn làm sao tôi biết được?” Cô nói chuyện như đương nhiên. “Anh có muốn tới đây không?”

Anh khẽ than nhẹ, “Trước, chờ tôi một chút, nếu như bữa sáng nhiều dầu mỡ, hôm nay cô vẫn phải đi bơi đi.”

“Đi bơi?” Ngụy Quỳnh An kêu rên, “Đừng mà!”

“Không được, cô có sở thích ăn nhiều thức ăn dầu mỡ lại không tốt cho sức khỏe, nhất định là phải vận động nhiều mới được.”

“. Nhất định phải bơi sao?”

“Đúng.” Đối phó với điểm yếu sợ đen da lại sợ chảy mồ hôi nhiều của cô, chỉ có thể là kéo cô đi bơi lội.

Cô gãi gãi đầu, “Vậy tôi không thể làm gì khác hơn là nhét miếng bông rồi.”

Cái gì? Cô ấy nói gì? Đồ Hạo Trình thở hắt vì kinh ngạc. Cô gái to lớn bự con biết bơi lội kia không thấy có dũng khí nói ra khỏi miệng, tại sao Ngụy Quỳnh An như vậy

“Anh cũng không biết, dùng miếng bông cực kỳ đau! Tôi hy vọng Đài Loan sẽ nhập khẩu ống thông tĩnh mạch.” Cô oán trách nho nhỏ.

“. Chúng ta đi tập gym đi!” Giọng nói của anh có chút cứng nhắc. “Nơi đó có hơi lạnh, không ra khỏi mặt trời, hết vận động còn có thể lập tức đi tắm.”

Đây là nhượng bộ lớn nhất của anh.

“Được.”

Trong khi cúp điện thoại, Đồ Hạo Trình thở dài, cởi xuống cái áo sơ mi trên người, phịch một tiếng lại nhảy vào trong bể bơi.

“Ai hừm! Cậu làm cái gì chứ!” Triệu Quân Vũ bị bọt nước của anh làm văng lên.

“Bơi bốn vòng nữa!”

“Chờ một chút không phải là cậu muốn đi ra ngoài sao?”

. Cũng là bởi vì muốn cùng Ngụy Quỳnh An ra khỏi cửa, trước đó anh mới phải bơi thêm mấy vòng nữa!

Làm đàn ông rất khổ!

6. Chương 6

Gần đây Jeter cảm thấy Ngụy Quỳnh An càng ngày càng kỳ quái.

Mặc dù sinh lực dồi dào đã sớm là danh từ của cô, nhưng gần đây lượng vận động của cô thật không phải là nhỏ, mặc kệ đó là kế hoạch gì, thường không cần bỏ ra quá nhiều thời gian đã nghĩ ra được một phần kế hoạch quảng cáo tốt, tháng này nhận công trạng quảng cáo đã vượt qua tổ Jutiy.

Không chỉ như thế, gần đây cô còn cực kỳ bận rộn, trừ lúc giao kế hoạch thiết kế ở ngoài, mỗi ngày vừa đến lúc tan việc, có thể nhanh chóng bao nhiêu thì có bấy nhiêu nhanh, hơn nữa luôn như một lần khói không trông thấy bóng người, Chủ nhật là ngày nghỉ muốn hẹn cô đã khó càng thêm khó, mỗi lần đều nói là có việc.

Thật là quá kỳ quái!

Thứ Tư, rốt cuộc cũng tóm được ngày rảnh của Ngụy Quỳnh An, Jeter và Billy ôm bia, món kho, pizza cùng bóng ngô đến nhà cô tụ họp.

Khi Jeter thấy cô đã hoàn thành bộ sưu tầm nhóm thú nhồi bông ở hội bạn học văn phòng phẩm, còn có hoàn cảnh nhóm phòng học, cậu vui vẻ kêu to, đòi cùng cô đổi thú nhồi bông Tiểu Hoàn Tử.

“Dù sao cậu có nhiều con như vậy, thiếu một con cũng sẽ không chết.” Cậu nói: “Tôi thấy cậu còn thiếu con hoàn vĩ giao dài, tôi mới vừa rút được tôi muốn dùng hoàn vĩ trao đổi Tiểu Hoàn Tử với cậu!”

“Không được.”

“Tại sao?” Jeter kêu lên, cậu rút hai con, chính là không rút được Tiểu Hoàn Tử, tức muốn chết. “Không phải là cậu nói cậu ghét cái quảng cáo này sao?”

“Không được chính là không được.” Đó là con Đồ Hạo Trình đưa cho cô! Cô mới không cần đổi cho cậu ấy.

Ăn vạ không có hiệu quả, không thể làm gì khác hơn Jeter đành trốn ở một bên uống rượu giải sầu.

“Thật thần kỳ.” Billy hỏi: “Nghe nói một tuần này cô không cần làm thêm giờ, đã bắt được ba suất kế hoạch quảng cáo, cô có chuyện gì xảy ra à?”

“Không biết.” Cô buông tay, “Một đồng linh cảm cứ như vậy chạy vào, tôi muốn làm, chính là nắm bắt rồi sắp xếp sửa sang lại thành một phần của bản kế hoạch, kết quả là hiệu quả giống như cũng không tệ.”

“Một đồng linh cảm chạy vào” Jeter hâm mộ nói: “Được được đó! Tôi cũng muốn vậy”

Trong một tháng này, bao gồm hai quảng cáo sữa rửa mặt, còn có mấy quảng cáo nước uống vận động, thực phẩm bảo vệ sức khỏe với mắt kính đều do cô phụ trách thiết kế, có trời mới biết bây giờ cô đang ở thời kỳ sáng tác nhiều nhất, tầng tầng lớp lớp linh cảm, chuyện xảy ra như thế nào, cô cũng rất muốn biết rõ.

Chỉ là, mỗi khi cô nhận lấy Case thì trong đầu tự nhiên lại hiện lên dáng người của Đồ Hạo Trình, cô luôn suy nghĩ, nếu như là anh, sẽ dùng sản phẩm hãng này như thế nào, sẽ nói cái gì Vừa nghĩ tới anh, đầu óc cô giống như có hình ảnh đối chiếu, đây thật sự là quá thần kỳ.

“Nhất định là cậu nói chuyện yêu đương!” Jeter bĩu môi, hướng về phía Billy nói: “Anh xem anh xem, cậu ấy lại đi vào cõi thần tiên rồi, không phải anh cảm thấy gần đây số lần cậu ấy đi vào cõi thần tiên tăng lên sao?”

Đi vào cõi thần tiên còn có thể tăng công trạng, hơn nữa còn không cần thức đêm làm thêm giờ, trên đời này sao lại có chuyện tốt như vậy!

“Tôi nào có?” Cô vội vàng hồi hồn vì mình mà kêu oan.

“Chưa có?” Jeter châm chọc mãnh liệt, “Gần đây chủ nhật đi tìm cậu, cậu đều không rảnh, không phải đi hẹn hò thì là cái gì?”

“Tôi đi công việc có được hay không?” Cô trả lời hết sức bất thường, đúng lí hợp tình mà nói: “Là các cậu muốn tôi đến gần Đồ Hạo Trình! Hầu như mỗi tuần tôi đều đi cùng với anh ta, ở cùng một chỗ với anh ta, là anh ta kéo tôi đi vận động, cực kỳ mệt có được hay không!”

Tên kia, tại sao không phải hẹn cô chơi bóng, chạy bộ hay leo núi, bơi lội? Đi công ti Bách hóa thối một chút hơi lạnh, ưu nhã dạo phố đi ăn cơm không phải là rất tốt sao? Hại cô mỗi lần đều mệt đến thở hồng hộc, có lúc thậm chí quên đi mục đích cuối cùng tìm anh ta —— À, là cái gì? Oh, đúng, là muốn anh đồng ý ký hợp đồng! Đáng chết, tháng này Case quá nhiều, bận rộn đến nỗi dường như đã quên chuyện này, còn ngây ngốc cùng anh ta đi vận động, thật là thiệt thòi quá!

“Vận động trên giường?” Jeter lập tức hỏi.

“Cậu ngu ngốc!” Một thùng bóng ngô bay qua. “Là leo núi bơi lội, chơi bóng chạy bộ.”

Thì ra là cái loại vận động đó!

“Rốt cuộc chuyện người mẫu quảng cáo đã có kết quả chưa?”

“Hi, chưa có.” Cô chột dạ nói.

“Cậu rất khiêm nhường! Thật sự là không làm đi.”

“Tôi cũng là có thành quả được hay không?” Cô không chịu yếu thế nói: “Tôi chụp được rất nhiều hình! Hơn nữa anh ta cũng tạo cho tôi rất nhiều linh cảm, nếu không ngày thường làm sao tôi cho ra nhiều kế hoạch thiết kế như vậy?”

Nhìn hình thôi mà thường ngày cho ra kế hoạch thiết kế? Thần kỳ như vậy?

“Hình đâu? Lấy ra cho tôi xem một chút, không làm được tôi cũng muốn có linh cảm.”

“Được, tôi” Xoay người một cái, theo bản năng cô muốn tìm laptop hình trái táo của mình, nhưng ngay lúc đó cô vội dừng lại. Hình cô lưu trong máy vi tính, ngoại trừ hình ảnh ở trên sân bóng sức lực dồi dào nhiệt huyết lại đẹp trai, còn có hình ảnh đang bơi lội lẹ ra bắt thịt bèn chắc, ống kính đẹp mắt như vậy, tại sao lại có thể tùy tiện chia sẻ cùng người khác?

“Vì cái gì mà các cậu bắt tôi cho các cậu nhìn?”

Lời này vừa nói ra, Jeter lập tức cười ngả xuống đất, bóng ngô bay đầy trời.

“Làm gì?”

“Nguy Quỳnh An, cậu nói cậu có biết yêu đương hay không!”

“Gi?”

Jeter kéo cô qua, giúp cô phân tích tình huống. “Cậu và Đồ tiên sinh một tuần gặp mặt vài lần?”

“Ít nhất là ba đến bốn lần!”

“Bình thường cậu với bạn tốt một tuần lễ gặp ba lần sao? Không thể nào!”

“Là các cậu kêu tôi chủ động lại gần anh ta!”

“Mà tôi thấy cậu không hề có một chút dáng vẻ uất ức nào, hơn nữa mỗi lần gặp mặt đều rất vui vẻ!”

Rất vui vẻ? Có không? Chỉ là cô hơi chú trọng ăn mặc một chút, nếu không phải là tan ca sớm liền đi tìm anh Khụ khụ, dù sao có thể sớm kết thúc công việc một chút thì sớm một chút thôi, làm gì mà lè mề chứ.

“Cậu có hay không Mỗi lần nghĩ đến anh ta, mặt mỉm cười, tâm tình rất tốt, mong chờ cùng anh ta hẹn hò, sẽ vui vẻ giống như con chim nhỏ, chỉ muốn nhanh làm xong chuyện, sớm một chút đi cùng với anh ta?”

Vui vẻ đến giống như con chim nhỏ? Cô có chút muốn phản bác cách nói này, chỉ là, giống như Jeter từng nói, cô luôn rất chờ mong cùng anh hẹn hò

“Cũng chưa có vui vẻ đến Giống như con chim nhỏ.” Cô không ưỡn ẹo trả lời.

“Vậy cậu có muốn cứ đụng chạm tay của anh ta, vỗ vỗ vai anh ta hay không?”

Nói đến đây, cô còn tức.

Tuần trước, bọn họ từ hồ bơi ra ngoài, lại đụng phải mưa to, bên cạnh chỉ có một cái ô, Đồ Hạo Trình rất lịch sự thay cô che dù, vừa mới bắt đầu, cô vẫn còn rất mong đợi hai người trong lúc lơ đãng mà đụng chạm tay chân, cô còn trộm kéo cánh tay của anh qua, trộm chạm bờ vai của anh, nhưng lồng ngực của anh ta đau rồi, rất lâu lần trước ở sân banh sau khi ôm cô kiểu công chúa về nhà, cô rất muốn tiếp tục tìm cơ hội ăn trộm Khụ khụ, là sau khi trở về, nhưng, kết quả là không tìm được thời điểm thích hợp, hiện tại, trận mưa này đến rất đúng lúc!

Không ngờ, tên ngu ngốc Đồ Hạo Trình này, ngây ngốc thay cô che dù, dường như cả cái ô cũng gắn vào trên đầu cô rồi, thế nhưng toàn thân anh ta lại ướt đầm, mặc dù cô đề nghị hai người tới gần chút nữa, nhưng kẻ lỗ mãng này vẫn kiên trì cách cô tương đối xa, tay còn che dù thay cô, mà một cái tay khác cách cô khá gần —— hẳn là giấu chặt ở sau lưng, một chút đậu hũ cũng không dám ăn.

Là cô quá chủ động, hay là anh ta hoàn toàn không có ý tứ đó?

Nhìn biểu hiện biến hoá trên mặt Ngụy Quỳnh An, Billy vẫn trầm mặc cũng lên tiếng: “Quỳnh An, cô yêu rồi.”

Đây chính là yêu sao? Thế nào khi cùng Jeter không giống?

“Vây, Tiểu Hoàn Tử kia, không phải cũng là anh ta đưa cho cậu!” Jeter đột nhiên kêu to, nhìn mặt cô đỏ lên, cậu hiểu. “Đáng ghét, tôi biết ngay, cá tính của cậu làm sao có thể đi sưu tập loại thú nhồi bông con nít đó, nhất định là người khác đưa cho cậu.”

“Tôi cũng vậy, tôi cảm thấy mình sẽ không giống như đi sưu tập những đồ vật này, nhưng là anh ấy đưa cho tôi rất vui vẻ, cho nên.”

Không sai, đây chính là yêu.

Jeter vỗ vai của cô, “Ngụy Quỳnh An, thân là bạn trai cũ kiêm bạn thân của cậu, nếu Đồ Hạo Trình kia cùng lúc cho cậu nhiều linh cảm, lại còn cho cậu sự vui vẻ và thoải mái lớn như vậy tôi thấy hay là cậu đùa giả làm thật, xơi tái anh ta đi!”

Cô đẩy ra, “Cái gì mà đùa giả làm thật, xơi tái anh ấy? Cậu cho tôi là sư tử con cọp à?”

“Loại người săn sóc dịu dàng giống như anh ta, thân là đàn ông lại mạnh mẽ lịch sự như vậy, nếu cậu dậm chân đứng tại chỗ lâu như thế, sẽ bị người khác cướp đi xơi tái đó!”

“Cũng không phải là tôi không ăn, vấn đề là, anh ta lại không giống cái loại người tùy tiện tiện đó, vốn là không làm cho người nào thúc đẩy!”

“Hay thêm chút sức theo đuổi lại anh ta?”

“Theo đuổi lại?” Khóe miệng của cô mơ hồ co quắp, “Ngụy Quỳnh An tôi thực sự chỉ mệnh theo đuổi người ta sao?”

“Không phải như vậy.” Billy buông lon bia trong tay xuống. “Quỳnh An, cô rất đặc biệt.”

Jeter và Ngụy Quỳnh An đồng thời quay đầu lại nhìn anh ta.

“Cô và nữ sinh bình thường không giống nhau, cũng bởi vì quá đặc biệt, cho nên người bình thường sẽ không hiểu được cô. Thật ra thì cô rất đáng yêu, chỉ là không tìm được đối tượng hiểu biết thưởng thức cô” Anh nhìn về phía Jeter, “Bởi vì đặc biệt, cho nên càng phải nắm thật chặt thêm tình cảm không đổi này.”

Buổi nói chuyện, khiến Ngụy Quỳnh An dao động.

Cô biết ý của Billy, nhìn anh ta và Jeter đi về chung một đường, bởi vì cùng người bình thường không giống nhau, cho nên bọn họ phải rất cẩn thận, thận trọng, vì chính là muốn duy trì tình cảm lẫn nhau, đã tin tưởng đây là tình yêu thật sự và duy nhất bọn họ không dễ dàng nói lời chia tay, nhưng cũng biết, nếu tìm được đối phương thích hợp so với mình, là cực kỳ khó khăn.

Jeter hiểu rõ rằng những lời Billy nói, một bàn tay vòng qua sau dắt anh tiếp lời của anh, tiếp tục đối với Ngụy Quỳnh An nói: “Đúng vậy, Quỳnh An, cậu là Ngụy nữ vương! Theo đuổi một người đàn ông mà thôi, lấy ra sự kiên quyết theo đuổi của cậu trước kia thì không phải là kết liễu anh ta?”

“Không phải! Nhưng” Cô chu miệng lên, “Tôi sợ sẽ hù dọa anh ta chạy!”

“Còn chưa bắt đầu mà sợ anh ta chạy mất?” Jeter cười ha ha, “Cái người lần này thật sự là có chút nghiêm túc.”

Billy nói tiếp: “Nếu như anh ta bởi vì hiểu rõ cô mà chân chính bỏ chạy, cũng tốt, vậy chỉ có thể chứng minh anh ta chỉ là một người đàn ông bình thường hết mức mà thôi, nếu như anh ta thật sự là một người đàn ông tốt, thì cô cứ lấy dũng khí mà theo đuổi tình yêu của mình đi!”

Nói thật hay! Billy thật không hổ là biên tập của tòa soạn báo, nói lời dễ nghe giật người.

“Nhưng, nhưng” Cô nhận tội rồi, “Tôi không biết làm sao, làm”

Trước kia cùng với Jeter ở chung một chỗ, cũng là đại gia này ở một bên cổ vũ, nói mãi ở bên tai, cộng thêm dường như Jeter có chút ý tứ, cô mới dám bạo gan theo đuổi.

Dáng vẻ hiện tại của cô đều là không ngừng tạo cơ hội rồi, cái cọc gỗ lớn kia một chút phản ứng cũng không có!

“Sợ cái gì?” Jeter rất ra dáng bạn chí cốt vỗ vỗ vai của cô. “Đừng quên cậu có hai quân sư siêu mạnh!”

“Người nào?”

Cậu dùng ánh mắt bảo, mình và người yêu của mình.

“Nơi nào mạnh?” Câu chuyện máu và nước mắt của hai người cô đã nghe xong cũng không muốn nghe lại nữa.

“Đối phó với đàn ông — chúng ta phải mạnh hơn!”

Đối với khóc lóc! Lúc này Ngụy Quỳnh An mới nghĩ đến, đối với bạn tốt là gay, đối với tình cảm của bản thân thật sự là rất có sự trợ giúp. Mặc dù gay là kẻ thù của phụ nữ, nhưng lúc bọn họ và mình đứng ở trên cùng một trận tuyến, thì lại là chiến hữu tốt nhất của phụ nữ!

Mặc dù Ngụy Quỳnh An nói phải sắp xếp theo đuổi Đồ Hạo Trình, bước đầu tiên chính là chủ động muốn mời hẹn, chỉ là, số lần bọn họ gặp mặt còn chưa đủ nhiều sao?

Trong túi xách hiện tại là gà xông khói trứng salad, bên cạnh là một chén sữa đậu lớn do Đồ Hạo Trình đặc chế, trên bàn nhỏ là viết tóm tắt các biểu hiện của Chủ nhật hôm nay, trước mắt là bóng dáng anh đang bận rộn trong phòng bếp nhà cô, cô cảm thấy, theo đuổi lại — thật sự có cần thiết sao?

Anh luôn kéo cô đi ra ngoài vận động, nhìn cô ăn uống không điều độ còn có thể rửa tay chủ động nấu canh, giúp cô chuẩn bị bữa ăn dinh dưỡng cân đối lại sức khỏe, anh còn có thể một lần làm nhiều thêm mấy phần đặt ở trong tủ lạnh, có thể xem như làm bữa ăn sáng cho cô, và khi tủ lạnh đã hết sạch, cũng là lúc anh tới.

Đồ Hạo Trình đang theo đuổi cô sao? NO, bởi vì không có hoa tươi chocolate, chỉ có trái cây trứng salad, anh cũng không có mỗi ngày theo ba bữa cơm tối thăm hỏi cô, đưa đón — tất nhiên, là bởi vì tự cô có xe nhỏ riêng, đến chỗ nào đều rất dễ dàng, chỉ là thỉnh thoảng hai người nếu muốn đi leo núi, thì anh sẽ tới đón cô, bởi vì chiều cao một mét chín mà Đồ Hạo Trình nhét không vào được xe nhỏ của cô.

Nhưng là, số lần hai người gặp mặt, lại thường xuyên đến mức làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi, bọn họ đang hẹn hò sao?

NO, bởi vì bọn họ chưa nắm tay, cũng chưa có hôn môi, chứ đừng nói là vài ba cái tin nhắn thăm hỏi ghé thăm kia — thật may là anh không có làm như vậy, bởi vì đối với tin nhắn kia cô cũng hết sức ghé thăm!

Có lúc, cô cũng cảm thấy hai người chung đụng rất tự nhiên rất thoải mái như vậy, bọn họ cũng độc thân, cô sai khiến, sẽ không có ai nói gì, dù sao một người muốn theo đuổi — Cô, một người tình nguyện — Anh ta, hơn nữa một câu oán hận của Đồ Hạo Trình một chút cũng không có! Nếu như anh ấy thật sự không thích giọng nói chuyện cùng phương thức của cô, thì đã sớm bỏ trốn mất dạng, sẽ không tốn thời gian cùng với cô.

Như vậy cô còn có yêu cầu gì tốt hơn? Ừ, con người mà! Luôn muốn cố gắng đạt tới tiến bộ, cố gắng đạt tới thay đổi! Mặc dù đối với tình huống hiện giờ không có gì bất mãn, nhưng, nếu có thể thân cận hơn chút thì tốt hơn.

Cho nên anh ta phải được theo đuổi!

Thế nào là theo đuổi lại? Căn cứ vào lời đề nghị của hai vị quân sư quạu mo, muốn cô làm bộ đáng yêu, giả bộ mơ hồ, giả vờ yếu ớt tuyệt đối là vô cùng ghê tởm, hơn nữa hình như Đồ Hạo Trình cũng không ăn bộ dạng này, cho nên kết luận vẫn là làm chính cô là được rồi.

Đây là đề nghị gì chứ, có nói cũng tương đương với chưa nói!

Chỉ là, loại người hấp dẫn lại dịu dàng giống như anh, sẵn sóc lại còn có mệnh giúp vợ —— Giúp cô tạo ra linh cảm —— Đàn ông, còn có thể xuống bếp! Như vậy nếu cô còn không hiểu mà nắm thật chặt, thì cô thật sự là ngu ngốc! Bởi vì tài nấu nướng của cô —— Không tệ, chỉ là để qua đông nấu cứng giống như củ cải thôi.

Loại đàn ông tốt như anh ấy, trời sinh là cho con gái theo đuổi!

Vừa dùng tay vuốt vuốt sách Vĩnh Trạch trên bàn, vừa nghĩ tới, đây là đồ chơi nhỏ mà sáng sớm hôm nay anh đưa tới cho cô, những thứ đồ chơi nhỏ này nhìn riêng lẻ thì không có gì đặc biệt, nhưng lúc cô xếp bọn chúng thành một hàng, cộng thêm nhóm phòng học mà mấy tháng trước anh có đưa cho cô, sau khi xếp cho các bạn học ngồi xong, cảm giác kia lại không giống nhau, thật sự là dạy người ta có ý muốn sưu tập.

Ngụy Quỳnh An lấy tay đẩy đẩy đầu của anh. Lúc này mới nghĩ đến bây giờ là tháng tám, có phải hay không đã sớm qua thời gian đổi thú nhồi bông?

Vừa muốn ngẩng đầu hỏi anh, chờ anh quay người lại, từng chén một đến trước mặt cô. “Sữa đậu nành vừa làm xong. Thử nếm độ ngọt một chút, không thích nói lại với tôi.”

Ngụy Quỳnh An uống một hớp, cảm thấy cũng không tệ lắm, ngẩng đầu nhìn anh, phát hiện trên khóe miệng anh có một chút mảng sữa đậu nành.

Cô đưa tay quét lấy mảng sữa trên khóe miệng anh, rồi bỏ vào trong miệng, tiếp đó lại nở một nụ cười.

“Mùi vị cũng giống đó!”

Đồ Hạo Trình vốn đang cười híp mắt đột nhiên lại mở ra, tiếp đó, từ dưới phía cổ áo vọt lên một cổ màu đỏ sậm, sau đó, màu đỏ sậm từ từ bò lên trên, bò bò bò Bò đầy cả đầu anh, ngay cả sau lỗ tai cũng không bỏ qua.

Anh không nói một câu từ từ xoay người, hai tay chống ở trên bàn bếp, len lén thở một cái, hình như biết Ngụy Quỳnh An đang nhìn mình chằm chằm, anh miễn cưỡng mà mở miệng nói: “Ồ, vậy Cô cảm thấy mùi vị như thế nào?”

Anh ấy đỏ mặt? Xấu hổ? Có hiệu quả? Ngụy Quỳnh An không thể tin được ý muốn nhất thời lại dùng được! Cô vốn còn muốn trực tiếp liếm sạch đó!

Cô đi tới phía sau anh, kéo anh nhẹ nhàng quay sang, vẫn chưa thỏa mãn nhìn theo cánh môi anh, lại còn dùng ngón tay chỉ chỉ vào người anh. “Cái này tương đối uống được hơn.”

Gần với anh trong gang tấc, cô còn có thể phát hiện ra tốc độ tim của anh đang đập nhanh —— Trái tim vận động viên thật có lực nha, cách một cơ thể tim cô cũng bắt đầu đập rộn lên, anh thở hốc vì kinh ngạc, nhưng không hề né tránh.

Cô lấy hai cánh tay nhẹ nhàng quấn quanh lên cổ anh, để cho anh khẽ khom lưng —— Ừ, anh thật sự rất cao, nhìn Đồ Hạo Trình ngay trước mắt, trừ anh ra, cô nhìn cái gì cũng không thấy được.

Nếu như anh thật sự không thích, sẽ đẩy cô ra! Lấy dáng người anh, sức lực cùng với bản lĩnh muốn đạp cô đến trên vách tường quả thực là dễ như trở bàn tay, nhưng vì để tránh hiểu lầm hay là cô nên hỏi một câu là tốt lắm.

“Anh không né tránh, tôi cho là anh ngầm cho phép!”

Tiếng nói trầm thấp, ngay cả chính Ngụy Quỳnh An cũng giật mình. Tiếng nói khô khốc trầm thấp này là của mình sao?

“Vậy chúng ta Xem như là đang hẹn hò sao?” Giọng nói của anh khàn khàn, cặp mắt nhìn chăm chăm vào cánh môi đỏ nhạt của cô, hình như là còn đang chờ đáp án của cô.

Ngụy Quỳnh An ngẩn người một chút. Vấn đề này anh ta lại còn hỏi cô?

“Bởi vì Tôi chỉ hôn người con gái tôi thích”

“Vậy anh yêu thích em sao?”

Anh gật đầu.

Cô lập tức đưa môi của mình lên, phản ứng của Đồ Hạo Trình cũng không làm cô thất vọng, anh khom người lập tức hôn cô, cơ thể của hai người dính sát lại — cánh tay mạnh mẽ to lớn của anh quấn thật chặt lấy cô, giam cô vững vàng ở trong ngực, nhiệt độ cực cao cùng với sức mạnh cường đại của anh làm cho cô không nhận được thở gấp một tiếng, điều này làm cho Đồ Hạo Trình bị dọa sợ đến nỗi vội vàng nhảy ra khỏi cô.

“Thế nào?” Anh khấn trương nhìn chăm chăm cô, “Là anh làm em đau sao?”

Ngụy Quỳnh An rất muốn cười, nhưng nhìn dáng vẻ anh hết sức chăm chú, nụ cười không thể cười ra ngoài. Anh làm đau cô? Tuyệt đối là không biết, chẳng lẽ anh ấy không phân biệt được, đó là giọng nói thoải mái sao?

Nhiều lời vô ích, cắn cắn xuống môi, một đường cô kéo cổ áo của anh qua, lần nữa kéo anh lại gần, vùi ở trong ngực anh, khuôn mặt nhỏ nhắn chôn ở trong ngực anh làm nũng.

“Ngu ngốc, đó là tức là!”

“Em ... Em thích!” Anh thở phào nhẹ nhõm. “Vậy cũng tốt, làm cho anh lo lắng mới vừa này đã làm em bị thương.”

“Tối một cái nữa.” Cô cong lên môi lên hôn tới.

Đồ Hạo Trình nhìn chăm chăm đôi môi tươi non của cô, nhớ tới xúc cảm vừa rồi, bụng dưới vô duyên vô cớ rối loạn từng bừng, làm cho anh phải hít sâu mấy hơi mới khôi phục trấn định, nhưng không ngờ trong hơi thở đều là hương vị của cô, anh khe khẽ đẩy đẩy cô ra, thành thật mà nói: “Anh sợ anh cầm giữ không được.”

Vậy cũng không nên cầm giữ nữa! Toàn tế bào trên người Ngụy Quỳnh An đều ở đây đối với anh hô hào, chỉ là, tế bào não của cô còn đang cố gắng khôi phục lý trí.

Cho dù cô có sống mở ra như thế nào, nhưng cũng không nên ngày thứ nhất mới hẹn hò, toàn bộ thành lũy kiên cố đã bị đánh hết!

Biết anh quý trọng cô, làm cho cô có cảm giác thoải mái nhen nhúm được thương yêu, Ngụy Quỳnh An lần nữa vùi mặt ở trong lòng anh, nhưng chỉ thuần túy là làm nũng.

“Trên người anh có hương vị nước sát trùng.”

“Trước khi anh tới nhà em, có bơi mười mấy vòng ở hồ bơi nhà anh”

“Mười mấy vòng? Vậy không phải là anh rời khỏi giường rất sớm?” Bấy giờ rười anh đến nhà cô, trước đó, sáng sớm anh đã bơi qua, thật là một bảo bối siêu cấp khỏe mạnh. “Sáng sớm anh có thói quen bơi?”

“Là thói quen hình thành gần đây” Anh thành thật nhận tội, nhưng vẫn không dám nhìn cô, “Chỉ là, buổi tối anh cũng sẽ bơi, dù sao cũng là hồ bơi của nhà mình! Tùy thời đều có thể bơi”

“Được được đó, nhà anh có hồ bơi.” Cô nhanh trí hành động. “Vậy lần sau chúng ta đi đến nhà của anh bơi lội là được rồi!”

Sắc mặt Đồ Hạo Trình biến hóa, chỉ là không làm cho cô nhìn ra đầu mối. “Không được!”

“Tại sao không được?” Cô nháy mắt to, biểu hiện trên mặt vô cùng vô tội. “Anh xem, mỗi ngày ở hồ bơi công cộng có nhiều người xuống bơi lội như vậy, không có được vệ sinh! Nên nhà anh bình thường chỉ có anh ở đấy dùng thôi! Vẫn còn sạch sẽ!”

Thật sự là bởi vì đi, nhà anh tương đối sạch sẽ hơn sao?

“Lại nói nữa!”

“Còn muốn nói gì nữa?” Thật là không dứt khoát, Ngụy Quỳnh An không nhịn được nhéo anh một cái.

“Quỳnh An, em biết đến nhà anh là thể hiện cho cái gì không?”

“Thể hiện cho cái gì?” Cô nháy nháy mắt to, giả bộ ngu rất cuộc —— Đi nhà anh bơi lội, ai hừm! Thật khiến cho người ta xấu hổ, còn hỏi cô thể hiện cho cái gì, đương nhiên rồi

“Anh ở cùng người nhà.” Giọng nói của anh vững vàng nhưng kiên định.

“Ừ” Đối với chuyện đó, như vậy ngược lại hai người không có cách nào để hưởng lạc.

“Hơn nữa, chưa bao giờ anh đưa con gái về nhà.” Giọng nói của anh có chút cứng nhắc, nhưng nghe ra được là anh còn rất cố gắng nói ra khỏi miệng. Đối với anh mà nói, đưa con gái về nhà, chẳng khác gì là muốn gặp người lớn, em Chuẩn bị sẵn sàng sao?”

À? Cô? Cô cũng rất nghiêm túc! Cô cũng không bắt cá hai tay, càng sẽ không đùa bỡn tình cảm của người ta!

“Đương nhiên là em cũng thế.”

Nghe vậy, Đồ Hạo Trình cười một tiếng. “Vậy thì tốt, đã như vậy. Tìm một Chủ nhật nào, trước đó anh với mẹ em gặp mặt đi!”

“Mẹ em?” Ngụy Quỳnh An ngẩn người. “Tại sao?”

“Anh là đàn ông con trai, đương nhiên là phải tự giới thiệu mình trước! Nào có đạo lý trước đó để em tới gặp người nhà anh?”

Gi? Chỉ là muốn đi bơi hồ bơi nhà anh, có cần thiết phải nghiêm túc như vậy sao?

“Gặp mẹ em để làm gì?”

“Ít nhất phải cho trưởng bối biết, hiện tại em lui tới với người nào!” Anh nghiêm túc gật đầu một cái, “Đây là lễ phép cơ bản nhất của người làm bạn trai.”

Lễ phép? Wase*, anh thật đúng là chú ý! Chỉ là, nếu như anh đã kiên trì như vậy, thì cô cũng không phản đối.

*Wase: Oa oa oa; oe oe (từ tượng thanh, tiếng nôn oe, tiếng gào khóc)

Dù sao chỉ cần có thể đi qua nhà anh bơi lội, chuyện hai bên nhà gặp gỡ như vậy, bất cứ lúc nào đều có thể.

Mặc dù Ngụy Quỳnh An không thích về với ông bà, nhưng thỉnh thoảng vẫn phải trở về xem một chút, mẹ thường nói, sinh cô với sinh con trai cũng không sai biệt lắm, Ngụy Quỳnh An tự mình biết mình không đủ khéo léo, không đủ thân thiết, người nào quy định con gái thì phải tương đối khéo léo thân thiết chứ! So ra, em trai của Ngụy Quỳnh An còn thường ở nhà hơn cô.

“Sao gần đây mày ít về thế? Đã xảy ra chuyện gì?”

“Không có!” Vừa giúp mẹ chọn cây đậu, giống như vô tình cô hỏi: “Mẹ, nếu như gần đây dễ dàng Tuần sau mẹ có rảnh không?”

“Cuối tuần tới, toàn gia đình chú hai mày nói muốn đến Hoa Liên chơi, ở lại Nghi Lan một buổi tối, tao còn phải chiêu đãi đám bọn họ, thế nào?”

Ngụy Quỳnh An cau mày, “Vậy còn cuối tuần sau nữa?”

“Cuối tuần sau nữa là dì mầy muốn tới Nghi Lan chơi, nói là muốn tiết kiệm tiền không tìm nhà trọ, cũng chỉ muốn ở lại một buổi tối.”

“VẬY HÃY ĐỂ CHO BỌN HỌ ĐẾN ĐÂY ĐI! MẸ, MẸ CŨNG KHÔNG CẦN THAY BỌN HỌ XỬ LÝ! ĐÓI BỤNG THÌ RA BÊN NGOÀI TÌM CƠM ĂN, BUỒN NGỦ THÌ TỰ MÌNH ĐI VÀO, DÙ THẾ NÀO ĐI NỮA BỌN HỌ Ở CHỖ NÀY LÂU NHƯ VẬY, CŨNG BIẾT ĐỒ ĐỂ Ở NƠI NÀO, CẦN GÌ MÀ LÀM PHIỀN MẸ TRƯỚC SAU LO NHIỀU NHƯ VẬY?”

“Không được ..., nếu tao không ở nhà, người ta sẽ phàn nàn.”

Ngụy Quỳnh An không nhìn được trợn trắng mắt, “Nói xấu cái gì! Mẹ, mẹ chính là quá để ý đến người khác nói cái gì, tự nhiên làm mình mất vui?”

Nhà họ Ngụy là một gia tộc lớn, cái gọi là đại gia tộc, chẳng qua chỉ là hơn hai mươi năm trước, có đất của mình, toàn bộ anh chị em và người lớn, cha mẹ ở cùng một chỗ, bác cả bà thím gì đó, chú mợ, nói náo nhiệt thì rất là náo nhiệt, nhưng cũng không phải rất nhiều.

Những năm gần đây, có tách ra ở riêng, dời xa, chỉ còn người canh giữ ở đất tổ tiên, còn lại một dì nhỏ chưa lấy chồng ở cùng với mẹ của Ngụy Quỳnh An.

“Như vậy tao rất là vui vẻ!”

“Con không tin, ở trước mặt sau lưng, làm đông làm tây, như vậy mẹ sẽ rất vui vẻ?”

“Tính tình mầy cùng với cha mầy rất giống nhau, ông ấy cũng không thích nghe lời người ta khuyên.”

Kỳ thật, so sánh Ngụy Quỳnh An giống với cha cô, cha là người Thượng Hải phóng khoáng, tư tưởng cũng được xem như sáng suốt, không giống như con em xuất thân từ nhà nông bình thường trọng nam khinh nữ, vào thời điểm cô còn nhỏ, cho cô học Taekwondo để tự vệ. Khi cô đánh thắng một đồng bạn học nam, thì ông ở trước mặt người ta đánh mông cô một trận, sau đó lại mua cây kem cho cô, vỗ vỗ đầu của cô nói lớn xong Tình cảm của cô và cha cô rất tốt, bởi vì ông thật sự hiểu rõ cô, đáng tiếc vào đêm trước cô tốt nghiệp tiểu học, ông đã ngã vào hồ cá xảy ra bất trắc, từ đó cô và cha cô mãi mãi cách xa nhau như trời với đất

“Mẹ.” Nhớ tới cha, cô mềm lòng, cô cũng biết những năm gần đây vì chị em bọn cô mà mẹ cực khổ nhiều. “Thứ bảy tuần sau, con tới đón người!”

“Đứa con gái này, lúc nào thì biết làm nũng như vậy?” Mẹ Ngụy cười mắng, “Tao cũng không tin mầy dư nhiều thời gian như vậy, tuần này về nhà, tuần sau cũng về nhà.”

“Là thật.” Người mạnh mẽ như Ngụy Quỳnh An, cũng vào thời điểm này không nhìn được mà đỏ mặt. “Con muốn giới thiệu một người cho mẹ biết.”

Mẹ Ngụy vốn đang lột đi cây đậu, trong lúc bất chợt, cây đậu ngã xuống.

“Bạn trai?”

Cô gãi gãi đầu, “Đúng rồi!”

Thật không nghĩ tới, thật sự là có người thích đứa con gái ngang tàng nhà bà rồi! Bà còn tưởng rằng đến tuổi này rồi Ngụy Quỳnh An sẽ không kiếm được bạn trai, chuẩn bị gánh danh nữ vương bại chó* rồi, thật may là thật may là

*Ý nói là thua hơn cả con chó, An tỷ thật đúng là đáng thương

Đừng xem mẹ Ngụy chỉ là bà chủ nhà truyền thống, bình thường hoạt động nhàn nhã mà bà thích nhất chính là xem phim Nhật với phim thần tượng, cho nên cách dùng từ phổ biến của giới trẻ hiện tại, đại khái bà cũng biết sơ một hai điều.

“Thằng đó tên gì? Làm việc ở đâu? Nhà ở đâu? Năm nay bao nhiêu tuổi?”

“Mẹ, hỏi một lần sao nhiều như thế, con phải trả lời mẹ câu nào!”

“Lần này thật khó có được, mầy nói là sẽ tự mình đưa về cho tao xem.” Jeter lần đó coi như xong, bạn trai thứ hai lần đó, là bà tự mình nhìn ra được, nếu như không phải là phát hiện bộ dạng quý dị của con gái,

cúi đầu về nhà, đều nhìn chăm chăm vào máy vi tính, nhìn không bao lâu lại rống to la lớn về phía máy vi tính, thiếu chút nữa là chưa có đập ngã máy vi tính cho hả giận, có thể bà vĩnh viễn sẽ không biết con gái mình lại có bạn trai.

“Đó là chính anh ấy nói” Ngụy Quỳnh An để lộ ra bộ mặt khó chịu. “Con chỉ là muốn đi sang nhà anh ấy bơi lội, nhưng anh ấy áp dụng không để cho con đi, con ép hỏi trên hỏi dưới, mới biết thì ra là anh ấy cảm thấy để cho con gặp thấy người nhà anh trước, thì trước tiên anh ấy cần phải gặp qua người lớn bên con, như vậy con mới không thua thiệt — đó, thế nào lại có tính đàn bà như vậy! Con còn chưa có so đo, anh ấy nghĩ nhiều như vậy làm cái gì?”

Mắt mẹ Ngụy tỏa sáng lấp lánh. “Đứa đó nghĩ rất chu toàn, là một người đàn ông rất tốt!”

“Cái rắm!” Cô không hề e dè mà ở trước mặt mẹ mình nói tục, “Mẹ, mẹ cũng đã gặp anh ấy rồi, mẹ còn nhớ rõ trước kia có bạn học nam thường tới nhà chúng ta, theo mẹ học nướng bánh ngọt cùng điểm tâm không? Thời điểm đó mẹ còn ôm anh ta, nói là hi vọng tiểu nam sinh ấy là con gái nuôi của mẹ đó! Đúng rồi! Chính là Đồ Hạo Trình! Trước kia, bạn học nam cũng đều gọi anh ấy là người buồn bã, bởi vì anh ấy vừa gầy lại vừa nhỏ, có nhớ không?”

“”

“Như thế nào?” Tiếp thu được ánh mắt quái dị của mẹ mình, cô không nhịn được hỏi.

“Sau khi nói tiếp gay cùng với trạch nam, người lần này mà coi trọng là người ăn chay sao?”

7. Chương 7

Mẹ Ngụy kinh ngạc phát hiện, đứa bé trai nhỏ gầy khi còn bé, hôm nay đáng đáp lại có thể cao to như vậy!

“Dì Ngụy mạnh khỏe.”

Mặc dù bề ngoài có sự thay đổi 180°, nhưng dường như sự săn sóc và dịu dàng hồi đó của anh vẫn không giảm, thậm chí còn có khuynh hướng tăng thêm Đứa bé trai nhỏ săn sóc dịu dàng sẽ bị xem như ẻo lả, nhưng người đàn ông cao lớn biết săn sóc dịu dàng thì chính là sự khác biệt rất lớn, quả thực mới là đàn ông tốt!

Từ khi bà và Quỳnh An bắt đầu ngồi xuống, trừ lúc đi toilet ra, hầu như họ không cần đứng lên đi lại, bao gồm lấy bữa ăn, lấy nước, thay đổi đồ ăn, Đồ Hạo Trình đều sẽ chủ động thay bà làm xong, chỉ cần một ánh mắt của Quỳnh An, là cậu ta biết con gái bà cần gì.

Nhìn xem, hiện tại hai ly nước lạnh như băng lại được rót đầy.

Bà vốn cho rằng đây là biểu hiện giả dối của cậu ta vì muốn ở trước mặt bà thể hiện mình tốt nhất, nhưng hình như Quỳnh An đối với sự tôn sùng như vậy tập mãi thành thói quen, bộ dáng không tự nhiên một chút nào.

“Quỳnh An, bình thường cậu ta cũng giúp con chuẩn bị nhiều đồ như vậy sao?” Thừa dịp Đồ Hạo Trình đi đến bãi đậu xe, nhân cơ hội mẹ Ngụy hỏi con gái.

“Nhiều như vậy? Có không?”

“Còn nói không có?” Mẹ Ngụy vì chuyện Đồ Hạo Trình yên lặng nhìn cô mà làm, từng điều từng điều đều nói cho con gái, dứt khoát để cho Ngụy Quỳnh An gật đầu.

“Khó trách con cảm thấy muốn như thế nào, muốn cái gì thì sẽ có cái đó, thật là quá thần kỳ!”

Trên mặt mẹ Ngụy hiện lên ba đường hắc tuyến. Con gái bà, quả thật là sơ sài đến mức này.

“Chẳng lẽ mày còn để cho cậu ta quét dọn phòng ở với chuồng chó cho mày?” Phòng ở của Quỳnh An nổi danh là ngổn ngang, cô không thích mùi hôi, cho nên sẽ không để thức ăn ở trong phòng ở, nhưng quần áo

không được quá bốc mùi, túi xách cũng thế, sách hay tạp chí cũng vậy Không phải là cô không chịu dọn dẹp lại, chỉ là quá bận rộn, không có thời gian.

“Dù thế nào đi nữa anh ấy rất thích làm! Lại làm tốt hơn so với con, vậy thì để hết cho anh ấy làm!”

Thỉnh thoảng anh sẽ tới nhà cô, mỗi lần thấy quần áo với sách báo để rải rác khắp nơi, thì anh sẽ tự động giúp cô dọn dẹp ngăn nắp.

Mẹ Ngụy dùng một ánh mắt giống như muốn xét xử nhìn chằm chằm vào cô, “Mày đừng nói với tao là bây giờ mấy đứa mày đang ở chung.”

Quan hệ nam nữ phát triển đến trình độ ổn định, thì phía đàn ông sẽ giúp bạn gái nấu cơm dọn dẹp lại nhà, có đánh chết bà cũng không tin là hai người trong sạch.

Ngụy Quỳnh An nghiêng người một cái xem thường.

“Mẹ, mẹ muốn đi đâu? Hai tuần trước bọn con mới bắt đầu lui tới, chỉ là thỉnh thoảng anh ấy sẽ tới nhà của con giúp con dọn dẹp lại, còn có nấu thêm ít đồ, giữa chúng con, còn là” Đôi tay của cô khua lung tung, “Mẹ biết”

Gì cơ! Rõ ràng thật sự là làm không ăn được, còn bị dội tỉnh một người! Đủ oan!

Nghe con gái trả lời, bảo trấn an không ít.

“Tao vốn cho là người đàn ông giống như cậu ta có điều kiện tốt như vậy, nhất định là rất phong lưu, không lâu lắm đã lừa gạt con gái người ta lên giường, không ngờ, cậu ta còn rất khổng chế nữa!”

Điểm này Ngụy Quỳnh An cũng rất bất mãn! Bình thường bộ dạng gấp gáp không phải là về phía đàn ông hay sao? Thế nào mà Đồ Hạo Trình lại khách khí như vậy?

Phải nói chủ động ôm eo lên, cơ hồ đều là cô làm! Dáng vẻ giống như cô muốn ăn đậu hũ của anh Mặc dù lúc riêng tư anh ấy rất nhiệt tình, nhưng toàn bộ đều là, mỗi lần nói là sợ mình khổng chế không được

Vậy cũng không nên khổng chế! Cô không hề khách khí với anh, anh khách khí cái gì?

“Con lại hi vọng anh ấy không cần phải khổng chế là người hoàn mỹ thế kia.”

Mẹ Ngụy biết tính của con gái mình, không nhịn được gõ đầu cô một cái. “Mày đó Khó gặp được một người đàn ông tốt như vậy, phải nắm chặt cho tốt.”

Là cô khó gặp được người thích hợp, hay là thế giới này đàn ông tốt quá ít?

Ngụy Quỳnh An thừa nhận, trừ bề ngoài mình như một cô gái trẻ xinh đẹp, thì từ đầu đến chân đều là một đại mỹ nữ, dĩ nhiên là cảm tình trên mặt cũng như thế, so với những người con gái khác cô đều mạnh mẽ chủ động hơn. Cô cũng thường nghĩ, nếu như về mặt tình cảm mình có thể dịu dàng, mềm mại một chút, có phải hay không sẽ thoải mái hơn một tí?

Nghĩ thì nghĩ, nhưng chính là cô không có biện pháp! Jeter nói đời này cô vĩnh viễn sẽ không có dáng vẻ dịu dàng uyển chuyển được, mặc dù nói có chút quá khoa trương, nhưng cũng có thời điểm cô cũng sẽ có dáng vẻ nũng nịu! Con gái mạnh mẽ là không có mùa xuân mà!

Mà Đồ Hạo Trình, thật sự là một người vô cùng kỳ diệu, bề ngoài của anh dũng mãnh anh tuấn, vừa mới bắt đầu thật sự cô đã cho rằng anh là một người đàn ông hư hỏng, phong lưu, nhưng là không ngờ so với bất kì người nào anh cũng ôn nhu như thế, cũng bao dung cô được.

Ở lại bên người cô, anh không hề yêu cầu cô phải có bộ dáng gì, cô chỉ cần là chính cô, là chính mình, đang lúc ở giai đoạn tình cảm, thì bình thường là giai đoạn khó khăn nhất.

Cô muốn thời điểm hung ác thì hung ác, muốn ăn vạ thì ăn vạ, muốn làm nũng thì làm nũng, nghĩ đến thời điểm bốc đồng tùy hứng, thì anh sẽ đợi cô phát tính khí xong, rồi mới dùng lý lẽ phân tích những thị phi hơn thiệt, làm cho cô thẹn đến muốn chui xuống đất.

Nhưng không ai biết, là anh bao dung cô.

“Không phải là con đang nắm bắt rất khá sao?” Cô còn theo đuổi lại anh đó!

“Vậy lúc nào thì bọn mày kết hôn?”

Phốc — Thiếu chút nữa Ngụy Quỳnh An đã bị nước bọt của mình làm cho nghẹn.

“Mẹ, chúng con vừa mới lui tới không được bao lâu.”

“Tao biết rõ, nhưng bọn mày hoàn toàn chưa có nói qua chuyện này sao? Nói ví dụ như sau khi lui tới hai năm, chờ mày lên được chức giám đốc, hay là cậu ta bay lên chức Phó Giáo Sư gì đó, chuyện lớn trong cuộc đời dù sao cũng phải lập kế hoạch đi! Bọn mày cũng không còn nhỏ nữa, bây giờ nói đến chuyện tình cảm, so với đi dạo như trước đây thì không giống nhau, cần phải cư xử nghiêm túc.”

Nghiêm túc? Lần này khó, đối với Đồ Hạo Trình, cô luôn là người chủ động xuất kích, bước thêm một bước là do cô đi, quy củ cũng là cô quyết định, còn Đồ Hạo Trình thì rất phối hợp săn sóc cô tất cả, cô nghĩ, nếu như cô còn chưa muốn kết hôn, vậy anh ta cũng không gấp mới đúng.

Nếu anh không vội, vậy thì mọi người cứ chậm chậm đợi đi!

Buổi tối, Đồ Hạo Trình đưa mẹ Ngụy trở về Nghi Lan, rồi lái xe đưa bạn gái trở về phòng ở Đài Bắc. Trên đường trở về, Ngụy Quỳnh An không nhịn được hỏi anh: “Bây giờ anh cũng đã gặp qua mẹ em, như vậy có hài lòng chưa!”

Đồ Hạo Trình thuận theo gật đầu một cái Uhm, nhưng anh có chút không hiểu mình nên hài lòng cái gì.

“Vậy lần sau em có thể đi đến nhà của anh bơi!”

Cái gì? Sắc mặt Đồ Hạo Trình thay đổi. Thì ra là đơn giản như vậy cho nên cô mới đồng ý để cho anh gặp mẹ cô, là bởi vì lý do này!

“Em nhất định muốn tới?”

“Dĩ nhiên!”

Anh gãi gãi đầu, “Nếu như em muốn bơi lội như vậy, vậy thì đi hồ bơi gần phòng tập gym cũng có thể! Nơi đó còn có phòng tắm với spa, so với nhà anh tốt hơn nhiều.”

Người này thật sự là ngây ngô hay là giả bộ ngu? Cô muốn đi qua nhà anh, muốn cùng anh rút ngắn khoảng cách, như vậy có rất khó khăn sao? Tại sao cô đã chủ động như vậy, người này đều luôn chậm nửa nhịp?

Đã như vậy, cô không thể không ra tuyệt chiêu.

“Nhưng mà, em muốn đi đến nhà của anh xem một chút!” Lôi kéo tay của anh, hướng về phía anh cô nháy mắt mấy cái. “Hơn nữa, không phải là anh nói anh thường bơi đêm? Em còn chưa có trải nghiệm bơi dưới ánh trăng đó!”

Bơi dưới ánh trăng? Là một đáng mày râu thỉnh thoảng anh bơi lội vào buổi tối đã cảm thấy vô cùng lãng mạn rồi, huống chi là cùng bơi với cô? Trong đầu Đồ Hạo Trình có vô số ảo tưởng tươi đẹp.

Nhìn anh không nói lời nào, Ngụy Quỳnh An lại thêm chút sức, “Em muốn cùng bơi với anh!”

“Nhưng Em còn chưa gặp qua ba mẹ anh”

Đối với người đó! Thiếu chút nữa cô đã quên mọi việc của người đàn ông này đều làm theo thứ tự, nếu như anh kiên trì muốn gặp người lớn của hai bên mới có thể đi vào nhà anh bơi lội, vậy thì đánh nhanh thắng nhanh đi!

“Lựa ngày không bằng như trùng ngày, hôm nay chúng ta lập tức đi đến nhà anh đi!”

“Hôm nay?”

“Đúng vậy, vẫn có chỗ nào không thuận tiện?” Trên xe, đồng hồ báo thức chỉ vào sáu giờ rưỡi tối, không tính là muộn.

“Ba mẹ anh có thể không ở nhà”

Vậy thì càng tốt! Trong lòng Ngụy Quỳnh An len lén cười.

“Trở về xem một chút chẳng phải là sẽ biết sao?”

Nhất thời không cưỡng được cô, Đồ Hạo Trình ngoan ngoãn lái xe về nhà. Khi anh đậu xe ở vườn hoa thì nhìn xung quanh về phía bên trong một chút.

“Hình như ba mẹ anh đi ra ngoài rồi, hôm nào trở lại nhé!”

Cô đề tay của anh lại, vỗ vỗ cằm, chỉ vào xe hơi ở một bên. “Không phải là có người ở nhà sao?”

“Đó là anh của anh.”

“Oh, lên tiếng chào hỏi cũng có thể!”

Không có cái gì là không thể, chỉ là anh chưa bao giờ đưa con gái về nhà, không tránh khỏi có chút khấn trương.

“Cẩn thận, vườn hoa có chút tối.” Đồ Hạo Trình săn sóc kéo cô, sợ cô bởi vì chưa quen thuộc địa hình mà vấp ngã.

“Nhà anh thật là xinh đẹp” Cô chú ý tới hoa cỏ ở trong vườn, còn có sân cỏ với đình viện tạo cảnh chỉnh tề.

“Đó là anh cả của anh phụ trách, anh ấy học thiết kế đồ họa.” Anh chỉ chỉ phòng ốc ở phía sau. “Phía sau hồ bơi cũng là anh ấy giúp anh thiết kế, anh ấy nói là cho anh bơi lội vào buổi tối tương đối dễ dàng.”

Anh dẫn cô đi vòng qua hậu viện hồ bơi, mặc dù là buổi tối, nhưng đáy bể bơi vẫn có ánh đèn, chiếu lên mặt ao gợn lặn tẩn, hồ bơi hình hồ lô ưu nhã lại lãng mạn, Ngụy Quỳnh An ngồi chồm hổm ở bên cạnh, lấy tay vẩy vẩy trong hồ nước.

“Anh thích bơi vào buổi tối, vậy mùa đông thì làm thế nào?”

“Anh không nói là anh thích bơi vào buổi tối!” Đó là hành hạ có được hay không.

“Nhưng anh thường bơi, không phải sao?”

“Thường bơi không có nghĩa là thích Cần thiết mới bơi.”

“Có gì cần thiết?”

Hơi mím môi, Đồ Hạo Trình bình tĩnh nói: “Đây là bí mật của anh.”

“Bí mật gì!” Trời ạ, người này có khẩu vị ngược sao? Cô thật sự muốn biết đó! “Ngay cả em cũng không thể nói sao?”

“Về sau sẽ nói cho em biết.”

Chuyển ánh nhìn của anh sang mình, cô cần phải hỏi cho rõ không thể mập mờ được. “Là cái chuyện lớn hơn trời sao?”

“Không, chỉ là chuyện nhỏ” Có lúc, Đồ Hạo Trình rất không thích tính cách quá thành thực của mình.

Cô dựa về phía anh, thân thể mềm mại tựa vào trong ngực anh, đôi tay nhẹ nhàng lại gói lấy cổ của anh.

“Nếu là chuyện nhỏ, hãy nói cho em nghe”

“Quỳnh An” Oh, bây giờ anh muốn đi bơi.

“Hả?”

Bốn bề vắng lặng, không khí tốt, anh ôm cô vào trong ngực, một tay vịn lấy ót của cô, hôn cô thật sâu.

“Khụ khụ Em trai, có người ở bên cạnh.”

Trong nháy mắt hai người nhảy ra, tiếp đó lại hốt hoảng nhìn về phía bên —

Trong lòng anh thứ Đồ Hạo Bình cũng có một cô em bikini, bộ đồ trên người anh ta là áo sơ mi không có cài nút, lộ ra vóc dáng đẹp hấp dẫn, dưới thân là một chiếc quần đùi, mà cô em kia lại quang minh chính đại nằm ở trong ngực anh, đầu tóc rối bời, sắc mặt ửng hồng, xem từ tư thế, cũng không khó tưởng tượng ra mới vừa rồi hai người đã làm gì.

“Anh!” Quả thật Đồ Hạo Trình không thể tin được, anh thứ lại có thể làm chuyện như vậy ở nhà!

Anh không sợ cha nổi giận sao?

Đồ Hạo Bình thông thả ung dung chỉnh sửa tốt quần áo, từ trên ghế đứng lên, đôi mắt quan sát cô gái đáng yêu đứng bên cạnh em trai. Hạo Trình là một đứa ngoan ngoãn, không giống anh, thừa dịp ba mẹ không có ở đây lại trộm đưa bạn gái về nhà thân thiết quả thực là chuyện thường như cơm bữa, chưa bao giờ anh nhìn thấy em trai mình đưa con gái về nhà, hơn nữa còn chưa nói đến nhìn thấy cậu ta chủ động.

“Anh đang làm gì!” Chú ý tới tầm mắt của anh thứ đang quan sát trên người Ngụy Quỳnh An, Đồ Hạo Trình chủ động đứng ở phía trước bạn gái, không khách khí chút nào sắc một tiếng.

“Cô là”

“Bạn gái của em.”

“Oh!” Đồ Hạo Bình nhú mày, mặt hiểu rõ.

Vì lẽ phép, Đồ Hạo Trình khách khí hỏi cô gái bên cạnh anh thứ: “Vậy cô gái này là?”

“Bạn tình của anh.”

“”

Ngụy Quỳnh An kéo Đồ Hạo Trình, nhẹ giọng hỏi anh: “Anh ta là Đồ Hạo Nho hay là Đồ Hạo Bình?”

Anh em nhà họ Đồ trước kia đều nhỏ xíu gầy teo, so với hiện tại hoàn toàn bất đồng, khi còn bé cô thường cùng ba anh em bọn họ chơi chung một chỗ, so với Đồ Hạo Nho thành thực, ít khi theo chân bọn họ đùa giỡn thành một khối, thì ngược lại anh thứ Đồ Hạo Bình, cùng với cô đánh nhau chưa bao giờ thắng nổi.

“Là anh thứ của anh.”

Ngụy Quỳnh An nhếch miệng cười một tiếng, “Chân rất ngắn!”

Khi đó Đồ Hạo Bình có học một chút Taekwondo, nên cứ muốn giơ chân đá cô mãi, nhưng cô cũng có học qua! Vì vậy, cô thường lấy người cao ngựa lớn, áp đảo thắng lợi.

“Người nào chân ngắn!”

Ngụy Quỳnh An khéo léo cười tươi nhìn về anh thứ hỏi: “Còn nhớ tôi không? Tôi là Ngụy Quỳnh An!”

Mặt mũi Đồ Hạo Bình vốn đang cợt nhả không để ý lắm, lập tức ngẩn người, cảm giác ba chữ này dường như đã nghe qua chỗ nào

“Nữ cự nhân*!”

[*Cô gái to lớn bự con]

“Chính là tôi.”

Không, không phải đâu! Bây giờ nữ cự nhân Ngụy Quỳnh An là bộ dáng này sao? Về mặt xinh đẹp đáng yêu là như thế nào? Còn có bộ dáng chim nhỏ nép vào người? Thấy thế nào đều là một con gái mê người!

Được rồi! Con gái 18 thay đổi lớn, coi như cô thật sự là Ngụy Quỳnh An thì sao, cô tới nơi này làm gì? Mới vừa còn hôn môi với Hạo Trình, cho nên, bọn họ là

Thì ra là quan hệ này.

Anh vỗ vỗ bả vai em trai: “Em phải đi nói cho người lớn.”

Mặt Đồ Hạo Trình khóc không ra nước mắt. Tính cách anh không nóng không lạnh ở giữa ba anh em là thua thiệt nhất, từ nhỏ đến lớn anh cũng quen rồi, bây giờ lại có thể ở trước mặt bạn gái nhạo báng anh, rõ là

“Được rồi, để ăn mừng em út của nhà họ Đồ muốn nói cho người lớn.” Đồ Hạo Bình bảnh bao mười phần đeo kính đen lên, ôm cô em ở bên cạnh. “Hôm nay cha với mẹ về nhà mẹ đẻ, đến thứ ba mới trở về, Hạo Nho lại đi họp, chiều mai mới có thể trở lại, trong phòng giao cho các em! Phải coi chừng nhà đổ!”

“Này!” Thật là quá thất lễ, Đồ Hạo Trình vội vàng ngăn anh thứ nói ra lời nói ám hiệu mười phần này.

“Thanks!” Ngụy Quỳnh An bắt mắt bạn trai, cười híp mắt về phía anh thứ nhà họ Đồ phát tay một cái.

Tuy trải qua vô số người, nhưng đối với hành động chủ động của Ngụy Quỳnh An, Đồ Hạo Bình vẫn còn có chút kinh ngạc. Có lẽ cá tính không nóng không lạnh của em trai mình chính là cần một người vợ như vậy! Anh ra dấu tay về phía cô tán thưởng, vừa cười ha ha, vừa ôm cô em rời đi.

Chờ anh rời đi, Đồ Hạo Trình mới vội vàng hấp tấp giải thích: “Em đừng để ý đến anh thứ của anh, anh ấy nói chuyện có lúc nói xằng nói bậy.”

“À...! Có thể suy ra thời điểm anh còn nhỏ quả thật là rất cực khổ!” Có anh trai ba ba tám tám như vậy, không thích cùng người nổi tranh chấp, Đồ Hạo Trình thường bị chèn ép đi.

“Đúng là vậy đó?” Anh buồn cười mấy tiếng. “Mọi việc đều Dĩ Hòa Vi Quý, người nhà mà! Nếu như chỉ là chuyện nhỏ, dĩ nhiên được thì nhận một chút, lùi một bước trời cao biển rộng”

Nhanh như chớp mắt Ngụy Quỳnh An vòng vo vài vòng, từ lời của anh nói tiếp: “Tính anh tốt như vậy, vậy thì mặc kệ em làm cái gì, anh cũng sẽ không tức giận!”

Đồ Hạo Trình có chút lo lắng. Mặc dù tính tình của anh có tốt, nhưng khó đảm bảo là quỷ linh tinh Ngụy Quỳnh An kia sẽ không làm hành động kinh người gì mà khiêu chiến cực hạn của anh. “Em làm chuyện gì cho anh tức giận sao?”

Cô nghiêng đầu, “Đập vỡ bình hoa nhà anh?”

Anh bật cười, “Em đánh đi! Chỉ là người tức giận có thể là mẹ anh.”

“Làm loạn phòng của anh?”

“Anh thu dọn lại là được.”

“Cách thức hóa ổ cứng máy vi tính của anh?”

“. Bình thường anh đều có thói quen dự bị.”

“Anh thật tốt, như vậy cũng không tức giận” Cô cười híp mắt kéo hai tay anh, nhân cơ hội đi về phía trước dựa vào một bước. “Vậy nếu như em nói Chỉ là em muốn bơi lội ở đây?”

“Bơi lội?” Anh sững sờ, “Nhưng, không phải là em không có đồ bơi sao?”

Cần cần môi, cô cười rục rịch một tiếng “Ai nói?”

Xoay người mặt ngó xuống hồ bơi, “Xoạt” một tiếng, cô cởi ra áo sơ mi cùng quần dài, còn dư lại áo lót và quần lót.

Mặc dù Ngụy Quỳnh An đưa lưng về phía anh, nhưng chỉ cần nhìn thấy lưng trần của cô, đã đủ làm cho anh chần động!

Cô, cô muốn làm gì? Đồ Hạo Trình chỉ cảm thấy hô hấp dồn dập, một cây đuốc từ dưới bụng vọt vọt vọt. Chạy đến cổ họng, nơi cổ họng nóng rực đến nỗi khiến anh không phát ra được một tiếng, dường như không cách nào nhúc nhích được.

Cuối cùng Ngụy Quỳnh An cũng tháo xuống cột tóc trên đầu, khiến cho tóc dài đen thẳng phát tán ở sau lưng. Tiếp đó, cô hơi quá mức nhìn về phía anh thản nhiên cười.

“Em có thể đi xuống bơi!”

Đồ Hạo Trình mím chặt môi, anh cố gắng ép mình tưởng tượng là cô không phải mặc đồ lót, mà là vải đồ bơi tương đối ít Nhưng thức ăn ngon ở trước mặt, hơn nữa còn ở trước mắt anh, là người con gái anh thích nhất, lý trí với dục vọng anh đang kéo co ở trong đầu

“Không phải anh nói chuyện em làm anh cam chịu sao!” Nhìn ra anh khẩn trương, cô không nhịn được cười ra tiếng, tiếp đó mặt ngó xuống hồ bơi, phịch một tiếng nhảy xuống nước.

“Quỳnh An!”

“Hả!” Ngụy Quỳnh An từ dưới mặt nước thò đầu ra, tóc con dính trên trán di chuyển cùng với tóc dài, cô cười cười về phía Đồ Hạo Trình đang ở trên bờ “Thật là thoải mái đó!”

Ánh trăng chiếu lặn tẩn ở trên mặt nước, chiếu lên da thịt trắng nõn của cô giống như khối bạch ngọc trong suốt, anh cố gắng dè xuống khát vọng nơi cổ họng, hít một hơi thật sâu.

“Anh không xuống bơi lội!”

Anh không nói lời nào. Dưới tình huống này, rốt cuộc anh đi xuống là tốt, hay không xuống là tốt

Ngụy Quỳnh An chu miệng lên, “Em cũng không muốn bắt anh làm gì, chỉ là theo em bơi lội anh cũng không nguyện ý sao? Được rồi! Vậy coi như xong, tự em bơi là được!”

Lặn xuống nước, cô giống như mỹ nhân ngư bơi về phía một đầu khác, bộ dáng như an nhàn tự nhiên, để cho anh không khỏi lửa nóng một hồi Không, là nổi giận! Tại sao cô có thể như vậy? Một cái liền cởi sạch mình, phịch một tiếng nhảy xuống nước, chọc cho toàn thân anh đầy lửa nóng, còn người thì lại tự nhiên bơi trong bể bơi, hơn nữa ở mùa hè nóng bức này, cô thể hiện ra sự mát mẻ sung sướng khắp nơi càng thêm quyến rũ anh

Trong đầu, một tia lý trí cuối cùng nói như vậy với anh “Được rồi! Nếu như là chỉ xuống nước chơi, vậy thì cũng sẽ không làm ra được cái gì!”

Rất nhanh cởi ra áo sơ mi và quần dài, bằng tư thế tiêu chuẩn anh lưu loát nhảy xuống hồ bơi, đang trong nước bơi tới bơi lui Ngụy Quỳnh An chỉ nghe phịch một tiếng, đợi cô quay đầu lại nhìn, lúc này mới phát hiện ra trên bờ không có người.

“A!” Giật mình, cảm thấy dưới bàn chân có người đang kéo cô, cô khê kêu một tiếng, nhanh chóng liên tưởng đến Đồ Hạo Trình, anh ở dưới đáy nước trêu cợt cô.

Từ trong nước Đồ Hạo Trình lộ đầu ra, lúc này Ngụy Quỳnh An mới phát hiện ra, lấy thân thể cao của mình, có thể ở trong bể bơi lộ ra một cái đầu hô hấp đã là cực hạn, nhưng độ sâu của hồ bơi này, đối với chiều cao của Đồ Hạo Trình mà nói, mặt nước dường như chỉ đến bụng của anh.

Anh cau mày, sờ sờ đầu của cô.

“Quỳnh An, em ở đây làm cái gì?”

“Làm cái gì là làm cái gì?”

“Mau đứng lên! Em chỉ có thể nâng đầu lên hít thở, xem ra thật vất vả.”

Ngụy Quỳnh An sững sờ, lúc này mới phát hiện thì ra là anh đang cười nhạo cô!

“Đồ Hạo Trình!”

Anh xoay người bơi một cái thật xa, để lại Ngụy Quỳnh An tay ngắn chân ngắn giùng giàng đuổi theo anh.

“Không công bằng!” Bàn về tốc độ, cô không thắng được, so với sức lực, càng không cần phải nói, kỷ xảo liều mạng, làm sao cô có thể thắng được tuyển thủ đạt được hai huy chương vàng Olympic chứ?

“Không phải là em quá lùn, anh vốn là nửa người thú!” Cái gì cũng không bằng được, cô chỉ trở tài nhanh miệng lưỡi thôi.

Lúc này, nửa người thú một lần nữa lặn xuống nước, lại không thấy bóng dáng, Ngụy Quỳnh An ngẩn ra, đi kiểm tra xung quanh còn chưa biết được anh ở đâu, đợi đến lúc giật mình mới cảm thấy dưới chân mình có dòng nước mạnh mẽ chảy qua, cô mới cúi đầu ——

“A ——” Cô thét chói tai, bởi vì Đồ Hạo Trình một phát bắt được hai chân của cô, còn chưa có lấy lại tinh thần, cô đã bị anh khiêng lên trên vai, khiêng lâu gần nửa ngày.

“Như vậy em cao hơn anh!”

Đời này Ngụy Quỳnh An chưa từng có thị giác cao như vậy, không nhận được than thở một tiếng: “Thì ra là không khí phía trên mới mẻ như vậy.”

Đồ Hạo Trình cười nhẹ một tiếng, lập tức lại lặn xuống trong nước, vừa nắm chặt chân của cô, vừa nhanh chóng bơi qua mặt nước, chọc cho cô vui vẻ kêu to.

“Thật là nhanh đó! Giống như cưỡi cá heo, đời em chưa có bơi nhanh như vậy!”

Queo của một cái, cô giữ trọng tâm không vững, từ trên vai anh rớt xuống, mặc dù như thế, cô vẫn rất vui vẻ, một phát bắt được anh, vừa muốn lên lần nữa, không ngờ anh lại đánh tới, một đôi mắt lửa nóng nhìn thẳng cô chằm chằm, đợi cô ý thức được trong mắt anh đã lóe ra dục vọng nóng hừng hực thì đôi môi của anh đã dề lên.

Hai chân cô chạm vào không khí, vịn vào cánh tay dày của anh, để người mình rơi xuống, bởi vì như vậy thân thể hai người càng dán gần hơn.

“Quỳnh An” Trong một lúc ngắn ngủi anh rời khỏi môi của cô, ở bên tai cô thì thầm, dục vọng nóng rực mãnh liệt, từ trước đến giờ anh vẫn kiêu ngạo tự chủ được, còn bây giờ thì lần đầu bình bại tan rã như núi đổ.

Giữa bắp đùi cảm giác được lửa nóng của anh, toàn thân Ngụy Quỳnh An chấn động, cứng ngắc một hồi lâu, đột nhiên phát ra tiếng kêu rên.

“A”

Cô khổ sở cong người xuống, Đồ Hạo Trình sợ hết hồn, vội vàng ôm lấy cô.

“Thế nào?”

“Em Chân em Rút gân.”

8. Chương 8

Ngượng chết rồi, lần này thật ngượng chết rồi!

Ngồi ở mép giường, đùi phải Ngụy Quỳnh An đặt ở trên tay Đồ Hạo Trình, duy nhất dựa vào một tay anh đang nắm mũi chân cô, một tay đặt tại trên đầu gối cô, lấy quy luật mà dùng lực nhẹ nhàng, giúp cô kéo gân bắp chân.

Cô vốn chính là muốn quyến rũ anh, không ngờ ở thời điểm ngàn quân nguy kịch, bởi vì phát hiện được phản ứng của anh, trong lúc nhất thời rất vui, vui đến toàn thân căng thẳng, kết quả là bắp chân trong nháy mắt bị rút gân.

Đồ Hạo Trình không nói hai lời liền ôm cô lên bờ, nhanh chóng lấy áo sơ mi khoác vào trên người cô, lại ôm cô đến phòng ngủ.

Hic hic, cô thật sự muốn khóc.

“Khá hơn chút nào không?”

Cô gật đầu một cái.

Chỉ nghe anh thở phào nhẹ nhõm, “Vậy thì tốt, anh đi phòng tắm giúp em vắt khăn lông nóng, chườm nóng vào, em sẽ thoải mái hơn.”

Thừa dịp anh rời đi, Ngụy Quỳnh An siết chặt bắp thịt dưới chân của mình, vẫn có chút nhức mỏi, cô thử đứng lên, ở trên sàn nhà nhảy dựng lên —— Hừ, hay là quên đi.

Chờ Đồ Hạo Trình trở lại, nửa người trên của anh đã mặc vào chiếc áo T shirt, phía dưới là một chiếc quần đùi.

“Xoa một chút sẽ thoải mái hơn.” Anh kéo đùi phải của cô qua, lấy khăn lông xoa lên trên bắp chân của cô.

“Xin lỗi” Cô có ý chỉ, “Anh Có khỏe không?”

“Không biết.” Anh ôn hòa cười cười, “Đã không sao.”

Thật hay giả? Mấy phút mà thôi! Như vậy thì không có việc gì sao! Ngụy Quỳnh An có chút thất vọng Uhm, không phải, nói chuyện cũng tốt, cảm giác đứng lên tương đối không có tổn hại sức khỏe như vậy.

Theo tư thế này mà cô nằm ngửa ở trên giường lớn của anh, màu xanh của nước trên chiếc giường vô cùng thoải mái, cô nằm ngửa thành hình chữ đại, vừa hưởng thụ sức lực trên tay anh, vừa thoải mái phát ra tiếng ưm.

“Đúng, ở trên một chút nữa Nào có nào có” Sau đó, cô trực tiếp rút đùi phải về, đang lúc Đồ Hạo Trình cho là cô đã không cần anh phục vụ thì một chân khác của cô lại nhảy lên.

“Đổi chân trái.”

Anh lặng lẽ dựa theo chỉ thị của Ngụy nữ vương di chuyển tay trái tay phải, một chút câu oán hận cũng không có, chỉ là một câu nói anh cũng không nói, rất lâu, khiến cho Ngụy Quỳnh An cũng cảm thấy có chút cổ quái.

Cô ngẩng đầu nhìn anh, ngũ quan của anh vốn là cân đối nhãn nhậm, nếu như không phải bởi vì thường vận động dưới ánh mặt trời, làm cho màu da anh ngăm đen, còn có bắp thịt rắn chắc trên người, cô thật sự rất thích cực kỳ rất ưa thích khí chất diện mạo thanh tú kia.

Chỉ là, hết cách rồi, trên thế giới đâu có người yêu nào hoàn mỹ, đúng không?

Anh đang cúi đầu chú tâm thay cô xoa bóp, vẫn không hề ngẩng đầu nhìn cô. Ai nha! Anh cũng quá chuyên tâm! Cô muốn cùng anh trò chuyện kìa, muốn xem ánh mắt anh ra sao! Đột nhiên nhớ tới mới vừa ở trong bể bơi, ánh mắt kia còn khát khao lửa nóng và dục vọng.

Ngụy Quỳnh An nuốt nước miếng một cái. Đây là lần đầu tiên ở trước mặt anh cô lộ ra biểu tình như thế này, cái loại khát thiết* này, làm cho anh quên đi lễ giáo bình thường, một câu nói cũng không nói đã tới đây hôn cô.

[*Khát: khát vọng, Thiết: gần gũi]

Phía cuối tóc ngắn hơi ẩm, nhưng trên trán lại xếp cả một hàng mồ hôi, hột lớn chừng cỡ hạt đậu —— anh rất nóng sao? Cô cảm giác nhiệt độ quanh mình một chút. Phòng của anh thông gió tốt, mùa hè buổi tối vốn là mát mẻ, anh nóng cái rắm ấy!

“Anh chảy rất nhiều mồ hôi!”

Cô ý thức được liền hướng tới mặt anh mà tìm tòi, đụng phải gương mặt của anh thì lúc này cô mới phát hiện ra bờ vai của anh đang phát run!

Đồ Hạo Trình khéo léo tránh, cũng dừng động tác ở trên tay.

Anh vừa ngẩng đầu, cùng lúc chống lại ánh mắt của cô, một đôi con ngươi như lửa đốt qua mấy trăm lần, so với dục vọng lúc này còn nồng đậm hơn, thống khổ hơn.

Lần này cô ngây người, rốt cuộc mới phát hiện nhìn anh đứng lên không chút nào như không có việc gì, vì quan tâm cô, anh mới phải cứ chịu đựng như vậy, mà cô còn bốc đồng sai khiến ầm như này ầm như kia, lại càng không chú ý cảm thụ của anh mà ở trên giường lăn tới lăn lui

Đồ Hạo Trình biết mình nếu bắt đầu thì sẽ không dừng lại, cho nên thừa dịp còn một tia lý trí ——

“Xin lỗi.” Lấy bắp chân cô ra, thật nhanh đứng dậy. “Anh đi bình tĩnh một chút.”

Anh không có cách nào cùng với cô sống chung một phòng, chỉ cần ngửi mùi thơm trên người cô, đã đủ làm anh phân tâm, hơn nữa cô còn ở trên chiếc giường lớn của anh lần qua lần lại Còn nữa, áo sơ mi rộng trên người cô cũng là của anh, trong áo sơ mi, là đồ lót dường như đã ướt đầm, mà hai chân của cô, không chút phòng bị nào ở trên tay của anh, giữa bắp đùi lúc ẩn lúc hiện ấy

“Hạo Trình.” Cô đứng dậy kéo tay của anh, áo sơ mi trên người bởi vì mới vừa nằm ngửa mà xốc xếch, lộ ra dáng người lung linh như ẩn như hiện.

Đồ Hạo Trình không chịu được nữa, lý trí “ta” một tiếng gầy lìa, anh thuận thể đè lên người cô, thiết tha mà mãnh liệt đối khát.

Khi anh lấy sức nặng toàn thân đè lên người cô, cô không nhận được rên lên một tiếng. So với anh tưởng tượng cô còn mềm mại hơn, còn nhỏ nhắn hơn, mà từ trong miệng cô phát ra tiếng rên rĩ, đó nhất định chính là âm thanh dễ nghe nhất trên đời.

Ngụy Quỳnh An vẫn còn ở trạng thái kinh ngạc, không, nhất định là cô đang khiếp sợ. Tại sao anh phải cực khổ như vậy?

Kết quả là anh mở miệng nói anh muốn cô không được sao? Anh như vậy là quý trọng cô sao?

Trong lồng ngực như có một dòng nước ấm chảy qua. Đúng, là cô chủ động, nhưng cũng không bày tỏ là cô không muốn được quý trọng

Cô hôn trả lại anh, hai cánh tay nhiệt tình vây quanh, đôi lấy anh lại càng ôm hôn nhiệt tình hơn. Một tay anh đỡ hông của cô, kìm nén dục vọng của mình, điều này làm cho cô sợ hãi than ra tiếng, bụng dưới bởi vì lửa nóng của anh thiêu đốt, cô ưỡn người ra, đem hai chân vòng ở bên hông anh, khích lệ sự xâm nhập của anh.

Đồ Hạo Trình rên lên một tiếng, tăng thêm sức lực ở hai cánh tay, đè cô càng sâu

“A, Hạo Trình Nặng quá” Lồng ngực giống như bị ép tới thở không nổi, bây giờ không phải là thời điểm lãng mạn đến mức tận cùng, chiều cao gần 1m9 cùng với thể trọng của anh, nếu là muốn hành động hung ác thật sự sẽ đè chết cô!

Đột nhiên cả kinh, Đồ Hạo Trình lập tức nhảy khỏi cô cách xa vài mét, nhìn quần áo xốc xếch trên giường, ánh mắt Ngụy Quỳnh An mê ly, anh ảo não cào cào tóc.

“Đáng chết, mình lại làm cái gì rồi?”

Anh đang làm cái gì? Bọn họ không phải là đang làm chuyện yêu đương sao?

Nhìn anh lại muốn chạy đi, Ngụy Quỳnh An quýnh lên, cũng nhảy xuống giường bắt anh. “Đứng lại, anh đi đâu?”

“Anh muốn bình tĩnh một chút, anh Em”

Làm cái gì? Anh muốn tỉnh táo, nhưng cô không muốn!

“Không được đi.” Cô vừa ra lệnh vừa hành động, “Anh nằm xuống cho em!”

Không ngờ tới cô sẽ đẩy anh về trên giường, Đồ Hạo Trình sửng sốt, tiếp đó nhìn lại cô vọt nhanh tới cửa, “Cạch” một tiếng cửa trên phòng đã bị khóa lại.

“Không ... không được tới đây!” Anh nắm chặt chần, dùng một tia lý trí cuối cùng lên tiếng kêu to.

Lại có thể bảo cô không nên tới? Là ai hôn người nào trước? Biến cô thành một thân lửa nóng, chuyện cũng đã phát triển đến mức này rồi, làm sao cô có thể bỏ qua?

Ngụy Quỳnh An nheo nửa mắt lại, trực tiếp nhảy lên giường, nhìn anh nắm chặt hơn, ý xấu trong mắt cô được đánh thức.

Rốt cuộc cô đã biết một chút lý do, người biến thái lại khi người dễ nhỏ yếu là bởi vì đối phương càng thét chói tai càng lớn tiếng, thì lũ biến thái càng hưng phấn.

“Gọi đi! Sẽ không ai tới cứu anh đâu.” Thuận thế liếm môi một cái, cô giật nhẹ chân anh, cho là anh chỉ đang giả bộ xấu hổ, nhưng kỳ thật cũng không phải, anh sắp bị chần che chặt đến chết, hoàn toàn không cho cô nửa cơ hội.

Là như thế nào chứ? Đầu năm nay đàn ông rụt rè phổ biến sao? Vậy không phải cô càng có vẻ vô duyên hơn sao?

Chỉ là, vừa nghĩ tới lời Jeter luôn bảo cô chủ động nhào qua, cô càng không thể lùi bước.

Mặc dù khả năng không lớn, nhưng cô vẫn nên hỏi một câu là được rồi: “Anh là gay?”

“Không phải!” Mặt Đồ Hạo Trình đỏ lên, dùng sức phủ nhận.

Không phải? Cô cố gắng như vậy, tại sao, nhưng phản ứng của anh lại làm người ta thất vọng như thế?

Cô ử rử cúi đầu ngả người ngồi đến trên giường.

“Nhưng đối với em anh hoàn toàn không có hứng thú.”

“Không phải!” Càng dùng sức phủ nhận, nhìn thấy bộ dáng cô ảo não, Đồ Hạo Trình nhất thời mềm lòng, buông tay nắm chặt chần ra, cơ thể hơi nghiêng về phía trước. “Làm sao anh có thể không thích em, chỉ là anh”

Thừa dịp anh phân tâm, “Xoạt” một tiếng, một tay Ngụy Quỳnh An kéo chần của anh ra, đang muốn bổ nhào lên phía trước thì liếc nhìn về phản ứng phía dưới người anh, không khỏi ghen hòng nhìn trần trối.

“Miệng nói không muốn, nhưng cơ thể lại rất thành thật!” Cô cười mờ ám hai tiếng nói ra lời thoại, không biết cô lấy từ một quyển tiểu thuyết nào ra xem.

Dục vọng của mình bị phát hiện, Đồ Hạo Trình gằm nhẹ một tiếng, nhanh chóng nắm chần mỏng ở bên cạnh che đậy lại bộ phận quan trọng, rồi lăn một vòng nhảy xuống giường.

Thật là phản ứng khiến người ta đau khổ, lòng Ngụy Quỳnh An rét lạnh.

“Anh ... Anh không yêu em” Trừ lí do đó ra, cô không nghĩ ra bất kỳ lý do anh cự tuyệt cô.

“Không! Anh yêu em!”

“Vậy tại sao anh không cùng em” Từ trong đầu cô cố gắng nặn ra một từ tương tự. “Thân thiết?”

“Anh” Ngay cả bên tai anh đều đã đỏ, “Anh đã tự thề với mình, trước khi kết hôn, anh sẽ không cùng với những người con gái khác làm chuyện như vậy.”

“Những người con gái khác?”

“Anh chỉ muốn cùng vợ mình thân thiết!”

Ngụy Quỳnh An từ từ ngẩng đầu lên, vừa mới bắt đầu còn có chút mê hoặc, tiếp đó cô mở to hai mắt, dùng ánh mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn chằm chằm anh.

“Cho nên anh Còn là Xứ nam?”

Đồ Hạo Trình mím chặt môi cam chịu, cố gắng duy trì biểu tình tỉnh táo.

Anh là xứ nam! Cái người đàn ông mãnh mẽ này có tỷ lệ ánh mặt trời như hoàng kim lại là xứ nam!

Trước mắt giống như xuất hiện một mảnh rừng xứ nữ, bên trong đều là sinh vật bách khoa không hề xuất hiện chim quý thú lạ, còn có một mảnh thảo nguyên tự nhiên lớn hoàn toàn không bị con người làm ô nhiễm tới, mà cô lại là người đầu tiên mạo hiểm đến

Làm thế nào? Cô thật sự muốn đi vào tận tình giày xéo, không, là tận tình thăm dò một phen.

Chỉ là, muốn thăm dò, cô cũng muốn đối phương tình nguyện mới được.

Ngụy Quỳnh An ho nhẹ hai tiếng, cố gắng ra vẻ tỉnh táo, cô thông thả ung dung ngồi vào bên cạnh anh, dịu dàng hỏi: “Tại sao anh phải tự mình thề? Là do nguyên nhân tôn giáo sao?”

“Bởi vì” Mặc dù cô đi tới bên cạnh anh, nhưng thoát nhìn hình như là tỉnh táo không ít, hơn nữa cũng ý thức được không giống với lúc vừa nãy muốn bổ nhào lên người anh, Đồ Hạo Trình nuốt nước miếng một cái, từ từ nói: “Từ trước anh cho là, vì một nửa tương lai việc thủ tiết là phải, vốn cũng không để ở trong lòng Sau đó, chính là hội nhóm bạn học lần trước, cái lá thư làm bằng bao con nhộng, còn nhớ không? Lá thư này, làm cho anh nhớ đến lời thề của bản thân mình ngày trước Trừ em ra, anh sẽ không cùng với cô gái khác ôm ôm hôn hôn Bởi vì khi đó, anh đã xem em trở thành đối tượng kết hôn trong tương lai, cho nên anh”

Ngụy Quỳnh An gạt đầu một cái, mặt bừng tỉnh hiểu ra, một đôi mắt to vẫn theo dõi anh không buông.

Anh lại vội vàng giải thích: “Dĩ nhiên, anh cũng sẽ không cưỡng cầu nhất định em phải gả cho anh Nhưng đối với anh mà nói, chuyện như vậy, nhất định phải sau khi kết hôn mới có thể làm!”

“Lời dạy trước hôn nhân thủ tiết là rất cảm động.” Cô đè nén cây đuốc ở cổ họng xuống, không nhanh không chậm nhẹ nhàng khoắc tay của anh lên. “Thì ra là bởi vì em mà anh phát lời thề như vậy, cảm ơn, em rất cảm động.”

Nói như vậy, cô có thể hiểu được sao? Đồ Hạo Trình thở phào nhẹ nhõm.

“Chỉ là.” Nhìn anh rút cuộc cũng tháo xuống lòng phòng bị, khoe miệng Ngụy Quỳnh An lộ ra một màn ý vị sâu xa, không đúng, là một màn lương thiện am hiểu ý người mỉm cười. “Em cảm thấy được thủ tiết sau khi cưới, so với thủ tiết trước hôn nhân mới quan trọng hơn! Anh không thấy vậy sao?”

“Cái gì?”

“Anh suy nghĩ một chút, hiện tại gặp ở ngoài, sự kiện ăn vụng truyền đi, cuối cùng tổn thương không chỉ là người mình thương nhất, còn có thể làm cho gia đình tan vỡ, cho nên! Thật ra thì, thủ tiết sau khi cưới so với thủ tiết trước hôn nhân quan trọng hơn! Anh không thấy vậy là đúng như thế sao?”

Anh tán thành gật gật đầu

“Cho nên, đồng ý với em, sau khi kết hôn, trừ vợ ra, không cho phép cùng với những người con gái khác làm chuyện này.” Cô thận trọng yêu cầu.

“Anh đồng ý với em.”

“Thề.”

“Được, anh thề.”

Tốt. Ngụy Quỳnh An bắt đầu cởi quần áo trên người anh.

“Em ... em đang làm gì?”

“Anh cứ nói đi?” Cởi được không khác biệt lắm, cô nắm lấy tay anh vừa lôi vừa kéo về trên giường.

“Cái này, chờ một chút.” Anh lại kéo chặn, che kín nửa người dưới đang rục rịch chộn rộn. “Anh cho là em có thể hiểu được!”

“Em có thể lý giải.” Cô kêu to, “Nhưng em không thể đợi!”

“Đây là lấy cớ gì chứ?”

Không ngờ người đàn ông ôn hòa này, ở loại chuyện này lại đặc biệt kiên trì, tình trạng Ngụy Quỳnh An xông nào, ừ, không đúng, cô không có sâu nhỏ xông lên Tóm lại, là bị tình dục làm cho hôn mê đầu Ngụy Quỳnh An cũng lớn tiếng kiên trì, “Là tự anh tán thành thủ tiết sau khi cưới so với thủ tiết trước hôn nhân quan trọng hơn! Đã như vậy, sau khi kết hôn, đối với vợ mình trung thành như một, đây mới là điều quan trọng nhất!”

Cho nên đây?

“Cho nên, thủ tiết sau khi cưới! Về phần trước khi kết hôn.” Cô nuốt một miếng lớn nước miếng “Muốn dùng qua, mới biết có thể dùng hay không.”

“Dĩ nhiên có thể dùng!” Lại có thể sợ anh không thể dùng? Đây thật sự là điều vô cùng nhục nhã!

“Vậy thì tới nhìn dùng một chút!”

“Em muốn dùng, có thể.” Nhìn bộ dạng gấp gáp của cô, không phải là anh không chịu đựng một cây đuốc đốt ở bụng dưới? Anh tin tưởng, phần lớn đa số đàn ông, so với con gái còn muốn hơn. Ở tại đầu giường anh lấy ra một tờ giấy, đưa cho cô “Chúng ta đều lui một bước đi, chỉ cần em ký tên ở phía trên con dấu này, thì cho em dùng.”

“Thật?”

“Thật.”

Bất chấp tất cả, cô vồ đến một cái, ba chữ “Ngụy Quỳnh An” đánh dấu trên mẫu giấy, Đồ Hạo Trình thừa dịp cô còn chưa kịp lui về phía sau mà khế ném vào, nhanh tay lẹ mắt đoạt lấy được, nhét vào trong ngăn kéo.

“Đến, cho em ”Dùng“!”

Ngã xuống giường, Đồ Hạo Trình nằm thành hình chữ đại, khiến Ngụy nữ vương từ từ hưởng dụng

* * *

Ngụy Quỳnh An hồi hận.

Không phải là anh nói cho cô dùng sao? Đúng rồi! Vừa mới bắt đầu anh là người ngoan ngoãn bị cô “dùng”, nhưng là, tại sao phát triển đến cuối cùng, là cô đang cho anh “dùng” đây?

Cô cố gắng chống mí mắt nặng trĩu, nháy nháy mắt, nhìn người trước mắt, cô gối lên cánh tay dài của Đồ Hạo Trình, người đàn ông này hiện đang nằm hình chữ đại ở trên giường, ngay cả chân cũng không đắp, hài lòng ngủ say.

Rượu càng ngon hương thơm càng lâu, 28 năm xử nam quả nhiên không giống bình thường, sau khi nếm đến mùi vị tình dục, người này đã đuổi theo cô thử một lần rồi thử lại, 1-2-3-4 Ngày trước cô cho là một buổi tối ba lượt cũng đã rất giỏi rồi, không ngờ “một đêm những bảy lần” cái loại sinh vật đáng sợ này thật sự có tồn tại.

Cô bị lật tới lật lui, lăn qua lăn lại, hôn tới hôn lui, liếm tới liếm lui, các tư thế kỳ quái anh đều cố gắng nếm thử, nơi nào gân cốt cô không đủ mềm dẻo, không cần gấp gáp, chỉ cần cho anh đi đến, Đồ Hạo Trình sẽ chăm sóc bồi dưỡng cô không phải

Nhưng là, dù anh có săn sóc thế nào, hay là bỏ quên, cơ thể con người cũng có giới hạn Hơn nữa chiều cao của hai người chênh lệch, cơ bắp anh đã chịu đựng mười phần, sau khi nếm đến mùi vị ngon ngọt, sức chịu đựng càng thêm kinh người bắt đầu thanh thể kinh người cô, không chỉ có hai ba lần, cô đã chết ngất, còn nữa đoạn sau, dường như cô giống như một khối khăn lau co quắp chết ở dưới người anh, mặc anh định đoạt.

Ngày hôm qua hai người chiến đấu hăng hái cả đêm, toàn người nước miếng, mồ hôi hòa Hey, tóm lại, hay là đi tắm! Chống cơ thể bủn rủn lên muốn đứng dậy, tóc dài còn chưa kịp rời khỏi gối đầu, thì có một cổ lực lượng lớn đè lên, dính sát vào sống lưng của cô, dưới móng lập tức cảm nhận được dục vọng bộc phát của anh, cô kêu đau một tiếng.

Đồ Hạo Trình buồn cười một tiếng, mắt còn chưa mở ra.

“Dùng tốt sao?”

Cô không lên tiếng, anh lại gần sát cô “Không nói lời nào, anh sẽ cho là em thừa nhận dùng tốt!”

Cô vẫn không có nói chuyện.

Anh cười híp mắt hơi lui về phía sau, cánh tay dài duỗi một cái, từ trong ngăn kéo lấy ra tờ giấy có chút nhăn nhúm, lúc ẩn lúc hiện ở trước mặt cô. “Vậy khi nào chúng ta đi công chúng?”

“Gi?”

“Chùng nào em muốn gả cho anh?” Anh để giấy công chứng kết hôn tới trước mặt cô.

Nguyệt Quỳnh An lật người nhảy dựng lên, trợn to hai mắt. “Thời điểm nào là em nói muốn gả cho anh?”

“Ngày hôm qua đó! Không phải là em muốn anh thề, sau khi cưới nhất định là đối với vợ mình trung thành như một sao? Ý định của anh là đời này chỉ cùng vợ của mình thân thiết, trước sau hôn nhân chỉ là thứ tự mà thôi, nhưng em lại gấp muốn biết anh có thể hay không thể ”dùng” như vậy Vậy thì anh cho em nhìn dùng một chút, mà em cũng đã cảm thấy anh dùng tốt, vậy thì chúng ta có thể tìm thời gian đi công chứng đi!”

Cái đồ ngoan cố kia? Sử dụng anh một lần, sẽ phải kết hôn?

“Ờ giấy này anh đều để bên mình?”

“Là cha anh cho anh!” Anh nói: “Thời điểm ba anh em bọn anh tròn mười tám tuổi, cha anh đã lấy cái này cho bọn anh, đối với bọn anh mà nói, người con gái đầu của bọn anh, cũng chính là người con gái cuối cùng, phải ký tên ở trên tờ giấy này, nam tử hán đại trượng phu, phải dũng cảm phụ trách!”

Nhưng cô không muốn anh phụ trách!

Lần này mặt Nguyệt Quỳnh An thật sự là xanh lá một nửa. Cha Đồ ơi là cha Đồ, sinh nhật thứ mười tám tuổi của con trai bác không phải cho anh ta bao cao su, mà lại cho anh ta giấy công chứng kết hôn?

“Nếu chúng ta đã là vợ chồng thật rồi, chùng nào thì em muốn gả cho anh?”

Cô gãi gãi đầu, “Lúc này, nhất định phải nói lời mất hứng này sao?”

Vốn là Đồ Hạo Trình đang hào hứng bừng bừng cầm giấy công chứng lại ngăn người, tiếp đó từ từ hỏi: “Vậy Thời điểm nào mới hỏi là tương đối tốt?”

“Ừ” Cô suy nghĩ một chút, đột nhiên bụng kêu lên.” Trước chúng ta ăn bữa sáng có được hay không?”

Anh nhú nhú chân mày, xếp lại giấy công chứng hợp lý cho tốt.

“Được, em muốn ăn cái gì?”

Lật người xuống giường, anh nhặt quần của mình lên mặc vào.

“Anh đi làm bánh trứng bột đặc chế đi.” Ánh mắt của cô tỏa sáng lấp lánh, trước hết gương mặt nhìn về phía anh. “Bên trong phải thêm rau xà lách, thêm phô mai, trứng chín bảy phần, dọc theo phải có chút tiêu.”

“Uống nước gì?”

“Anh làm sữa đậu nành đặc chế đi.” Cô nghĩ đến ngày hôm qua tủ lạnh hình như chỉ thừa một vài đồ ăn. “Chỉ là hình như cũng bị em uống, anh còn nữa không?”

Đồ Hạo Trình mở to hai mắt nhìn về phía cô, gương mặt nhăn nhó mất tự nhiên. Trước ngày hôm qua mặc dù anh còn là xử nam, nhưng cũng không nói chuyện cười đùa giữa đàn ông anh đều không hiểu!

“Em”

“Như thế nào?” Cô cho là anh không có sữa đậu nành, vẻ mặt mới có thể kỳ quái như thế. “Không có sữa đậu nành thì cũng có thể thay đổi! Vậy thì uống sữa tươi đi!”

Sữa đậu nành và sữa tươi

Lời cô vừa mới dứt, Đồ Hạo Trình lại cởi hết quần nhào lên.

“Anh ... anh lại muốn làm cái gì?” Cô thét chói tai.

“Không phải là em muốn uống sữa đậu nành sao?” Giọng nói của anh ở bên tai cô lại lẩm bầm vang lên, “Vậy thì tất cả đều cho em”

Cái gì? Cơ thể và tinh thần mệt mỏi của Nguyệt Quỳnh An nhất thời còn chưa kịp phản ứng, đối với lần tiến công tiếp theo của anh, cô chỉ có thể thét chói tai, “Không không Em không muốn sữa đậu nành, em ...Em uống sữa tươi là được rồi.”

Anh cười hắc hắc hai tiếng. Cô nghĩ muốn cái gì, tất cả đều cho cô!

* * *

“Chừng nào thì em muốn gả cho anh?”

Từ trong mâm salad Nguyệt Quỳnh An ngẩng đầu lên. Ăn ngon thật, anh làm salad nhẹ, mặc dù có thêm cà rốt, nhưng một chút mùi vị gay mũi cũng không có.

Dùng đôi mắt vô hồn mà nhìn chăm chăm vào anh được một lúc, nhìn ánh mắt anh hết sức chăm chú, như một mực chờ đợi đáp án của cô, cô nháy mắt mấy cái, tiếp tục cuối đầu vớt salad cá hun khói ở trong mâm.

“Nguyệt, Quỳnh, An ——” Anh lắc lư bả vai của cô, “Trả lời anh!”

“Ai hừm, nhất định phải như vậy sao? Hiện tại ở chung một chỗ khoái khoái lạc lạc không tốt sao? Chúng ta tuổi cũng còn trẻ, không cần thiết lập tức bàn chuyện hôn sự!”

Đồ Hạo Trình hơi mím môi, hình như phát hiện ra được cô đang đánh mưu ma chước quỷ. “Nói như vậy, em chỉ là vui đùa một chút sao?”

Nguyệt Quỳnh An nghe ra được anh không vui. Người này, bình thường không phải là một người đàn ông ôn nhu không tức giận sao? Thế nào giọng nói lại trầm xuống, làm cho người ta sợ như vậy?

“Đừng nói như vậy chứ! Anh xem em là loại người như vậy sao?”

Cô không phải sao? Lời vừa ra khỏi miệng, cũng có chút chột dạ.

“Em muốn nói không giữ lời?” Một đôi mắt nhìn thẳng cô chăm chăm, thấy toàn cơ thể Nguyệt Quỳnh An sợ hãi.

“Không phải là em nói chuyện không giữ lời, mà là” Cô có chút hốt hoảng dong đưa đôi tay. “Không phải là anh cảm thấy chúng ta đều cần yên tĩnh một chút sao? Làm gì có người đang ở trên giường cầu hôn chứ? Có phải đầu óc nhất thời bị mê man rồi phải không?”

Đồ Hạo Trình chậm chạp lại kiên định nói: “Nếu như mà anh không có giác ngộ kết hôn, thì sẽ không cùng với em xảy ra quan hệ.”

Nói như vậy, người không có chuẩn bị tâm lý là cô sao!

“Cho em một chút thời gian.”

“Phải bao lâu?”

Cái người này, thế nào lại không kiên trì, nhưng những chuyện như vậy lại truy đuổi thành dáng vẻ đạo đức như thế!

“Ba ngày Không, năm ngày A, hay là mười ngày là tốt lắm Ừ, là 15”

“Anh cho em một tuần lễ.” Sau khi nói ra những lời này, anh yên lặng thu hồi giấy công chứng kết hôn, gấp tốt lại rồi thả vào miệng túi của mình “Sau một tuần lễ, anh muốn từ trong miệng em nghe được câu trả lời khẳng định.”

Nguyệt Quỳnh An cảm giác mình bây giờ như cười hổ khó xuống. Câu trả lời khẳng định, ý tứ chính là anh muốn nghe cô nói nguyện ý gả cho anh sao!

“Nếu như đáp án Không phải đồng ý?”

Từ vừa mới bắt đầu đến giờ sắc mặt Đồ Hạo Trình cũng chưa hề đẹp mắt, vừa nghe thấy những lời này của cô, sắc mặt người lạ chớ tới gần càng thêm nặng nề, đột nhiên Nguyệt Quỳnh An thở hắt vì kinh ngạc, lúc này mới phát hiện ra mình nói sai.

Cái gì anh cũng theo cô, duy nhất chỉ có chuyện này, không hề thỏa hiệp. Hiện tại cô chỉ muốn tát mình một cái, cũng tự cắn đầu lưỡi của mình.

“Anh biết, Ngụy Quỳnh An là một người đối với tình cảm biết chịu trách nhiệm.” Anh nhỏ giọng nói: “Cho nên, đừng làm cho anh thất vọng.”

9. Chương 9

Cái gọi là đưa tay làm tan mây thấy ánh trăng, Đồ Hạo Trình vô cùng bình thản.

Ước hẹn là một tuần lễ, anh cũng không gọi điện thoại cho cô, cũng không đến tìm cô, cô biết là anh muốn để cho cô có thể tĩnh táo suy nghĩ mới làm như vậy, nhưng mà đối với cô mà nói, không có một cuộc điện thoại của anh, không có một tiếng hỏi thăm từng ngày, thật sự là quá khó chịu rồi.

Không, nói khó chịu còn quá dễ dàng, đây quả thực là giày vò, chưa bao giờ Ngụy Quỳnh An biết mình sẽ xem anh trở thành người quan trọng như vậy. Hiện tại, hai tay cô đang chống đỡ trên huyết thái dương, gục xuống bàn, hai con mắt liều mạng nhìn chăm chăm vào điện thoại di động.

Lúc nào thì anh sẽ gọi điện thoại tới? Bây giờ anh đang làm cái gì? Chờ một chút cô về nhà, có sẽ hay không là anh ở dưới lầu nhà cô đợi cô?

Chỉ là chuyện này, đã chiếm cứ cả đầu cô, cô hoàn toàn không có biện pháp suy nghĩ rốt cuộc muốn gả cho anh hay không.

Jill sẵn sàng bùng tách cà phê thứ ba trong ngày hôm nay đi vào. “Sắc mặt cậu thật là tệ, có khỏe không?”

Gần đây tình trạng chị An không được tốt lắm, cùng với thần thái sáng láng của lúc trước, bộ dáng hiệu suất làm việc vượt trội hoàn toàn khác nhau, thường lâm vào trầm tư một mình, có lúc đang chạy đến một nửa còn có thể hốt hoảng, tốc độ đồng dự án kế hoạch quảng cáo cũng sẽ không thần tốc như trước

Trải qua, miệng Jetter rộng như đài truyền thanh, mọi người đều biết gần đây cô có người yêu, đối tượng chính là mãnh nam ánh mặt trời Đồ Hạo Trình, mặc dù mọi người kinh ngạc không thôi nhưng cũng chúc phúc bọn họ, dù sao chẳng ai nghĩ tới, ở trong phòng làm việc hai bộ máy phát điện cũng không động tới Đồ Hạo Trình, cuối cùng người được coi trọng lại là người đàn ông của Ngụy Quỳnh An

Ngày trước, cô cùng người khác nói chuyện tình yêu không phải là chuyện như thế này! Ngụy Quỳnh An rất ảo não. Thông thường quyền chủ động đều ở trên tay cô mặc dù thỉnh thoảng có xảy ra tình huống không được tốt, nhưng cô vẫn luôn giữ vững một giới hạn nhất định, không giống như lần này, tâm trạng luôn theo một người nào đó thay đổi rất nhanh, như vậy rất không giống với cô lúc trước. Chính cô rõ ràng, lần này “tiểu nam nhân” Đồ Hạo Trình là ăn quả cân quyết tâm, chưa cho anh một đáp án, anh sẽ không để ý đến cô.

Đáng ghét, chẳng qua là tình cảm, có bao nhiêu khó khăn chứ? Cô là nữ cường nhân Ngụy Quỳnh An, không phải là một người vì tình cảm nghĩ không ra, chuyện vặt như vậy một cô gái bé nhỏ cũng làm không được.

“Ừ”

Cô miễn cưỡng làm mình tỉnh táo lại, sau khi uống nửa ly cà phê Jill mới hỏi: “Chị An, kế hoạch quảng cáo cửa hàng tiện lợi, chị có xem qua chưa? Nhà máy hiệu buôn hỏi chị phải sửa đổi như thế nào, bọn họ muốn bắt đầu chuẩn bị sắp xếp thủ tục tuyển người.”

“Uhm” Cô vuốt cái trán rên rỉ lên một tiếng: “Buổi chiều tôi sẽ sửa đổi thiết kế đưa qua cho cô.”

“Còn có Quảng cáo đồ uống vận động lần trước, chị chọn lời kịch của người nào?”

“Lời kịch nào?” Đầu óc cô như thế nào lại trống rỗng?

“Ah, chính là lời kịch của bọn Tiểu Quách cùng với bọn Mimi nghĩ ra, chị nói, chị phải cân nhắc lại một chút”

Có chuyện này sao? Như thế nào cô lại quên toàn bộ?

Ngụy Quỳnh An gãi gãi da đầu, chĩa về phía Jill, thật đáng thương, chút chuyện nhỏ này cô cũng bị mất trí nhớ

“Em đi lấy bản ghi chép hợp cho chị.” Jill quan tâm nói.

Cô khẩn cấp sửa lại mấy hạng điểm mù, giao cho trợ lý xử lý, tiếp đó tâm tư lại thả trên dự án đồ uống vận động, nhưng lúc cô vừa nhìn thấy thiết kế, lại sững sờ.

Anh thích uống nhãn hiệu đồ uống vận động này.

Không chỉ một lần, cô ở trong đầu ảo tưởng, sau khi Hạo Trình vận động mồ hôi đầm đìa, một tay nhấc lên đồ uống vận động được ướp lạnh, rồi bày ra tư thế đẹp trai, quảng cáo cho nước uống. Nếu như anh thật sự đồng ý đề án này của cô, khẳng định là mê đảo một đồng con gái mới lớn Không chỉ là đồ uống vận động, còn có sữa tắm cho phái nam, sữa rửa mặt, mặt nạ cho nam, vớ

Anh là nam Thần Muse của cô, bình thường chỉ cần vừa nghĩ tới anh, linh cảm của cô sẽ lập tức cuộn cuộn không dứt chảy tới, nếu như tâm tình không tốt, chỉ vừa nghĩ tới anh, mức độ không vui cũng sẽ giảm xuống không ít, nhưng hiện tại trong đầu óc cô chỉ còn lại câu nói sau cùng mà ngày đó anh nói với cô: “Anh biết, Ngụy Quỳnh An là một người biết chịu trách nhiệm đối với tình cảm.”

Cô không phụ trách sao? Cô là một người nghiêm túc biết phụ trách đấy, có lẽ cô ăn anh, không, là cùng anh có nhận biết sâu hơn, nhưng chuyện này đều là quá trình mỗi đôi cần phải trải qua không phải sao? Chưa bao giờ cô cho là xảy ra quan hệ cần phải kết hôn, thậm chí cho là cái ý nghĩ này nhất định chính là bảo thủ đến không được, nhưng, đây tất cả đều là “cô cho là.”

Cho tới nay Hạo Trình đều rất thương cô, luôn theo cô, cô nghĩ muốn cái gì chỉ cần một ánh mắt, anh cũng sẽ hiểu, người chủ đạo tất cả vẫn luôn là cô, là cô tỏ tình trước, cô hôn trước, nhào lên trước—— anh chỉ luôn yên lặng phối hợp.

Cô cho là mình có thể chiếm hết tất cả tiện nghi, tất cả ưu thế, nhưng, hiện tại cô mới biết là mình sai lầm rồi.

Anh đối với cô tốt, cô hiểu, mà nay cô lại không có cách nào cho anh tình yêu như anh nghĩ —— có lẽ đối với cô mà nói, xảy ra qua quan hệ cũng không nhất định cần phải kết hôn, nhưng đối với Hạo Trình mà nói là khác! Nếu như, chỉ ở điểm này cô cũng không có biện pháp suy nghĩ cho anh, vậy cô có thể dùng từ gì nói thương anh?

Nhưng là, muốn cho mình một cái lý do buồn cười này rồi một cước bước vào phần mộ hôn nhân, cô không cam lòng

Hôm sau, chính là đến hết ngày định hẹn trời ơi, cô vô cùng nóng nảy lo lắng, ôm một chục bia vào nhà Jeter. Nếu hai người ban đầu khí phách thúc dục nói muốn làm quân sự quạt mo cho cô, hiện tại nữ vương gặp nạn, bọn họ tự nhiên là phải giúp bạn không tiếc cả mạng sống, sẽ không tiếc, hy sinh thời gian ngủ chính là được coi cái gì chứ?

“Tôi không muốn kết hôn sớm như vậy. Tôi cảm thấy được mình chưa chuẩn bị xong.”

“Đối với hôn nhân, không có bất kỳ một người nào là chuẩn bị tốt tất cả.”

“Nhưng, cá tính của tôi” Cô ảo não vuốt vuốt mái tóc. “Các cậu nhìn, loại người có cá tính như tôi, muốn cùng người “cọ sát” đã rất khó, huống chi là sống cùng với nhau! Tôi không có đủ dịu dàng, không có đủ sự bao dung, nếu cùng Hạo Trình đánh nhau làm thế nào? Tôi sợ mất đi anh ấy, nhưng cũng sợ mất đi anh vĩnh viễn”

“Các cậu hiểu ý của tôi không? Nếu như mà tôi không đồng ý kết hôn, tôi sẽ mất đi anh ấy —— có lẽ chúng ta vẫn là bằng hữu, nhưng không phải là mất đi kiểu như người tình, nhưng nếu sau cưới xong chúng ta không hợp, xung đột sẽ lớn hơn, đến lúc đó chính là thực sự chân chính mất đi!”

“Cậu mới biết sao!” Trước sau như một Jeter châm chọc, tiếp sau đó một lon bia rỗng bay tới.

Billy than nhẹ: “Nếu như các cậu theo đuổi không giống nhau, vậy nên sớm một chút chấm dứt đi!”

“Theo đuổi cái gì?”

“Chẳng qua cô theo đuổi chỉ là một đoạn tình cảm, nhưng người đàn ông kia, lại muốn là một đoạn vững hơn tình cảm, thậm chí là hôn nhân! Nếu như cô không cách nào có thể cho điều anh ta muốn, vậy thì sớm chia tay, tránh khỏi làm trễ nãi người ta.”

Chia tay?

“Đừng!” Cô kêu to.

Jeter và Billy liếc mắt nhìn nhau, Jeter rên một tiếng: “Không muốn chia tay, vậy thì đồng ý anh ta đi! Thật sự là cậu đang ở trong phúc mà chẳng biết phúc, tôi với Billy muốn kết hôn muốn chết, so với cái gì cậu đều chạy nhanh hơn.”

“Nhưng Tôi”

“Quỳnh An, nếu như cô thật sự không muốn kết hôn, và đối phương yêu cô như lời nói, anh ta sẽ không buộc cô quá gấp, có lẽ cô cần thêm một chút thời gian, nói chuyện này cho anh ta biết, không cần tự tìm lý do cho là mình không thích hợp với hôn nhân, có lẽ các cậu rất thích hợp lẫn nhau cũng không nhất định.”

“Đúng vậy.” Jeter cũng bắt đầu không giúp “Rõ ràng cậu có đáng đáp nhỏ nhắn dễ thương xinh xắn đáng yêu, không nói rõ mọi người sẽ cho rằng cậu là một công chúa nhỏ, trong xương lại là người đàn ông rõ ràng, còn bề ngoài Đồ Hạo Trình lại là một mãnh nam dưới ánh mặt trời, đã đẹp trai mà vóc dáng lại đẹp, nhất định chính là người đàn ông trong đàn ông! Ngay cả tôi là gay thấy cũng không nhịn được muốn nhào qua, nhưng cá tính lại lạnh nhạt đến không được, làm ơn đi trên đời này không tìm được mấy đôi tuyệt phối như vậy có được hay không?”

“Quỳnh An, cô rất đặc biệt, mặc dù tình cảm trên đường sẽ khá đau khổ, nhưng nếu như hai người thật sự thích hợp lẫn nhau, cô phải nắm chặt cho tốt.”

Bởi vì cô uống một chút rượu, có chút say, Jeter lái xe đưa cô về nhà.

Ngụy Quỳnh An suy nghĩ cả buổi tối, bây giờ cô không có lý do cự tuyệt Đồ Hạo Trình nữa, lý do duy nhất đại khái cũng chỉ là lòng tự ái của cô quá yếu.

Vì lòng tự ái của mình, cô muốn thương tổn Hạo Trình sao? Trong nháy mắt lòng cô mềm xuống. So với người mình yêu, một chút lòng tự ái có tính là gì?

Nhưng là, muốn cô nói kết hôn liền kết hôn sao? Nghĩ tới nhóm người lớn dài dòng kia ước gì cô vội vàng gả, cô lại cảm thấy một trận buồn nôn.

Anh sẽ cầu hôn với cô, chẳng lẽ cũng bởi vì người con gái là người đầu tiên của anh sao? Như vậy có thể hay không quá qua loa? Anh đều xem xét đối tượng như thế này sao? Lực ý chí của đàn ông luôn luôn yếu, hôm nay nếu đối lại là người khác, cường ngạnh cùng với anh xảy ra quan hệ, anh cũng kiên trì giống như vậy sao?

Phiền não cả đêm, ngay cả góc trời ở đằng xa cũng đã hiện lên màu trắng bạc, cũng không quan sát, hơn bảy giờ sáng, Chủ nhật còn là ngày ngủ bù tốt, nào cô có chút ít phiền muộn, muốn rời giường uống chén nước, thì điện thoại di động ở đầu giường vang lên ——

Cô nhanh chóng bắt máy, vừa nhìn người gọi điện tới: Đồ Hạo Trình.

“Alô?”

“Hạo Trình” Rốt cuộc cũng nghe được giọng nói của anh, đôi tay Ngụy Quỳnh An liền mạnh nắm chặt điện thoại di động, chỉ sợ bỏ qua một câu nói bất kỳ của anh.

“Em đã tỉnh chưa?”

“Ừ.” Cô không dám nói mình không ngủ.

“Một giờ sau anh đến nhà em, muốn ăn bữa sáng bằng gì?”

Nguy Quỳnh An mím môi, thiếu chút nữa khóc thành tiếng. Lúc này cô mới phát hiện ra mình rất, một chết đi, rất nhếch nhác. Tất cả các ngày trong tuần này cô chưa có ăn cái gì tốt hết, không ngủ tốt, cũng không còn suy tư tốt nữa, nhưng khi vừa nghe thấy giọng nói của anh, cả người đã mềm nhũn.

“Hạo Trình, em rất nhớ anh” Cô không có thói quen yếu thế, nhưng lúc này, cô lại cực kỳ tự nhiên về phía anh làm nũng.

“ Ăn bánh trứng bột có được hay không?”

“Khi đó em nên nghiêm túc nghe anh nói, thật xin lỗi”

Được rồi! Vậy ăn bánh trứng bột đi!

“Sữa đậu nành muốn uống nóng hay lạnh?”

“Anh ... Có phải anh đang tức giận hay không? Nếu không tại sao không trả lời em?”

“” Thôi, cho cô uống sữa đậu nành nóng là được rồi.

Đồ Hạo Trình thở dài. Hai người coi như ông nói gà bà nói vịt đi, anh cũng biết cô muốn nói cái gì.

“Anh không có tức giận.” Giọng nói của anh vẫn cùng một dạng với ngày trước, trầm thấp mà dịu dàng.

“Anh chỉ sợ em đói bụng.”

Nghe vậy, Nguy Quỳnh An trực tiếp khóc lớn ra tiếng.

Anh thật tốt, thật tri kỷ! Tại sao lại khiến một người tốt như vậy yêu cô đây?

“Đừng..... đừng khóc.” Nghe được giọng của anh có chút khản trương “Đừng nữa khóc, được không?”

“Hic Em chỉ quá cảm động”

“Anh biết rõ, nhưng Nghe được tiếng em khóc, anh sẽ sợ”

Nguy Quỳnh An chùi chùi nước mắt. Bình thường cô sẽ không dễ dàng rơi nước mắt, quá cảm động mới có thể như vậy, nhưng mà nếu anh nói anh sẽ hốt hoảng, vậy thì bày tỏ cô lại có tiền đặt cược.

“Muốn em không khóc cũng có thể, hạn cho anh trong vòng mười giây xuất hiện tại trước mặt của em.”

“Mười giây?”

“Đúng vậy.” Cô cười cười gian trá “Phải lập tức phanh một tiếng xuất hiện tại trước mặt của em! Nếu không, em em Muốn tiếp tục khóc”

Nói xong, lại giả bộ làm bộ “oa” một tiếng, giả khóc.

Ở đầu điện thoại bên kia Đồ Hạo Trình không lên tiếng, cũng không lâu lắm, chuông cửa nhà Nguy Quỳnh An vang lên ——

Theo bản năng cô nhảy xuống giường chạy đi mở cửa, từ mắt mèo ở trên cửa nhìn thấy một cái, cô kêu lên một tiếng, thật nhanh mở cửa, thân hình cao lớn của Đồ Hạo Trình đang đứng ở trước mặt cô.

“Anh xuất hiện rồi đây.” Anh buông tay một cái, “Nhưng bữa ăn sáng không có, hay là chờ anh một chút”

Nguy Quỳnh An “oa” một tiếng bổ nhào lên phía trước, vui mặt ở trong lòng anh, Đồ Hạo Trình ngăn người một chút, nhưng vẫn khẽ ôm cô ở trong ngực.

“Không phải nói không được khóc sao?”

“Anh ...Tại sao anh lại ở chỗ này?”

“Anh sớm đã đến rồi, anh nghĩ, có thể em cần một quãng thời gian chuẩn bị một chút, cho nên ở trước cửa chờ em, chờ một chút rồi chuẩn bị đi mua bữa ăn sáng”

Đồ Hạo Trình, chính là người đàn ông như vậy, vĩnh viễn lấy cô làm trọng, vĩnh viễn biết cô muốn cái gì.

Nước mắt lại bắt đầu giọt giọt rớt xuống, cô cảm động, cũng hiểu tâm ý của anh. Chỉ là anh, lập tức ở nơi này, Ngụy Quỳnh An đột nhiên vô cùng xác định, chính là anh.

Bị cô ôm thật chặt, Đồ Hạo Trình không thể làm gì khác hơn là ôm cô vào nhà, đợi cô khóc đủ, tỉnh táo, anh đến phòng tắm lấy khăn lông cho cô, lúc này Ngụy Quỳnh An mới phát hiện ra mình có phần nhếch nhác nhiều, bởi vì say rượu mà tinh thần không tỉnh táo, không nói một đêm không ngủ để lại trong mắt cô vằn vện tia máu, khí sắc cũng không tốt.

Cô nhận lấy khăn lông ở trên mặt lau một cái, lúc này thừa dịp Đồ Hạo Trình lấy trong túi ra một đồ chơi nhỏ, đặt nó ở trên ngăn tủ cùng tụ hợp với những đồ chơi nhỏ khác.

Lúc này cô mới chú ý tới, anh thay cô sưu tập toàn bộ thú nhồi bông Tiểu Hoàn Tử.

“Lần này đã hạnh phúc.” Anh trêu chọc mỗi con thú nhồi bông nhỏ, đầu tròn của bọn chúng lắc lư lúc ẩn lúc hiện.

Đột nhiên Ngụy Quỳnh An nghĩ đến cái gì, nhẹ giọng hỏi anh: “Hôm nay là ngày bao nhiêu?”

“Hôm nay mừng 1 tháng 9.”

“Cái quảng cáo đó, không phải đã sớm kết thúc?”

Đồ Hạo Trình ngăn người, mím môi cười khổ một tiếng, “Bị em phát hiện rồi.”

Cái thứ ngốc nghếch này! Lại vì chút đồ nhỏ này, còn yên lặng sưu tập lâu như vậy, ngộ nhờ cô hoàn toàn không chú ý tới thì làm thế nào?

“Cho nên, cũng không phải là anh mỗi lần cũng trùng hợp như thế, rút trúng bọn chúng đi!” Nhân cơ hội cô nhìn anh một cái, “Hơn nữa cũng không có lặp lại.”

“Có lặp lại nhiều lần.” Anh nhận tội, “Nhưng anh không chết tâm, thế nào cũng phải thu được toàn bộ bọn chúng.”

“Tại sao?”

“Cũng bởi vì một câu của em —— Em thích.”

Ngụy Quỳnh An cắn cắn môi, cố gắng ngăn chặn sự lâng lâng nổi lên trong lòng Anh cương chiều cô, cô rất hạnh phúc, nhưng cô muốn biết rõ toàn bộ mọi chuyện.

“Đưa cho em một, một lý do không phải anh không thể.”

“Bởi vì anh muốn em.”

“Không phải là bởi vì em là người con gái đầu tiên của anh?”

“ Không phải tất cả con gái đều có thể được anh coi là người con gái đầu tiên, nếu như mà anh không thương, cho đó là người con gái cuối cùng anh cũng không dùng.”

Những lời này, đã động đến Ngụy Quỳnh An, cũng đánh tan bức tường cuối cùng trong tim cô.

Ngày trước, cô xem hôn nhân là rần rết bò cạp, trước khi gặp gỡ Hạo Trình, dường như cô có chút tính toán là sẽ ôm chủ nghĩa độc thân qua một đời, đi cùng với anh rất hạnh phúc, rất tự tại, cũng rất vui vẻ, nhưng cô có chút ứng phó không kịp, muốn hết chữ độc thân trên người, trong lúc bất chợt lại bắt đầu chuẩn bị kết hôn, cho dù là ai cũng sẽ sợ!

Cô biết Hạo Trình đối với cô rất nghiêm túc, nhưng không ngờ vừa xảy ra quan hệ, anh sẽ vội vã kéo cô vào lễ đường. Ai nói anh lạnh nhạt chứ? Chuyện này anh lại rất kiên trì!

Nếu như là cô tình nguyện chia tay, cũng tuyệt đối không có khả năng thỏa hiệp.

Nhưng, thói quen được anh dịu dàng đối đãi, quả thật cô không có cách nào tưởng tượng được cuộc sống không có anh, nếu như không có anh, cuộc sống có phải hay không phải tự mình một người tiếp tục sống như vậy? Không có ai có thể làm nũng, chia sẻ tâm sự, cũng không có ai sẽ giống như anh lo lắng cho mình như vậy, để ý mình

Cuộc đời này cô có thể độc thân tự tại qua ngày, cũng có thể cùng một người đàn ông vui buồn, cô biết lấy cá tính của mình sẽ rất khó cùng người khác chia sẻ tình yêu, nếu như có người có thể ở bên cô, thỉnh thoảng cô mệt mỗi quay đầu, phát hiện anh vẫn còn ở bên cạnh, như vậy, cũng đủ rồi.

“Được, em đồng ý.”

Không ngờ nhanh như vậy cô sẽ đồng ý, Đồ Hạo Trình vui vẻ nhìn cô chăm chăm, đang muốn ôm lấy cô thì cô lại đưa ra một cái tay ngăn cản lại ý đồ của anh.

“Em đồng ý kết hôn với anh, nhưng anh phải cho em một chút thời gian.” Cô thành thật mà nói: “Cho tới nay, em cho là mình sẽ không bao giờ kết hôn, nhưng hiện tại gặp phải anh, em hiểu rõ chính mình muốn cái gì, nhưng —— trải qua thời gian dài suy nghĩ đó nhất thời phải thay đổi không hề dễ dàng như vậy, không phải là em nói gả là có thể gả, anh Nguyên ý chờ em sao?”

“Chờ em cái gì?”

“Chờ em thích ứng với chuyện ”Kết hôn.”

“Được, em cần bao lâu?”

Nghe vậy, cô thở phào nhẹ nhõm. Ít nhất, anh cũng đã đón nhận không phải sao?

“Một năm.”

Thấy mặt Đồ Hạo Trình biến sắc, cô vội vàng ngăn chặn tay của anh.

“Hãy nghe em nói, em Ngụy Quỳnh An, ký tên chứng thư, nhất định sẽ phụ trách tới cùng, nhưng em phải học được cách thích ứng với cuộc sống hai người. Cùng với anh rất tự tại, nhưng so với cùng giấc mộng cả đời không giống nhau, em nghĩ, em cần một chút thời gian.”

Đồ Hạo Trình than nhẹ. Vừa mới bắt đầu anh không thể tiếp nhận, nhưng cẩn thận ngẫm lại, nếu cô đã đồng ý nói ra thời hạn, vậy tại sao anh không thể tiếp nhận?

“Được, sẽ chờ em một năm.”

Kể từ đó, chuyện nhìn như hòa bình được giải quyết, Ngụy Quỳnh An vui vẻ ôm anh, ở trên gương mặt anh cô hôn rồi lại hôn.

“Đối với em anh là tốt nhất.”

Nói xong, một đôi tay cô bắt đầu ăn ở xấu .

“Này này!” Đồ Hạo Trình lại cảm thấy mình giống như ăn ngon món điểm tâm ngọt rồi.

“Có liên quan gì? Người ta đã đồng ý muốn kết hôn với anh rồi!”

Anh thở hắt vì kinh ngạc, “Em kết hôn với anh, chẳng lẽ là bởi vì Cái này?”

“Thế nào lại là cái này?” Cô vì mình cãi lại, nhưng vì để cho lý do nghe chu đáo hơn nửa điểm, cô tiếp tục bổ sung, “Đây chẳng qua là nhân tiện hưởng dụng điều kiện ưu đãi mà thôi.”

Đồ Hạo Trình nhíu mày lại suy nghĩ sâu xa, một lát còn là lắc đầu một cái. “Vậy là được rồi, sau khi chúng ta kết hôn vẫn nên tiến thêm một bước! Nhưng cảm giác như anh lại chiếm tiện nghi của em”

“Ý của anh là, không phải là muốn em đợi thêm một năm!”

Anh gật đầu một cái, mặt ra dáng vẻ đương nhiên.

Thật là quá ngây thơ Ngây thơ đến nỗi cô thật rất muốn từng phen bóp chết anh.

“Tốt.” Cô từ trên ghế salon đứng lên, “Vậy bây giờ chúng ta đi công chứng.”

“Cái gì?”

“Dù sao sớm gả, muộn gả, đều muốn gả, để tỏ lòng thành ý của em, bây giờ chúng ta trước đi công chứng, đi sổ chính sự vụ ghi danh, nhưng —— chúng ta vẫn ở riêng, duy trì hình thức sống giống như ngày trước. Như vậy cũng có thể!”

Đồ Hạo Trình dùng một loại ánh mắt vô cùng kỳ lạ nhìn cô. Không phải là anh không tin tưởng cô, chỉ là không ngờ tới cô sẽ có lúc tốt như thế

“Tốt.” Hiểu đây là ranh giới cuối cùng của cô, anh tự nhiên không nói thêm gì nữa, đứng dậy ôm cô. “Chỉ là, trước khi muốn đi công chúng, phải lấp đầy bụng trước!”

10. Chương 10

Có lúc, chuyện không thể nào như suy nghĩ của con người mà tiến hành thuận lợi, hơn nữa thường là kế hoạch thay đổi khó lường.

Đồ Hạo Trình vẫn như cũ rất thương cô, trừ ngày Chủ nhật sẽ tới nhà cô, bình thường không ba thì năm ngày cũng sẽ qua đêm ở nhà cô, giúp cô chuẩn bị ba bữa cơm, trên cơ bản hai người đã ở trong trạng thái nửa ở chung.

Anh biết tính chất công việc và quan hệ của cô, bắt kịp kế hoạch thường như mỗi đêm, cho nên còn lấy thêm cố để đi vào chiếm giữ cuộc sống của cô, làm như vậy là để nhốt tâm cô.

Vừa mới bắt đầu, thế giới tình cảm của hai người rất ngọt ngào, nhưng sau khi ở cùng nhau đã lâu, rất nhiều chuyện cần chung đụng, hơn nữa cô còn là một người khẩn cấp, nghĩ là lập tức đi vào tình huống, dường như có thể vắt chặt mình bao nhiêu thì vắt, thậm chí ngay cả nửa đêm, cũng có người gọi điện thoại tới tìm cô, có lúc nửa đêm nhận được điện thoại, cô phải chạy tới công ty, đi xử lý vấn đề bản mẫu không thích hợp.

“Em không thể lúc nào luôn lãnh mọi chuyện lên người mình.”

“Em không có.” Cô trở lời vô cùng lễ thẳng khí hùng. “Đây chỉ là việc em vốn nên làm.”

“Nếu như quá cực khổ, thì nghỉ việc đi!” Đồ Hạo Trình thở dài. Anh biết cô nhiệt tình yêu thích công việc, nhưng lại còn thương cô hai ngày ngủ không ngon, chỉ có thể ở trên bàn lim dim.

“Anh sẽ nuôi em.”

Đổi lại là ngày trước, nếu có người dám nói đề nghị này với cô, cô nhất định sẽ một cước đạp đối phương ra cửa hơn nữa bye bye không ngày gặp lại, nhưng từ trong mắt Đồ Hạo Trình, cô đọc được, là tràn đầy lo lắng.

Anh thật sự lo lắng cho cô.

“Em biết rõ, em sẽ chăm sóc mình thật tốt.”

Buổi tối, anh giúp cô lấy một ấm tinh chất dầu, Ngụy Quỳnh căng thẳng lâu như vậy chưa có buông lỏng, cô ngâm mình ở trong nước nóng, Đồ Hạo Trình ở sau lưng cô nhẹ nhàng giúp cô xoa bóp da đầu, để cho cô thoải mái ngủ gật, đầu nhỏ mảnh liệt gục lên gục xuống.

“Thoải mái không?”

“Ừ” Cô lười biếng gật đầu một cái.

Đồ Hạo Trình thay cô lau khô cơ thể, ôm ngang cô lên, ôm cô vào trong phòng, đầu tiên là anh nhú nhú mày vì mấy ngày nay liên tiếp làm mà thể trạng cô bị giảm xuống, mỗi lần luôn muốn, nếu cô có thể ngoan nghe lời, chăm sóc mình thật tốt là được, cố tình, đến khi cô xung lên, so với ai khác còn muốn mảnh liệt hơn.

Đang lúc nửa tỉnh nửa mê, một cái tay Ngụy Quỳnh An đặt ở trên phía mắt, đúng lúc Đồ Hạo Trình trở về phòng tắm thu xếp đồ đạc thì nước mắt của cô không tự chủ rơi xuống.

“Quỳnh An.” Trở về phòng, chú ý tới sự biến đổi của cô, anh vội vã đi tới bên người cô. “Thế nào? Khó chịu chỗ nào?”

Rốt cuộc, mấy ngày áp lực liên tiếp bộc phát, Ngụy Quỳnh An bật khóc lớn tiếng.

“Bọn em không nhận được quyền đại lý quảng cáo cho Ni! Mọi người đều đã tin tưởng em như vậy, bọn em đã nỗ lực thật lâu Hơn nữa vẫn về phía nơi này bước vào.”

“Tại sao có thể như vậy?”

“Lần trước bọn Judy mời vận động viên đạt hai huy chương đồng môn điền kinh Olympic tới phát ngôn, tiền quảng cáo được tiết kiệm gấp đôi, nhà máy hiệu buôn nhìn cũng rất hài lòng Cho nên tính toán áp dụng thiết kế của bọn họ.”

Đồ Hạo Trình vỗ vỗ lưng của cô, muốn giúp cô thở thông. “Thiết kế đã đưa ra ngoài chưa?”

Cô gạt đầu một cái, “Nghe nói nhà máy hiệu buôn tương đối hài lòng với ứng cử viên bọn họ tìm đến.”

Anh sờ sờ mái tóc dài của cô, đột nhiên nói: “Cần anh giúp một tay không?”

“Anh?”

“Mặc dù hiệu quả có thể có hạn, chỉ là, ít nhất anh đoạt được hai huy chương vàng, có lẽ đối với em sẽ có trợ giúp.”

Ngụy Quỳnh An trợn tròn mắt. Cô lẳng lặng nhìn anh, không ngờ gần đây anh ít xuất hiện, lại có thể biết nói ra những lời này.

“Anh biết rõ trước đó em rất muốn tìm anh quay quảng cáo, anh cũng biết rõ có rất nhiều case có liên quan đến anh Nếu như mà anh có thể giúp đỡ em vội, khiến cho em không cần khổ cực như vậy, thì để cho anh tới đi!”

Sau đó anh mới phát hiện, lúc cô luôn suy nghĩ đến kế hoạch quảng cáo thì lại luôn nhìn chăm chăm anh, về đến nhà khoe miệng còn tràn ra nụ cười quỷ dị, cho đến khi biết được đồng nghiệp của cô chỉ điểm cho, mới biết cô luôn suy nghĩ anh thành người mẫu quảng cáo, có thể làm nguồn gốc linh cảm cho cô thật là tốt! Chỉ là, có lúc anh cũng sẽ treo ngược viên tiểu tâm linh thuần khiết kia, sợ mình lúc nào sẽ bị bán ra

“Anh Không phải là anh không thích làm quảng cáo sao?” Lại nghĩ anh ở trước màn ảnh bày Pose, bán cơ bắp, cái này so với giết anh còn khổ sở hơn.

“Đúng vậy!” Anh cười khổ, “Nhưng, nếu như mà anh đi bán nhan sắc, em có thể vui vẻ lên một chút, thậm chí là lên chức chẳng phải cực khổ nữa, như vậy tất cả đều đáng giá.”

Trong nháy mắt, đột nhiên Ngụy Quỳnh An cảm thấy vui mừng vô cùng, không đơn thuần là bởi vì anh nguyện ý giúp cô quay quảng cáo, mà là anh lại có thể nguyện ý vì cô, làm chuyện mình không thích nhất.

Vốn là còn nghiêm mặt khóc, đột nhiên trong nháy mắt cô tràn ra một nụ cười rục rịch, ở trên mặt anh hôn một cái.

“Ông xã, cảm ơn anh, nhưng, tuyệt đối em sẽ không làm như vậy.”

“Tại sao?”

Lau hỉ mũi, xem ra cô đã tốt hơn nhiều, mặc dù lỗ mũi và mắt còn có chút sưng đỏ, nhưng cặp mắt lại tràn đầy thần thái không giống như trước nữa.

“Em cũng đã từng nghĩ sẽ tới tìm anh giúp một tay, mà em cũng biết anh không thích, cho nên cũng không có miễn cưỡng anh, lần này mặc dù không cảm được dự án quyền đại lý thiết kế, vậy thì thế nào chứ? So với những quảng cáo khác bọn em làm tốt hơn anh ta! Em cũng không tin chỉ bằng vào quyền đại lý mà bọn họ giành được, sắp thăng chức cho Judy, biểu hiện của bọn em cũng rất tuyệt.”

“Nếu như anh giúp em, em sẽ làm được hơn.”

Ngụy Quỳnh An dứt khoát lắc đầu một cái.

“Tại sao?” Ban đầu không phải cô luôn thề mỗi ngày sẽ lừa gạt anh tới tay sao —— Vậy tất cả, đều là sau đó nghe được đồng nghiệp bên cạnh cô cùng bạn tốt nói.

“Em không muốn” Cô duỗi ra ngón tay đâm đâm lồng ngực bẽn lẽn của anh, “Muốn thăng chức, hay là muốn tăng lương, tự em dựa vào sức mình mới là tốt. Vóc dáng anh đẹp như vậy, em muốn để ở nhà tự xem, không muốn chia sẻ cho người khác!”

Đồ Hạo Trình cười khỏ. Tham muốn giữ lấy, so với đàn ông có lúc phụ nữ còn đáng sợ hơn.

Chỉ là, điều này cũng làm cho anh bắt đầu cẩn thận suy tư một vấn đề, nếu như không vì chính anh, thừa dịp mình trẻ tuổi, thời điểm có thể lực, vì mình lưu lại một kỷ lục huy hoàng, đối với tương lai của bọn họ sẽ không còn giúp đỡ?

Anh thích vận động, cũng thích hưởng thụ cảm giác kích thích cuộc thi đấu mang tới, chỉ là bài xích đối với tranh tài giữa người lừa gạt người, nếu như lực địch và tổn thương có thể xuống đến mức thấp nhất, không phải là anh có thể làm việc nghĩa không chùn bước xông về phía trước?

Anh thảo luận vấn đề này cùng với Triệu Quân Vũ, bọn họ cùng xuất thân từ viện thể thao, cũng biết vì sao lúc đó anh thối lui khỏi cuộc thi đấu.

Triệu Quân Vũ cũng hay là nhân chứng được bọn anh tạm thời tìm đến công chứng, dĩ nhiên là cũng biết ước hẹn của hai người bọn họ.

Khi anh biết được hai người muốn kết hôn, ngoại trừ kinh ngạc, còn nhân cơ hội đó mà hung ác đòi bọn họ một khoản ——

“Tôi là người làm mai đó! Mau đưa bao lì xì.”

“Cái gì người làm mai! Ít dán vàng lên mặt đi.”

“Này, nếu không phải ban đầu tôi đọc lá thư này của cậu ra, thì các cậu sẽ có hôm nay sao?” Anh như kẻ trộm cười một tiếng, “Hehe, nhân chứng kiêm bà mai! Tôi là người cực kỳ có phúc khí đó!”

“Biết.” Ngụy Quỳnh An đáp ứng anh. “Phần nhân tình này thiếu lại, sau này sẽ đưa cho anh không ít.”

Cho nên, hôm nay anh có nghi ngờ, dĩ nhiên là tìm anh thương lượng ——

“Đi tham gia Olympic đi!” Triệu Quân Vũ lộn xộn đề nghị.

Vốn là Đồ Hạo Trình đang dùng một đôi mắt ngu ngốc nhìn cậu ta, ngay sau đó nghĩ lại, có cái gì không đúng?

“Mẹ nó, cậu làm thật!” Anh tùy tiện nói một chút thôi mà!

“Cứ thử một chút xem sao! Dù sao thời gian vẫn còn một năm có thể chuẩn bị, là đủ rồi.” Bình thường thì anh luôn bảo dưỡng, so với thời kỳ học sinh lượng vận động cũng không kém là bao nhiêu, chỉ là, nếu muốn tham gia Olympic, cần phải chuẩn bị công việc không thể qua loa, có lẽ phải tạm thời ngừng công việc cũng không nhất định.

Buổi tối hôm đó, anh và Ngụy Quỳnh An lập tức thảo luận chuyện này, ngoài dự liệu của anh, là cô tương đối tán thành, còn nói anh chớ phiền não vì cuộc sống, cô sẽ chăm sóc anh.

Nhìn dáng người nhỏ nhắn dễ thương vỗ ngực bảo đảm, một mặt vô cùng đau lòng cho Đồ Hạo Trình, một mặt cũng cho là mình có lòng tin, anh biết mình không thể không thắng.

“Nhưng, ngoại trừ tham gia thi đấu, anh không có cách nào kiếm tiền nuôi gia đình, còn chi tiêu quá mức một chút, đó không phải là gánh nặng mà gia đình bình thường có biện pháp”

“Yên tâm.” Mặt to Ngụy Quỳnh An di chuyển lòng vòng, đưa ngón trỏ ra ở trước mặt anh quơ quơ. “Anh quên em là ai chẳng? Em có biện pháp.”

Công việc quảng cáo có chỗ này tốt, cái gì không nhiều lắm, biết là khách hàng tài trợ nhà máy hiệu buôn nhiều nhất, chỉ thấy cô thi triển ra một chiêu lưỡi sấn hoa sen, hơn nữa còn đánh vào tình cảm lòng người, dĩ nhiên là điều kiện của bản thân Đồ Hạo Trình cũng làm cho người ta tương đối hài lòng, không tới hai tháng, đã triệu tập được kinh phí đến Lục An.

“Còn có trường học của bọn anh nữa.” Ngụy Quỳnh An cười hì hì nằm trên ghế sa lon đếm tiền mặt. “Trường học các anh chẳng phải là có một tuyển thủ đi thi Olympic sao! Không đi theo Hội Đồng Quản Trị kiếm chút tiền sao được?”

Vì vậy, lại kiếm được một khoản

Đồ Hạo Trình chỉ có thể nói, em thật sự rất lợi hại, dùng bê tông cốt thép đúc thành da mặt cũng không thành như vậy được!

Chỉ là, kế hoạch thay đổi rất khó lường, chính là lúc đang như dầu sôi lửa bỏng anh chuẩn bị thi đấu thì cơ thể Ngụy Quỳnh An đột nhiên lại khó chịu, được khẩn cấp đưa đến bệnh viện.

Sau khi Đồ Hạo Trình nhận được tin tức, nhanh chóng tìm đến bệnh viện, thấy cơ thể cô gầy yếu nằm ở trên giường bệnh, anh biết cô khổ cực, cũng biết mình là người khởi xướng hết tất cả

“Này!” Ngụy Quỳnh An nói với anh, mặc dù còn có chút mệt mỏi, nhưng vẫn mở mắt, nở nụ cười đầy rạng rỡ về phía anh.

“Quỳnh An.” Anh tiến lên cầm tay của cô, “Thật xin lỗi, đều là tại anh, nếu như không phải là anh kiên trì muốn tham gia thi đấu”

“Suyt ——” Cô ngưng lời nói của anh lại, “Đừng nói lời không may đó. Có người sẽ nghe được.”

“Người nào?” Theo bản năng anh nhìn bốn phía xung quanh, trong phòng bệnh chỉ có hai người bọn họ.

Thuận thể cầm tay của anh, cô lấy bàn tay của anh dờ đến bụng của mình.

Đồ Hạo Trình sửng sốt 10 mấy giây, vốn còn không nghĩ ra lý do, Ngụy Quỳnh An liếc mắt, lấy tay anh bỏ vào trong bụng.

Lần này anh đã hiểu.

“Quỳnh An, em” Anh nhảy dựng kêu to, “Em có thai!”

“Đúng vậy!” Cô sờ bụng mình một cái. “Bác sĩ nói với em đã bảy tháng rồi! Em có tính qua, ngày sinh baby dự tính vừa đúng trong thời gian sang năm anh đi thi đấu, lúc đó em cũng kết thúc ở cử Nên chúng ta có thể cùng đi Luân Đôn cổ vũ cho anh!”

Đồ Hạo Trình dùng một vẻ mặt khó có thể dùng lời diễn tả được nhìn cô, ánh mắt đi xuống, nhìn chăm chăm vào bụng cô, đi lên nữa, nhìn cô một hồi lâu, anh ôm cổ cô, vùi mặt ở trong mái tóc dài, cả người không ngừng run rẩy.

“Quỳnh An, em Cảm ơn em Em đã cực khổ rồi.”

Cảm nhận được sức lực với cảm động của anh truyền tới, Ngụy Quỳnh An trầm nghĩ vì tương lai mình và gia đình, vì ông xã và đứa trẻ, cô sẽ cố gắng hơn.

Chỉ là, cũng bởi vì cơ thể cô bây giờ quyền sử dụng không phải chỉ có một mình cô, cho nên, có lúc cô phải chịu Không, là tiếp nhận cuộc sống chỉ đạo khẩn trương của đại sư tráng kiện Đồ Hạo Trình.

Cụm câu: “Buổi sáng hôm nay em còn uống cà phê!”

Tán gẫu: “Ừ”

Độc thoại: “Cuối tuần em còn thức đêm!”

Nhà : “Hả”

“Cái này là cái gì đây?” Anh cúi đầu nhìn giày dưới sàn. “Dép lê cao hai tấc?”

“”

Đồ Hạo Trình chính xác biết mình trở thành ba, trong sinh hoạt hàng ngày, càng chú ý chăm sóc cơ thể của cô hơn.

Lúc trước hai người len lén chạy đi công chứng, chuyện này nói lớn cũng không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, vốn là chỉ có mấy người bạn tốt bên cạnh biết, hiện tại bụng ngày từng ngày lớn lên, cũng không gát được ai, Ngụy Quỳnh An không thể làm gì khác hơn là tìm một ngày trở về Nghi Lan báo cho người thân bạn tốt.

“Rốt cuộc người tuổi trẻ bây giờ đang suy nghĩ cái gì? Chuyện kết hôn như vậy phải nên bàn, vui mừng ăn mừng mới đúng chứ!”

“Hi! Đợi đến khi có đứa trẻ mới nói cho những trưởng bối chúng ta biết, thật sự là đủ không hiểu chuyện.”

“Ai nha, người tuổi trẻ bây giờ biết suy nghĩ nhiều như vậy cũng không gọi người tuổi trẻ, không nói chuyện trở về, nghe nói bây giờ cậu ta không có công việc có phải thật như vậy hay không?”

Đồ Hạo Trình còn chưa có trả lời, thì cô Ba Ngụy Quỳnh An la lên.

“Cái gì? Không có công việc! Vậy Quỳnh An nhà chúng ta không phải là đi theo cậu ta uống gió tây bắc?”

“Anh ấy không thể không nghĩ việc.” Trên tay nắm nĩa, Ngụy Quỳnh An lớn tiếng vì ông xã mình cãi lại: “Lúc trước anh ấy là phó giáo sư, hiện tại giữ chức dừng lương, đang chuẩn bị thi Olympic.”

Đồ Hạo Trình kéo kéo cô, nhắc nhở cô là phụ nữ có thai không nên quá kích động, lúc này mới lên tiếng.

“Cô ba, dì nhỏ, dì hai, cậu nhỏ.” Anh lễ phép mà gật đầu về phía họ một cái. “Tin tưởng con, con sẽ làm cho Quỳnh An hạnh phúc, nếu không hôm nay con cũng sẽ không cùng với Quỳnh An đi tới nơi này, thăm hỏi các vị trưởng bối.”

Lúc này mẹ Ngụy cũng vội giúp hoà giải. “Hạo Trình rất nghiêm túc, bọn chúng biết mình đang làm gì.” Sau đó vội vàng nháy mắt con gái ở sau lưng. “Quỳnh An, không phải các con nói là buổi chiều có hẹn với huấn luyện viên sao? Còn không mau đi chuẩn bị đi, trễ hẹn sẽ không tốt.”

Hai vợ chồng kéo kéo đối phương, cùng rời khỏi nhà họ Ngụy, sau khi lên xe, hai người liếc mắt nhìn nhau, sau đó cười to lên.

“Anh đã hiểu rõ tại sao em lại không thường về với ông bà như vậy rồi.” Anh thở dài.

“Đúng vậy! Làm cái gì đều bị nói.” Cô buông tay, “Không kết hôn cũng nói, kết hôn cũng muốn nói, mặc dù xuất phát từ quan tâm, nhưng có lúc nói như vậy làm cho người ta không chịu nổi.”

Anh ôm cô, “Anh sẽ cho em hạnh phúc.”

Mấy tháng sau ——

Một cơ thể màu đồng sắt linh hoạt lướt qua mặt nước, người đàn ông ở bên bờ nhận điện thoại. Hình ảnh không âm thanh, chỉ có sự cảm động, về mặt kinh ngạc, sau đó là hình ảnh người đàn ông đứng ở trên bục nhận thưởng, lấy biểu tình vô cùng kiêu ngạo, nhận lấy cúp vô địch, cuối cùng anh thay quần áo thể thao đơn giản, nóng nẩy chạy ở trên hành lan dài ở bệnh viện.

Hình ảnh dừng ở phòng sinh bệnh viện, bên trong có rất nhiều tiểu bảo bảo, người đàn ông nhìn những bé con qua bên trong cửa sổ thủy tinh, thỏa mãn mỉm cười.

“Được!”

“OK, kết thúc công việc” Người triệu tập nói.

“Hô, chị An, chúc mừng chúc mừng nha!”

“Cám ơn.”

“Cái người phụ nữ này.” Jeter không nhịn được châm chọc, “Ai cùng cô chúc mừng chứ! Chuyện tốt đều bị cô đoạt đi.”

“Làm gì có!”

“Chứ sao? Chồng cô lớn lên đẹp trai, năm nay còn đoạt huy chương vàng Olympic, mẹ nó, vì nước làm vẻ vang đó! Tôi thấy những người nhà chị còn muốn thả pháo ăn mừng kìa, hơn nữa, tiểu bảo bảo nhà chị sinh nữa! Gương mặt đó, dáng dấp đều giống như Đồ Hạo Trình! Song hỉ lắm môn!”

Bảo bảo ra đời là lúc Đồ Hạo Trình không có ở bên cạnh cô, bởi vì anh đã tới trước cửa chuẩn bị tuyển thủ Olympic, điều này làm cho anh ảo não thật lâu thật lâu, anh vẫn cảm thấy mình chưa có trách nhiệm của một người chồng tốt cùng với người ba tốt, nhưng một câu oán giận Ngụy Quỳnh An cũng không có, mặc dù rất vất vả, nhưng cô biết mình đủ kiên cường, có thể chịu đựng qua thời khắc khó qua nhất.

“Em cũng là khổ tấn cam lai có được hay không.” Không hài lòng tất cả ánh mắt đều bị ông xã cùng đứa trẻ cướp đi, Ngụy Quỳnh An vì mình lên tiếng.

“Đúng vậy đó, đúng đó! Nghe nói sau đó, chị An còn phải giữ chức dừng lương một thời gian, ở nhà chăm sóc tốt đứa bé?”

“Đúng!”

Cái này rất không giống cô, cô biết.

Sau khi có thai, cũng vừa là lúc Hạo Trình gia tăng huấn luyện chặt nhất, vì không muốn anh lo lắng cho cô, dứt khoát kiên quyết cùng anh ở riêng, muốn anh chuyên tâm luyện tập. Đương nhiên là anh không chịu, nhưng cô đồng ý với anh, một ngày ít nhất phải gọi hai cuộc điện thoại tới anh báo bình an —— báo bình an, chuyện không bình an, cô không nói.

Nói ví dụ, lúc có thai cô lại len lén thức đêm, buổi sáng tỉnh lại luôn có chút mê man, mà cô lại cầu thả, thiếu chút nữa từ trên cầu thang té xuống. Còn trước thời gian một tuần lễ bảo bảo sinh, khi đó Hạo Trình đã sớm gọi cho cô phải ngoan ngoãn đợi tại trong nhà, nhưng cô cứ không tin, còn chạy đến công ty tìm đồng nghiệp ăn trưa, la cà, kết quả cơm ăn mới đến một nửa, nước ối bị vỡ!

Không nghe ông xã nói, thua thiệt ngay trước mắt, cô chỉ có thể vội vàng gọi xe cứu hộ cứu mạng, sau đó còn không dám cho Hạo Trình biết chuyện này, chỉ sợ anh nhất thời phân tâm, lại chạy trở về tìm cô.

Nửa đêm chuột rút, cô cũng tự mình đứng lên chườm nước nóng, bụng càng lúc càng lớn, móng chân cắt bỏ không tới, cô cũng tự phát giận với bản thân, thế mới biết, có Hạo Trình ở bên thì tốt biết bao.

Thời điểm có thai, cô biết mình thật sự rất liều mạng, bây giờ nhớ lại đều cảm thấy chính mình thật vĩ đại, ông xã không ở bên người, gặp phải áp lực thăng chức và kinh tế, chính cô cũng tự mình vác, ngay cả thời kỳ có thai gặp khó chịu, cô cũng tự mình cắn răng nhẫn, nếu là hiện tại hỏi cô có muốn hay không một lần nữa, tuyệt đối cô sẽ lắc đầu nói không!

Cho nên, khi Hạo Trình đoạt lấy huy chương, sáng rọi cửa nhà thì anh hỏi cô một lần nữa, có muốn hay không nghỉ việc, ở nhà nghỉ ngơi một chút? Lấy cá tính cô từ trước, nhất định sẽ lắc đầu nói không cần, nhưng, sau khi đi ngang qua nặng nề đau khổ, cô mới phát hiện, cần gì đối với bản thân mình hà khắc như vậy? Trước đó cô rất mệt mỏi, hiện tại cần nghỉ ngơi tốt một chút thì có làm sao?

Đeo túi xách lên, cô nói lời từ biệt với các đồng nghiệp. Hôm nay là ngày cuối cùng cô làm tại công ty, từ ngày mai trở đi, cô muốn giữ chức dừng lương một năm rưỡi!

Đó! Thật sướng khoái! Ông xã đoạt huy chương vàng Olympi làm sao sẽ thoải mái như vậy, khi cô nói lên muốn xin nửa năm thì vốn đang sợ sếp tổng không đồng ý, không ngờ sếp tổng lại còn hỏi cô có muốn hay không nghỉ ngơi nhiều thêm một chút, cùng ông xã và đứa nhỏ đi chỗ khác xem một chút nhìn một chút rồi tự động kéo dài ngày nghỉ của cô, hơn nữa nói thời điểm nào cô muốn trở lại thì trở lại.

Chỉ là, nhìn mặt lần miệng của sếp tổng, tám phần là hy vọng sau khi cô trở lại, có thể thuyết phục Hạo Trình nhận mấy dự án quảng cáo thôi.

Để ý đến anh rồi đấy! Vóc dáng ông xã mình, để cho mình thương thức là được rồi, cô mới không cần cùng người khác chia sẻ. Hừ!

Đi tới phòng chụp ảnh, chờ “tập hợp ở giữa” đèn đỏ cô mới đi vào, Đồ Hạo Trình ở trước đèn flash, thoát nhìn như thở phào nhẹ nhõm. Sau khi quay về Đài Loan, người quảng cáo tìm anh phát ngôn không xuể,

thật sự thì anh không muốn nhận, nhưng sau khi xem một dự án quảng cáo công ích đã hấp dẫn anh, chủ đề là muốn vận động toàn dân nỗ lực vận động.

Điều này làm cho anh nhớ tới lúc đầu mình như thế nào theo đuổi Nguyễn Quỳnh An.

Sau khi cưới, anh mới biết, cô vẫn muốn tự mình đuổi theo thành công, còn dương dương tự đắc nói ánh mắt mình phi phàm, anh thấy cô vui mừng thì theo cô đi, thật ra thì, nếu như bản thân của anh không có ý tứ đó, như thế nào cô có thể thành công được? Hơn nữa, nếu không phải là anh thì ba, năm ngày ở trước mặt cô lúc ẩn lúc hiện, còn đối với cô lấy lòng, như thế nào cô có thể phát hiện ra anh là một khối bảo?

Thôi, dù sao hiện tại người cũng là của anh, cần so đo người nào chủ động trước thật không có ý nghĩa, hai người yêu nhau là được rồi.

Hai nữ trợ lý thân thiết lần lượt đưa nước và khăn lông cho anh, còn đòi anh ký tên. Đồ Hạo Trình hào phóng ký tên, cũng duy trì vẻ mặt ôn hòa mỉm cười.

Rất đẹp trai! Trái tim trẻ tuổi của nữ trợ lý đập loạn xạ. Nếu như mãnh nam này là bạn trai của mình thì tốt biết bao, nghe nói anh đã kết hôn rồi.

A! Thật hâm mộ bà xã anh.

“Đồ đại ca, bọn anh xuất thân từ viện thể thao, nhất định là dạy tỷ lệ vóc dáng rất chuẩn đó! Anh xem bắp đùi của em, có phải hay không có chút thô?” Trợ lý nhỏ nào đó mặc quần cụt chỉ có vài vóc bao lấy cặp mông, bắp đùi thon dài đều đặn không có chút nào thô!

“Ai hừm! Cái đó đi bảo bác sĩ vừa hút mỡ vừa kéo là tốt đấy!” Một người nữ trợ lý khác đẩy tình địch tới một bên. “Đồ đại ca, mặt em luôn ngồi ở trước máy vi tính, bả vai rất mỏi! Anh giúp em gãi gãi có được hay không? Em nghe nói anh rất lợi hại. ” Nói xong, rồi đưa lưng về phía anh, hơi lộ vai ra, nửa dựa vào trong ngực anh.

Nguyễn Quỳnh An núp ở một bên cười trộm. Hai tiểu nha đầu này, chỉ như vậy mà muốn quyến rũ chồng cô, hỏa hầu* của các cô còn chưa đủ.

[*Độ nóng, sức lửa, có thể hiểu là độ hấp dẫn]

Tên kia, nếu không có ai trực tiếp nói muốn với anh, thủ đoạn đùa bỡn có chút ngênh đón là vô dụng.

Chỉ thấy Đồ Hạo Trình hé ra khuôn mặt tàn khốc, đối mặt với cảnh xuân vô hạn ở trước mắt, đôi mắt không biết nên để ở phía nào

“Đồ đại ca, anh giúp chúng em nghĩ một chút biện pháp đi!”

“Ồ” Thật sự thịnh tình khó chối, dưới tình thế cấp bách anh chỉ có thể túm biển nhân hiệu được hình người của mình đang cầm một bên, phía dưới có một hàng chữ: toàn dân ra sức vận động, mọi người nên cùng nhau.

“Chuyện này, vận động nhiều sẽ tốt hơn.”

Núp ở một bên rồi cuộc Nguyễn Quỳnh An cũng đã cười to lên, Đồ Hạo Trình vừa phát hiện cô lập tức vội vàng tránh khỏi trợ lý nhỏ, đi về phía cô.

Đôi tay Nguyễn Quỳnh An ôm ngực, tựa như có lẽ đã nhìn anh lâu lắm rồi. “Sau khi kết hôn giá thị trường vẫn không đổi nha!”

“Oan uổng! Bà xã.” Thật may là ban đầu cô đã đồng ý kết hôn, Hạo Trình đã có kim bài, nhưng vẫn có những người con gái biết rõ anh đã kết hôn vẫn còn liều lĩnh ngã vào, nếu là anh độc thân như vậy cũng có thể lý giải được. Nguyễn Quỳnh An một mặt bội phục ý kiên sáng suốt của mình, một mặt cũng dương dương hài lòng với thành tựu của Đồ Hạo Trình.

“Nếu như không có em, cũng sẽ không có anh bây giờ.”

Nếu như, cô là một người vợ nhu nhược ôn thuận, quá trình một người tự mang thai sinh con rất khó sống, mà anh càng không có cách nào không thể chuyên tâm chuẩn bị thi đấu, anh là người không đủ quả quyết, nhưng Quỳnh An có thể, cô sẽ giúp anh.

“Chúng ta là vợ chồng, vậy thôi!” Cô cười đáp lại, sau đó vắt ngang tay của anh, thân mật dính vào anh.
“Quảng cáo chụp xong rồi! Vậy chúng ta có thể đi Nghi Lan trở về baby sao?”

“Được.” Đột nhiên anh nghĩ đến cái gì. “Buổi tối có hội nhóm bạn học, em chuẩn bị xong chưa?”

Nguyệt Quỳnh An cười mờ ám hai tiếng, “Yên tâm Yên tâm! Lần này tuyệt đối không thành vấn đề.”

Hội nhóm bạn học hai năm trước, bọn họ gặp phải nhau, hai năm sau, nếu bọn họ làm như hội nhóm bạn học một lần nữa

Không biết lần này ai sẽ gặp gỡ người nào. “Em chắc chắn không thành vấn đề sao?”

“Yên tâm Yên tâm! Triệu Quân Vũ lần này chết chắc rồi.” Mắt Đồ Hạo Trình tròn to tròn. Thì ra lần này là bà xã thân ái mang tâm nhân động trên người bạn tốt.

“Ai bảo trước kia anh ta khi dễ em, còn dám theo chúng ta đòi phí bà mối.” Cô hừ cười hai tiếng, “Em tuyệt đối muốn anh ta lưu lại kỷ niệm này so với vết sẹo càng có tính chất nhớ lại hơn.”

“Dịu dàng một chút.” Anh chỉ có thể dặn dò như vậy, cũng chỉ có thể cầu nguyện cho Triệu Quân Vũ có thể chống nổi cửa ải này của bà xã thân ái. Nguyệt Quỳnh An nửa hí mắt, thừa dịp lúc không có người cơ thể khế chống ở trong lòng anh, vẽ mặt vô cùng quyến rũ.

“Em chỉ ở trước mặt anh dịu dàng thôi, được như vậy không?”

“Được.” Anh cười nhẹ, thừa dịp bốn phía vắng lặng, anh lôi kéo cô trốn vào trong cầu thang, mang cô chống ở trên cửa, dùng chóp mũi nhẹ nhàng phớt qua gương mặt cô. “Chỉ ở trước mặt của anh, em vĩnh viễn là nữ vương của anh.”

“Mà anh, lại là mãnh nam em thích nhất ——” Cô hôn lên môi anh, “Cả đời này của em đều là của anh.”

“Anh đã là của em rồi. ” Anh cười khế, “Cả đời này đều là mãnh nam kiên trinh của em.”

-HOÀN-

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/manh-nam-kien-dinh>